

พระกิตติคุณแห่ง อาณาจักรของ พระเจ้า นี่คือทางออก!

คุณทราบหรือไม่ว่าพระเยซูตรัสว่าวันสิ้นโลกจะมาถึงไม่ได้จนกว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะถูกประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นพยาน?

“หมาป่าก็จะอยู่ร่วมกับลูกแกะ... พวกมันจะไม่ทำร้ายหรือทำลายสิ่งใดในเขา
สักดีสีหีของข้าพเจ้า เพราะแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องพระเจ้า
เหมือนกับที่น้ำปกคลุมทะเล” (อิสยาห์ 11:6,9)

โดย

บ็อบ เชียล, ปริญญาเอก

พระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้า นี่คือทางออก!

โดย ดร. บ็อบ เฮียล

ลิขสิทธิ์ ©2016/2017/2018/2019/2022/2025 โดย Nazarene Books ฉบับที่ 2.0 หนังสือเล่มเล็กนี้จัดทำขึ้นสำหรับต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้าและผู้สืบทอดตำแหน่ง นิตยบุคคลเดียว 1036 ดับเบิลยู. แกรนด์ อเวนิว โกรเวอร์บิช แคलिฟอร์เนีย 93433 สหรัฐอเมริกา ISBN: 978-1-940482-09-5

ทำไมมนุษยชาติจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหของตนเองได้?

คุณรู้หรือไม่ว่าสิ่งแรกและสิ่งสุดท้ายที่พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเทศนาสั่งสอนนั้นเกี่ยวข้องกับข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า?

คุณรู้หรือไม่ว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เหล่าอัครสาวกและผู้ติดตามพวกเขาแรกให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง?

อาณาจักรของพระเจ้าคือพระเยซูใช่หรือไม่? อาณาจักรของพระเจ้าคือพระเยซูทรงดำเนินชีวิตอยู่ในเราในตอนนี้ใช่หรือไม่? อาณาจักรของพระเจ้าเป็นอาณาจักรที่แท้จริงในอนาคตหรือไม่? คุณจะเชื่อในสิ่งที่พระคัมภีร์สอนหรือไม่?

อาณาจักรคืออะไร? อาณาจักรของพระเจ้าคืออะไรกันแน่? พระคัมภีร์สอนอะไร? คริสตจักรยุคแรกสอนอะไร?

คุณตระหนักหรือไม่ว่าจุดจบจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะถูกประกาศไปทั่วโลกในฐานะพยาน?

ภาพถ่ายบนปกหน้าแสดงภาพลูกแกะนอนอยู่กับหมาป่า ซึ่งจัดองค์ประกอบโดย *Burdine Printing and Graphics* ส่วนภาพถ่ายบนปกหลังเป็นส่วนหนึ่งของอาคารคริสตจักรแห่งพระเจ้าในเยรูซาเล็ม ถ่ายโดย ดร. บ็อบ เฮียล ในปี 2013

สารบัญ

1. มนุษยชาติมีทางออกหรือไม่? -
2. พระเยซูทรงเทศนาพระกิตติคุณเรื่องใด? -
3. ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมนั้น อาณาจักรของพระเจ้าเป็นที่รู้จักหรือไม่?
-
4. อัครสาวกได้สอนพระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักรหรือไม่?
5. แหล่งข้อมูลนอกพระคัมภีร์ใหม่สอนเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า
6. โบสถ์กรีก-โรมันสอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าสำคัญ แต่...
7. ทำไมต้องอาณาจักรของพระเจ้า? -
- ข้อมูลการติดต่อ - -

บันทึก: หนังสือเล่มนี้เป็นการแปลจากฉบับภาษาอังกฤษโดยปัญญาประดิษฐ์ ดังนั้น บางส่วนอาจไม่ตรงกับต้นฉบับทั้งหมด แต่หวังว่าจะใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สามารถอ่านฉบับภาษาอังกฤษได้ฟรีทางออนไลน์ที่ www.ccog.org

1.มนุษยชาติมีทางออกหรือไม่?

โลกกำลังเผชิญกับปัญหามากมาย

ผู้คนจำนวนมากอดอยาก ผู้คนจำนวนมากถูกกดขี่ ผู้คนจำนวนมากเผชิญกับความยากจน หลายประเทศมีหนี้สินมหาศาล เด็ก ๆ รวมทั้งเด็กในครรภ์ เผชิญกับการถูกทารุณกรรม โรคติดต่อสร้างความกังวลให้กับแพทย์จำนวนมาก เมืองอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีอากาศปนเปื้อนมลพิษเกินกว่าจะดีต่อสุขภาพ นักการเมืองหลายคนขู่ว่าจะทำสงคราม การก่อการร้ายยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ผู้นำโลกจะสามารถแก้ไขปัญหามันมนุษยชาติกำลังเผชิญอยู่ได้หรือไม่?

หลายคนคิดเช่นนั้น

วาระสากลใหม่

เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 หลังจากการกล่าวสุนทรพจน์สำคัญของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสแห่งวาติกัน ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ (UN) ทั้ง 193 ประเทศได้ลงมติเห็นชอบให้ดำเนินการตาม "เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการ" ซึ่งบางครั้งเรียกว่า "เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน" วาระสากลใหม่ต่อไปนี้เป็นเป้าหมาย 17 ข้อของสหประชาชาติ:

เป้าหมายที่ 1. ยุติความยากจนในทุกรูปแบบทุกหนทุกแห่ง

เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้น และส่งเสริมการเกษตรที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3. สร้างความมั่นใจในการมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนทุกช่วงวัย

เป้าหมายที่ 4. สร้างความมั่นใจว่าทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและครอบคลุม และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคทางเพศและเสริมสร้างศักยภาพให้แก่สตรีและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ 6. สร้างความมั่นใจว่าทุกคนจะสามารถเข้าถึงและบริหารจัดการน้ำและสุขอนามัยได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 7. สร้างความมั่นใจว่าทุกคนจะสามารถเข้าถึงพลังงานที่ราคาไม่แพง เชื่อถือได้ ยั่งยืน และทันสมัย

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ครอบคลุม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การจ้างงานอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ยืดหยุ่น ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10. ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11. ทำให้เมืองและชุมชนมนุษย์มีความครอบคลุมปลอดภัย ยืดหยุ่น และยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12. สร้างความมั่นใจในรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13. ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15. ปกป้อง พื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของระบบนิเวศบนบก บริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้กับการกลายเป็นทะเลทราย หยุดยั้งและพลิกกลับการเสื่อมโทรมของที่ดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 เสริมสร้างเครื่องมือในการดำเนินการและฟื้นฟูความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แผนงานนี้คาดว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี 2030 และเรียกอีกอย่างว่า...วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี 2030วาระนี้มุ่งแก้ไขปัญหาที่มนุษยชาติเผชิญอยู่ผ่านทางกฎระเบียบ การศึกษา และความร่วมมือระหว่างประเทศและระหว่างศาสนา แม้ว่าวัตถุประสงค์หลายประการจะเป็นสิ่งที่ดี แต่วิธีการและ

เป้าหมายบางอย่างก็เป็นสิ่งชั่วร้าย (ดู ปฐมกาล 3:5) วาระนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสผู้ลบล้างด้วยขอสรรเสริญ พระองค์สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 14 ทรงออกแถลงการณ์สนับสนุนวาระปี 2030 นี้ด้วย

“วาระสากลใหม่” อาจเรียกได้ว่า “วาระคาทอลิกใหม่” ก็ได้ เพราะคำว่า “คาทอลิก” แปลว่า “สากล” สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสทรงเรียกการนำวาระนี้มาใช้ว่า “วาระสากลใหม่”
วาระนี้ถือเป็น “สัญญาแห่งความหวังที่สำคัญ”

เพื่อเป็นการติดตามผลจากข้อตกลงของสหประชาชาติ จึงมีการประชุมที่กรุงปารีสในเดือนธันวาคม 2015 (ชื่ออย่างเป็นทางการคือ...)21stการประชุมภาคีสัญญารอบสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสยังทรงชื่นชมข้อตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว และทรงแนะนำให้ประเทศต่างๆ “ดำเนินตามเส้นทางข้างหน້อย่างระมัดระวัง และด้วยความสามัคคีที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ”

เกือบทุกประเทศทั่วโลกเห็นพ้องกับข้อตกลงปารีส ซึ่งมีเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมและข้อผูกพันทางการเงินที่เฉพาะเจาะจง (ต่อมาประธานาธิบดีบารัค โอบามาของสหรัฐฯ ได้ลงนามในเอกสารเพื่อยืนยันความมุ่งมั่นของสหรัฐฯ ในข้อตกลงนี้ในปี 2016 แต่ในปี 2017 ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ของสหรัฐฯ ได้กล่าวหาว่าสหรัฐฯ จะไม่ยอมรับข้อตกลงปารีสที่ตกลงกันไว้ ซึ่งก่อให้เกิดความไม่พอใจในระดับนานาชาติและส่งผลให้สหรัฐฯ ถูกโดดเดี่ยวจากยุโรปและหลายส่วนของโลก) ต่อมาสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสตรัสว่ามนุษยชาติ “จะล่มสลาย” หากไม่ทำการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศตามที่พระองค์ทรงกำหนด

แม้ว่าจะไม่มีใครอยากหายใจเอาอากาศที่ปนเปื้อนมลพิษ อดอยาก ยาจน หรืออดอยู่ในอันตราย ฯลฯ แต่ความพยายามของมนุษย์ในการบรรลุเป้าหมายของวาระปี 2030 ของสหประชาชาติและ/หรือข้อตกลงปารีส จะสามารถแก้ปัญหาที่มนุษยชาติกำลังเผชิญอยู่ได้หรือไม่?

ผลงานที่ผ่านมาของสหประชาชาติ

องค์การสหประชาชาติก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 1945 หลังสงครามโลกครั้งที่สอง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสงครามเช่นนั้นอีก และเพื่อ

ส่งเสริมสันติภาพในโลก ในช่วงก่อตั้ง องค์การสหประชาชาติมีรัฐสมาชิก 51 ประเทศ ปัจจุบันมี 193 ประเทศ

นับตั้งแต่มีการก่อตั้งสหประชาชาติ โลกได้เกิดความขัดแย้งนับร้อยหรืออาจนับพันครั้ง แต่เรายังไม่เคยเผชิญกับสิ่งที่อาจเรียกได้ว่าเป็นสงครามโลกครั้งที่สาม

บางคนเชื่อว่าความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่นที่สหประชาชาติอ้างว่าส่งเสริม เมื่อผนวกกับการดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างศาสนาและนิกายต่างๆ ที่สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 14 และผู้นำทางศาสนาอื่นๆ อีกมากมายพยายามส่งเสริม จะนำมาซึ่งสันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง

อย่างไรก็ตาม ผลงานที่ผ่านมาของสหประชาชาติในการดำเนินการดังกล่าวกลับไม่ดีขึ้น นอกเหนือจากความขัดแย้งทางอาวุธมากมายนับตั้งแต่ก่อตั้งสหประชาชาติแล้ว ยังมีผู้คนอีกหลายล้านคนที่อดอยาก เป็นผู้ลี้ภัย และ/หรือยากจนข้นแค้น

หลายทศวรรษที่ผ่านมา สหประชาชาติได้เริ่มดำเนินการตามพันธกิจของตน เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติแผนดังกล่าวมี “เป้าหมายการพัฒนา” 8 ข้อ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ แม้แต่ตามความเห็นของสหประชาชาติเอง ดังนั้น ในปี 2558 จึงได้มีการนำ “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ข้อ” มาใช้ บางคนมองในแง่ดี บางคนมองว่าเป็นเพียงความฝันในอุดมคติ

ในส่วนของอุดมคตินั้น เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2016 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสตรัสว่าพระองค์ทรงฝันถึงสังคมยุโรปในอุดมคติที่เปี่ยมด้วยมนุษยธรรม ซึ่งคริสตจักรของพระองค์สามารถช่วยให้ทวีปนั้นบรรลุถึงได้ อย่างไรก็ตาม ความฝันของสมเด็จพระสันตะปาปาองค์นั้นกลับกลายเป็นฝันร้าย (ดูวิวรณ์ บทที่ 18)

อาจมีความร่วมมือและความสำเร็จบ้าง แต่...

พจนานุกรมเมอร์เรียม เว็บสเตอร์กล่าวว่าวายุโทเปียคือ “สถานที่ในจินตนาการซึ่งรัฐบาล กฎหมาย และสภาพสังคมสมบูรณ์แบบ” คัมภีร์ไบเบิลสอนว่ามนุษยชาติไม่สามารถแก้ไขปัญหของตนเองได้

²³ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทราบว่ายากของมนุษย์ไม่ได้อยู่ในตัวเขาเอง มนุษย์ผู้ดำเนินชีวิตเองก็ไม่อาจกำหนดก้าวเดินของตนเองได้ (เยเรมีย์ 10:23, ฉบับแปล NKJV ตลอดทั้งฉบับ เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น)

พระคัมภีร์สอนว่าความร่วมมือระหว่างประเทศจะล้มเหลว:

¹⁶ความพินาศและความทุกข์ยากเป็นสิ่งที่พวกเขานำมา;¹⁷และพวกเขาไม่รู้จักหนทางแห่งสันติภาพ¹⁸พวกเขาไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้าเลย (โรม 3:16-18)

ถึงกระนั้น มนุษย์จำนวนมากกำลังพยายามสร้างสังคมในอุดมคติตามที่ตนมองเห็น และบางครั้งก็พยายามนำศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่แทบไม่มีใครเต็มใจที่จะปฏิบัติตามวิถีทางของพระเจ้าองค์เดียวที่แท้จริง ไม่ใช่ว่าจะไม่มีความคืบหน้าใดๆ ไปสู่เป้าหมายของสหประชาชาติหรือวาทกัน จะมีบ้าง (และหลายเป้าหมายก็ดี) รวมถึงความล้มเหลวบ้างด้วย

อันที่จริงแล้ว และอาจจะหลังจากความขัดแย้งครั้งใหญ่ จะมีการตกลงและยืนยันข้อตกลงสันติภาพระหว่างประเทศ (ดาเนียล 9:27) เมื่อถึงเวลานั้นหลายคนจะเข้าใจผิดคิดว่ามนุษยชาติจะสร้างสังคมที่สงบสุขและสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

หลายคนจะหลงเชื่อใน “ความก้าวหน้าในอุดมคติ” ระดับนานาชาติเช่นนี้ (ดู เอเสเคียล 13:10) รวมทั้งในเครื่องหมายและอัศจรรย์ต่างๆ (2 เธสะโลนิกา 2:9-12) แต่พระคัมภีร์กล่าวว่าสันติสุขเช่นนั้นจะไม่ยั่งยืน (ดาเนียล 9:27; 11:31-44) แม้ว่าผู้นำจะกล่าวอ้างอย่างไรก็ตาม (1 เธสะโลนิกา 5:3; อิสยาห์ 59:8)

ความคิดที่ว่า นอกเหนือจากพระเยซู (ดู ยอห์น 15:5; มัทธิว 24:21-22) มนุษยชาติจะสามารถสร้างโลกในอุดมคติได้ใน ‘ยุคแห่งความชั่วร้ายในปัจจุบัน’ นี้ เป็นข่าวประเสริฐเท็จ (กาลาเทีย 1:3-10)

หากมนุษยชาติเพียงลำพังไม่สามารถสร้างสังคมในอุดมคติได้อย่างแท้จริง แล้วสังคมในอุดมคติแบบใดก็เป็นไปได้หรือไม่?

ใช่.

อาณาจักรของพระเจ้าจะทำให้โลกใบนี้ และในภายหลัง ตลอดนิรันดร์กาล ดีขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์

2. พระเยซูทรงเทศนาพระกิตติคุณเรื่องใด?

พระคัมภีร์สอนว่าสังคมในอุดมคติที่เรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะเข้ามาแทนที่รัฐบาลของมนุษย์ (ดาเนียล 2:44; วิวรรณ์ 11:15; 19:1-21)

เมื่อพระเยซูทรงเริ่มพันธกิจสาธารณะ พระองค์ทรงเริ่มต้นด้วยการเทศนาสั่งสอนพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้านี้คือสิ่งที่มารร้ายงาน:

¹⁴หลังจากที่ยอห์นถูกจำคุกแล้ว พระเยซูจึงเสด็จมายังแคว้นกาลิลีเพื่อประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า¹⁵และกล่าวว่า “เวลาได้มาถึงแล้ว และอาณาจักรของพระเจาก็ใกล้เข้ามาแล้ว จงกลับใจและเชื่อในข่าวประเสริฐ” (มารก 1:14-15)

คำศัพท์พระกิตติคุณมาถึงแล้วจากคำภาษากรีกที่ถอดเสียงเป็นยูแอเงเจเลียน และมีความหมายว่า “ข่าวดี” หรือ “ข่าวสารที่ดี” ในพระคัมภีร์ใหม่ คำภาษาอังกฤษ “kingdom” ซึ่งเกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระเจ้า ถูกกล่าวถึงประมาณ 149 ครั้งในฉบับ NKJV และ 151 ครั้งในฉบับอื่นๆพระคัมภีร์ดูเอ-โรมส์มาจากคำภาษากรีกที่ถอดเสียงเป็นราชอาณาจักรซึ่งหมายถึงการปกครองหรืออาณาจักรของราชวงศ์

อาณาจักรของมนุษย์ เช่นเดียวกับอาณาจักรของพระเจ้า ล้วนมีกษัตริย์ (วิวรรณ์ 17:14) ครอบคลุมพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ (วิวรรณ์ 11:15) มีกฎเกณฑ์ (อิสยาห์ 2:3-4; 30:9) และมีประชากร (ลูกา 13:29)

นี่คือคำสอนสาธารณะครั้งแรกของพระเยซูที่มีทิวบ้านทีกไว้:

²³และพระเยซูเสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของพวกเข และทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักร (มัทธิว 4:23)

แมทธิวบ้านทีกไว้เพิ่มเติมว่า:

³⁵แล้วพระเยซูเสด็จไปตามเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของพวกเข และทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักร (มัทธิว 9:35)

พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่แสดงให้เห็นว่าพระเยซูจะทรงครองราชย์ตลอดไป:

³³และพระองค์จะทรงปกครองวงศวานของยาโคบเป็นนิจ และ
อาณาจักรของพระองค์จะไม่มีวันสิ้นสุด (ลูกา 1:33)

**ลูกาบันทึกไว้ว่า จดประสงค์ที่พระเยซูถูกส่งมาคือเพื่อประกาศ
อาณาจักรของพระเจ้าโปรดสังเกตสิ่งที่พระเยซูทรงสอน:**

⁴³เขาพูดกับพวกเขาว่า “เราต้องประกาศอาณาจักรของพระเจ้าแก่
เมืองอื่นๆ ด้วย เพราะเราได้รับการส่งมาเพื่อจุดประสงค์นี้” (ลูกา
4:43)

คุณเคยได้ยินคำเทศนาแบบนี้มาก่อนไหม? คุณเคยตระหนักหรือไม่ว่าจุด
ประสงค์ที่พระเยซูถูกส่งมานั้นคือการประกาศอาณาจักรของพระเจ้า?

ลูกาบันทึกไว้ด้วยว่าพระเยซูทำจงไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้า:

¹⁰เมื่อเหล่าอัครสาวกกลับมา พวกเขาก็เล่าเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาได้
ทำมาให้พระองค์ฟัง จากนั้นพระองค์ก็ทรงพาพวกเขาไปยังที่เปสิยา
แห่งหนึ่งในเมืองเบธไซดาตามลำพัง¹¹แต่เมื่อฝูงชนรู้เรื่องนั้น พวก
เขาก็ติดตามพระองค์ไป และพระองค์ทรงต้อนรับพวกเขาและตรัสกับ
พวกเขาเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า (ลูกา 9:10-11)

พระเยซูทรงสอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าควรเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสำหรับ
ผู้ที่ติดตามพระองค์:

³³แต่จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของ
พระองค์ก่อน (มัทธิว 6:33)

³¹แต่จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า แล้วสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะถูก
เพิ่มเติมให้แก่ท่าน³²อย่ากลัวเลย ฝูงเล็กๆ เอ๋ย เพราะเป็นพระ
ประสงค์อันดีของพระบิดาที่จะประทานราชอาณาจักรให้แก่พวกเจ้า
(ลูกา 12:31-32)

คริสเตียนควรแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นอันดับแรก พวกเขาทำเช่น
นั้นโดยการทำให้สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต ด้วยการดำเนินชีวิตตามที่
พระคริสต์ทรงประสงค์ และเผื่อรอคอยการเสด็จกลับมาและอาณาจักรของ
พระองค์ แต่คนส่วนใหญ่ที่อ้างว่าเชื่อในพระคริสต์ ไม่เพียงแต่ไม่แสวงหา
อาณาจักรของพระเจ้าเป็นอันดับแรกเท่านั้น แต่พวกเขายังไม่รู้ด้วยซ้ำว่า
อาณาจักรของพระเจ้าคืออะไร หลายคนยังเชื่อผิดๆ ว่าการเข้าไปเกี่ยวข้อง

กับการเมืองทางโลกเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากคริสเตียน การที่ไม่เข้าใจอาณาจักรของพระเจ้า ทำให้พวกเขาไม่เข้าใจอาณาจักรของพระเจ้า

ใช้ชีวิตอย่างที่ควรจะเป็น หรือทำความเข้าใจว่าทำไมมนุษยชาติจึงมีข้อบกพร่องมากมาย

โปรดสังเกตด้วยว่าอาณาจักรจะถูกมอบให้แก่ฝูงเล็กๆ (ดู โรม 11:5) ต้องอาศัยความถ่อมตนจึงจะเต็มใจเป็นส่วนหนึ่งของฝูงเล็กๆ ที่แท้จริง

อาณาจักรของพระเจ้ายังไม่ได้ถูกสถาปนาขึ้นบนโลกนี้

พระเยซูทรงสอนว่าผู้ติดตามของพระองค์ควรภาวนาขอให้ราชอาณาจักรของพระองค์มาถึง เพราะนั่นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขามีอยู่แล้ว:

⁹ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ 10 อาณาจักรของพระองค์มาขอให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ (มัทธิว 6:9-10)

พระเยซูทรงส่งสาวกออกไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้า:

¹จากนั้นพระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมาอยู่ด้วยกัน และประทานอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือปีศาจทั้งปวง และรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้แก่พวกเขา²พระองค์ทรงส่งพวกเขาไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้า (ลูกา 9:1-2)

พระเยซูทรงสอนว่า การที่พระองค์ประทับอยู่เพียงอย่างเดียวไม่ใช่ราชอาณาจักร เพราะราชอาณาจักรยังไม่ได้ถูกสถาปนาขึ้นบนโลกในเวลานั้น นั่นเป็นเหตุผลที่พระองค์ไม่ได้ขับไล่ปีศาจในนามของพระองค์ในเวลานั้น

²⁸แต่ถ้าข้าพเจ้าขับไล่ปีศาจด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า แน่แน่นอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าได้มาถึงท่านแล้ว (มัทธิว 12:28)

อาณาจักรที่แท้จริงอยู่ในอนาคต ไม่ใช่ในปัจจุบัน ดังที่มาระโกได้แสดงให้เห็น:

⁴⁷และถ้าตาของท่านทำให้ท่านทำบาป จงถอนมันออกเสีย เพราะการเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าด้วยตาข้างเดียว ยังดีกว่าการมีสองตาแล้วถูกโยนทิ้งไป... (มารก 9:47)

²³พระเยซูทรงมองไปรอบๆ แล้วตรัสกับเหล่าสาวกว่า “คนร่ำรวยจะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าได้ยากยิ่งใด!”²⁴เหล่าสาวกต่างประหลาดใจในพระวจนะของพระองค์ แต่พระเยซูตรัสตอบพวกเขาอีกว่า “ลูกเอ๋ย การที่คนวางใจในทรัพย์สมบัติจะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้านั้นยากยิ่งนัก!”²⁵“อุรุจะลอดผ่านรูเข็มได้ง่ายกว่าที่คนร่ำรวยจะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า” (มารก 10:23-25)

²⁵เราขอยืนยันกับท่านว่า เราจะไม่ทำเช่นนั้นอีกต่อไปเครื่องดื่มของผลไม้นอกจากเอาจนจนถึงวันที่ฉันจะดื่มมันใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้า” (มารก 14:25)

⁴³โยเซฟแห่งอาริมาเธีย สมาชิกสภาผู้มิชชั่นซึ่งกำลังรอคอยอาณาจักรของพระเจ้าเสด็จมาและทรงมีกำลังใจ... (มารก 15:43)

พระเยซูทรงสอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโลกปัจจุบันนี้:

³⁶พระเยซูตรัสตอบว่า “อาณาจักรของเราไม่ได้มาจากโลกนี้ ถ้าอาณาจักรของเรามาจากโลกนี้ บรรดาผู้รับใช้ของเราก็จะต่อสู้เพื่อไม่ให้เราถูกส่งมอบให้แก่พวกยิว แต่บัดนี้อาณาจักรของเราไม่ได้มาจากที่นี่” (ยอห์น 18:36)

พระเยซูทรงสอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึงหลังจากที่พระองค์เสด็จกลับมาในฐานะกษัตริย์:

³¹“เมื่อพระบุตรของมนุษย์เสด็จมาในพระสิริของพระองค์ พร้อมด้วยเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งหลายอยู่กับพระองค์ พระองค์จะประทับบนบัลลังก์แห่งพระสิริของพระองค์”³²ประชาชนชาติทั้งหลายจะมารวมกันอยู่ต่อหน้าพระองค์ และพระองค์จะทรงแยกพวกเขาออกจากกัน เหมือนกับที่คนเลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ³³และพระองค์จะทรงแยกแกะไว้ทางขวามือ ส่วนแพะไว้ทางซ้ายมือ³⁴แล้วพระราชาก็จะตรัสกับคนเหล่านั้นที่อยู่ทางขวามือของพระองค์ว่า “จงมาเถิด พวกเจ้าผู้ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงรับมรดกแห่งราชอาณาจักรที่เตรียมไว้สำหรับพวกเจ้าตั้งแต่เริ่มสร้างโลก” (มัทธิว 25:31-34)

เนื่องจากอาณาจักรของพระเจ้ายังไม่มาถึง เราจึงจะไม่เห็นดินแดนในอุดมคติที่แท้จริงจนกว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะถูกสถาปนาขึ้น เพราะคนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจอาณาจักรของพระเจ้า พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าการปกครองด้วยความรักของพระองค์ดำเนินไปอย่างไร

อาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึง “จนกว่าชนต่างชาติจะเข้ามาครอบงำ” (โรม 11:25) และนั่นยังไม่เกิดขึ้น

พระเยซูตรัสว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นอย่างไร?

พระเยซูทรงอธิบายถึงลักษณะของอาณาจักรของพระเจ้าไว้ดังนี้:

²⁶และพระองค์ตรัสว่า “อาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเหมือนคนคนหนึ่งหว่านเมล็ดพืชลงบนดิน”²⁷ และควรจะนอนหลับในเวลากลางคืน และตื่นขึ้นในเวลากลางวัน และเมล็ดพืชควรจะงอกและเติบโต ซึ่งตัวเขาเองก็ไม่ทราบว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไร²⁸ เพราะแผ่นดินนั้นให้ผลผลิตด้วยตัวของมันเอง คือเริ่มจากใบอ่อน แล้วก็รวง แล้วก็เมล็ดเต็มรวงในที่สุด²⁹ แต่เมื่อเมล็ดพืชสุกงอม เขาก็รีบเกี่ยวด้วยเคียวทันที เพราะถึงเวลาเก็บเกี่ยวแล้ว” (มารก 4:26-29)

¹⁸แล้วพระองค์ตรัสว่า “อาณาจักรของพระเจ้าเป็นอย่างไร? และเราจะเปรียบเทียบกับอะไรดี?”¹⁹ มันเปรียบเหมือนเมล็ดมัสตาร์ดที่ชายคนหนึ่งนำไปปลูกในสวนของเขา และมันก็เจริญเติบโตกลายเป็นต้นไม้ใหญ่ และนกในอากาศก็มาทำรังอยู่บนกิ่งก้านของมัน²⁰ และพระองค์ตรัสอีกว่า “เราจะเปรียบอาณาจักรของพระเจ้ากับอะไรได้เล่า?”²¹ “เปรียบเหมือนเชื้อแป้งที่หญิงคนหนึ่งเอาไปซ่อนไว้ในแป้งสามถ้วย จนกระทั่งแป้งทั้งหมดขึ้นฟู” (ลูกา 13:18-21)

คำอุปมาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า ในตอนแรกอาณาจักรของพระเจ้ามีขนาดเล็กมาก แต่จะขยายใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดจะครอบคลุมจักรวาลอันไร้ขอบเขต

ลูคายังบันทึกเพิ่มเติมว่า:

²⁹พวกเขาจะมาจากทิศตะวันออกและทิศตะวันตก จากทิศเหนือและทิศใต้ และจะนั่งลงในอาณาจักรของพระเจ้า (ลูกา 13:29)

ดังนั้น อาณาจักรของพระเจ้าจะมีผู้คนจากทั่วทุกมุมโลก ไม่จำกัดเฉพาะผู้ที่มิใช่เชื้อสายอิสราเอลหรือกลุ่มชาติพันธุ์ใดโดยเฉพาะ ผู้คนจากทุกสารทิศจะเข้ามาอาศัยอยู่ในอาณาจักรนี้

ลูกา บทที่ 17 และอาณาจักร

ลูกา 17:20-21 อาจทำให้บางคนงงววย แต่ก่อนที่จะไปถึงตรงนั้น โปรดสังเกตว่าในอาณาจักรของพระเจ้า ผู้คนจะได้กินอาหารจริงๆ:

¹⁵“ผู้ใดได้กินอาหารในราชอาณาจักรของพระเจ้า ผู้นั้นก็เป็นผู้ที่ได้รับพร!” (ลูกา 14:15)

เนื่องจากผู้คนจะได้กินอาหารในอาณาจักรของพระเจ้าในอนาคต ดังนั้นจึงไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาจะทิ้งไปในตอนนี้ แม้ว่าจะมีคำแปลผิดหรือความเข้าใจผิดเกี่ยวกับลูกา 17:21 ที่ทำให้เข้าใจผิดไปในทางตรงกันข้ามก็ตาม

คำแปลของมอฟแฟตในลูกา 17:20-21 อาจช่วยให้บางคนเข้าใจได้:

²⁰เมื่อพวกฟาริสีถามพระองค์ว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะมาเมื่อไร พระองค์จึงตรัสตอบพวกเขาว่า “อาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้มาด้วยการเฝ้าสังเกต”²¹พวกเขาจะไม่พูดว่า ‘ดูเถิด มันอยู่ที่นั่น!’ หรือ ‘ดูเถิด มันอยู่ที่นั่น!’ เพราะดูเถิด อาณาจักรของพระเจ้าตั้งอยู่ท่ามกลางพวกท่าน” (ลูกา 17:20-21, AFV; ฉบับแปล NASB และ ESV ด้วย)

โปรดสังเกตว่าพระเยซูกำลังตรัสกับพวกฟาริสีที่ยังไม่กลับใจ ยังคงยึดติดกับโลก และเสแสร้ง พระเยซูทรง “ตอบพวกเขา” — เป็นพวกฟาริสีต่างหากที่ถามพระเยซู พวกเขาปฏิเสธที่จะยอมรับพระองค์

พวกเขาอยู่ในโบสถ์หรือเปล่า? ไม่!

พระเยซูไม่ได้ตรัสถึงคริสตจักรที่จะถูกจัดตั้งขึ้นในเร็วๆ นี้ และก็ไม่ได้ตรัสถึงคริสตจักรที่จะถูกจัดตั้งขึ้นในเร็วๆ นี้เช่นกัน เขากำลังพูดอยู่เกี่ยวกับความรู้สึกในจิตใจหรือหัวใจ

พระเยซูทรงตรัสถึงการปกครองของพระองค์! พวกฟาริสีไม่ได้ถามพระองค์เกี่ยวกับคริสตจักร พวกเขาไม่รู้เรื่องคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ที่จะก่อตั้งขึ้นเลย พวกเขาไม่ได้ถามถึงความรู้สึกที่สวຍหรืออะไรทำนองนั้น

ถ้าหากใครคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าคือคริสตจักร และอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ “ภายใน” พวกฟาริสี แล้วคริสตจักรนั้นอยู่ภายในพวกฟาริสีจริงหรือ? แน่่อนว่าไม่ใช่!

ข้อสรุปเช่นนั้นค่อนข้างไร้สาระไม่ใช่หรือ? ในขณะที่ฉบับแปลของนิกายโปรเตสแตนต์บางฉบับแปลส่วนหนึ่งของลูกา 17:21 ว่า “อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ภายในตัวท่าน” (NKJV/KJV) แม้แต่นิกายโรมันคาทอลิกก็ยังแปลเช่นนั้นพระคัมภีร์เยเรมาห์ใหม่แปลได้อย่างถูกต้องว่า “อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกท่าน”

พระเยซูทรงอยู่ท่ามกลางพวกฟาริสี—พระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรนั้น พวกฟาริสีคิดว่าพวกเขากำลังรอคอยอาณาจักรของพระเจ้า แต่พวกเขาเข้าใจผิด พระเยซูทรงอธิบายว่ามันจะไม่ใช่อาณาจักรที่จำกัดเฉพาะชาวยิวอย่างที่พวกเขาคิด (หรือเป็นคริสตจักรอย่างที่บางคนเชื่อในตอนนี้) อาณาจักรของพระเจ้าจะไม่ใช่เพียงหนึ่งในอาณาจักรที่มองเห็นได้มากมายที่ผู้คนสามารถชี้ให้เห็นหรือพูดได้ว่า “นี่แหละคืออาณาจักร” หรือ “นั่นคืออาณาจักร”

พระเยซูเองทรงประสูติมาเพื่อเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรนั้น ดังที่พระองค์ตรัสกับปีลาตอย่างชัดเจน (ยอห์น 18:36-37) โปรดเข้าใจว่าพระคัมภีร์มักใช้คำว่า “กษัตริย์” และ “อาณาจักร” สลับกันไปมา (เช่น ดาเนียล 7:17-18,23) กษัตริย์แห่งอาณาจักรของพระเจ้าในอนาคตทรงยืนอยู่ข้างพวกฟาริสีในเวลานั้นและที่นั่น แต่พวกเขากลับไม่ยอมรับพระองค์เป็นกษัตริย์ของพวกเขา (ยอห์น 19:21) เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา โลกจะปฏิเสศพระองค์ (วิวรณ์ 19:19)

ในข้อถัดไปในลูกา บทที่ 17 พระเยซูทรงบรรยายถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ เมื่ออาณาจักรของพระเจ้าจะปกครองทั่วทั้งโลก (โดยใช้แนวคิดของมอฟแฟตต์)การแปล-

²²พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกว่า “จะมีวันที่พวกท่านจะปรารถนาอย่างยิ่งที่จะได้พบพระบุตรของมนุษย์แม้เพียงวันเดียว แต่ก็จะมีวันได้พบกันเลย”²³ผู้คนจะพูดว่า ‘ดูสิ เขาอยู่ตรงนี้!’ ‘ดูสิ เขาอยู่ตรงนั้น!’ แต่อย่าออกไปหรือวิ่งตามพวกเขาไป²⁴ เพราะเหมือนสายฟ้าที่แลบจากด้านหนึ่งของท้องฟ้าไปยังอีกด้านหนึ่ง พระบุตรของมนุษย์ก็จะเป็นเช่นนั้นในวันของพระองค์²⁵ แต่พระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานอย่างใหญ่หลวงและถูกปฏิเสศจากคนในยุคปัจจุบันเสียก่อน (ลูกา 17:22-25, มอฟแฟตต์)

พระเยซูทรงอ้างถึงฟ้าแลบ ดังเช่นที่กล่าวไว้ในมัทธิว 24:27-31 เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์เพื่อปกครองโลกทั้งปวง พระเยซูไม่ได้ตรัสว่าประชากรของพระองค์จะไม่สามารถเห็นพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา—พวกเขาจะเห็น (ดู กิจการ 1:11)

ถึงกระนั้น คนส่วนใหญ่จะไม่รู้จักพระองค์ในฐานะพระราชอาชญากรของพวกเขา (วิวรณ์ 11:15) และจะต่อสู้กับพระองค์ (วิวรณ์ 19:19)! หลายคนจะคิดว่าพระเยซูเป็นตัวแทนของปฏิปักษ์พระคริสต์ พระเยซูไม่ได้ตรัสว่าอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ภายในพวกฟาริสีเหล่านั้น—พระองค์ตรัสกับพวกเขาในที่อื่นว่า

พวกเขาจะไม่ได้อยู่ในอาณาจักรเพราะความหน้าซื่อใจคดของพวกเขา (มัทธิว 23:13-14) และพระเยซูก็ไม่ได้ตรัสว่าคริสตจักรจะเป็นอาณาจักรด้วย

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่มนุษย์จะสามารถเข้าไปได้ในวันหนึ่งข้างหน้า — เช่นในวันฟื้นคืนชีพของผู้ชอบธรรม! แต่แม้กระทั่งอับราฮัมและบรรพบุรุษคนอื่นๆ ก็ยังไปไม่ถึงที่นั่น (ดู ฮีบรู 11:13-40)

เหล่าสาวกทราบดีว่าอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้อยู่ภายในตัวพวกเขา เป็นการส่วนตัวในเวลานั้น และจะต้องปรากฏออกมาในรูปแบบต่อไปนี้ ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากลูกา 17:21:

¹¹เมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องเหล่านั้นแล้ว พระองค์จึงตรัสอุปมาอีกเรื่องหนึ่ง เพราะพระองค์อยู่ใกล้เยรูซาเล็ม และเพราะพวกเขาคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะปรากฏขึ้นในที่นี้ (ลูกา 19:11)

อาณาจักรนั้นอยู่ในอนาคตอย่างชัดเจน

จะรู้ได้อย่างไรว่าอาณาจักรของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว? เพื่อตอบคำถามนั้น พระเยซูทรงยกตัวอย่างเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ (ลูกา 21:8-28) แล้วทรงสอนว่า:

²⁹ลองมองดูต้นมะเดื่อต้นนั้น และต้นไม้อื่นๆ³⁰เมื่อดอกไม้เริ่มผลิบาน คุณก็จะเห็นและรู้ได้ด้วยตัวเองว่าฤดูร้อนใกล้เข้ามาแล้ว³¹ ดังนั้น คุณก็เช่นกันเมื่อคุณเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น จงรู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว (ลูกา 21:29-31)

พระเยซูทรงต้องการให้ประชากรของพระองค์ติดตามเหตุการณ์ตามคำพยากรณ์เพื่อจะรู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึงเมื่อใด พระเยซูทรงบอกประชากรของพระองค์ในที่อื่นให้เฝ้าดูและใส่ใจกับเหตุการณ์ตามคำพยากรณ์ (ลูกา 21:36; มาระโก 13:33-37) แม้ว่าพระเยซูจะตรัสเช่นนั้น แต่หลายคนกลับไม่สนใจที่จะเฝ้าดูเหตุการณ์โลกที่เชื่อมโยงกับคำพยากรณ์

ในลูกา บทที่ 22 และ 23 พระเยซูทรงแสดงให้เห็นอีกครั้งว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่สำเร็จในอนาคต เมื่อพระองค์ทรงสอนว่า:

¹⁵“ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะร่วมรับประทานอาหารปัสคาครั้งนี้กับท่านทั้งหลายก่อนที่ข้าพเจ้าจะต้องทนทุกข์ทรมาน”¹⁶เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่รับประทานอาหารนี้อีกต่อไป จนกว่าจะสำเร็จตามคำพยากรณ์ในอาณาจักรของพระเจ้า”¹⁷แล้วพระองค์

ทรงหยิบถ้วยขึ้นมาขอบพระคุณ และตรัสว่า “จงรับถ้วยนี้ไปแบ่งกันเถิด”¹⁸ เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่มีดื่มน้ำองุ่นจนกว่าราชอาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึง” (ลูกา 22:15-18)

³⁹ แต่คนชั่วคนหนึ่งที่ถูกตรึงกางเขนพร้อมกับพระองค์ได้กล่าวคำดูหมิ่นพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระเมสสิยาห์ โปรดช่วยตัวเองและช่วยพวกเรด้วย”⁴⁰ และเพื่อนของเขาก็ตำหนิเขาและกล่าวว่า “เจ้าไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือ? เพราะเจ้าก็อยู่ในโทษเดียวกับพระองค์ด้วย”⁴¹ และเราก็สมควรได้รับเช่นนั้น เพราะเราคู่ควร และเราจะได้รับการตอบแทนตามสิ่งที่เราได้กระทำ แต่ผู้นี้ไม่ได้กระทำความชั่วใดๆเลย”⁴² และเขากล่าวกับเยซูอว่า “พระเจ้าของข้าพเจ้า โปรดระลึกถึงข้าพเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมาในราชอาณาจักรของพระองค์”⁴³ แต่พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า วันนี้เจ้าจะได้อยู่กับเราในแดนสวรรค์” (ลูกา 23:39-43, ภาษาอาราเมอิกแปลเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย)

อาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้มาถึงทันทีหลังจากที่พระเยซูถูกสังหาร ดังที่ทั้งมาระโกและลูกาได้แสดงให้เห็น:

⁴³ โยเซฟแห่งอาริมาเธีย สมาชิกสภาผู้มีชื่อเสียง ซึ่งกำลังรอคอยอาณาจักรของพระเจ้าเสด็จมาและทรงมีกำลังใจ... (มารก 15:43)

⁵¹ เขามาจากเมืองอาริมาเธีย เมืองของชาวยิว และตัวเขาเองก็กำลังรอคอยอาณาจักรของพระเจ้าอยู่เช่นกัน (ลูกา 23:51)

หลังจากที่มนุษย์ฟื้นคืนชีพ (1 โครินธ์ 15:50-55) คริสเตียนจะบังเกิดใหม่เพื่อเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า ดังที่ยอห์นบันทึกไว้:

³ พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่เกิดใหม่ เขาจะเห็นราชอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้”⁴ นิโคเดมัสทูลพระองค์ว่า “คนเราจะเกิดใหม่ได้อย่างไรเมื่อแก่แล้ว? จะกลับเข้าไปในครรภ์ของมารดาแล้วเกิดใหม่ได้อีกหรือ?”⁵ พระเยซูตรัสตอบว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดไม่เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ เขาจะเข้าในราชอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้” (ยอห์น 3:3-5)

มีเพียงประชากรของพระเจ้าเท่านั้นที่จะได้เห็นอาณาจักรของพระเจ้าในยุคหลังพันปีอย่างสมบูรณ์

โปรดเข้าใจเพิ่มเติมว่า หลังจากที่พระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ได้ทรงสอนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าอีกครั้ง:

³พระองค์ทรงปรากฏพระองค์เองว่าทรงมีชีวิตอยู่หลังจากทรงทนทุกข์ทรมาน โดยมีหลักฐานที่ไม่อาจปฏิเสธได้มากมาย ทรงให้พวกเขาเห็นพระองค์เองเป็นเวลาสี่สิบวัน และทรงตรัสถึงสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า (กิจการ 1:3)

คำเทศนาแรกและคำเทศนาสุดท้ายที่พระเยซูทรงให้ล้วนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า! พระเยซูเสด็จมาในฐานะผู้ส่งสารเพื่อสอนเกี่ยวกับอาณาจักรนั้น

พระเยซูทรงให้ยอห์นอัครสาวกเขียนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าในยุคพันปีที่จะมาอยู่บนโลก สิ่งเกิดสิ่งที่พระองค์ทรงให้ยอห์นเขียน:

⁴ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพราะเป็นพยานถึงพระเยซูและเพราะพระวจนะของพระเจ้า ผู้ที่ไม่ยอมมีสการสัตว์ร้ายหรือรูปเคารพของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้บนหน้าผากหรือบนมือของพวกเขา และพวกเขามีชีวิตอยู่และปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี (วิวรณ์ 20:4)

คริสเตียนยุคแรกสอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าในยุคพันปีจะมาอยู่บนโลกและแทนที่รัฐบาลต่างๆ ของโลก ดังที่พระคัมภีร์สอนไว้ (ดู วิวรณ์ 5:10, 11:15)

ถ้าอาณาจักรของพระเจ้าสำคัญขนาดนั้น ทำไมคนส่วนใหญ่ถึงไม่ค่อยได้ยินเรื่องนี้กันล่ะ?

ส่วนหนึ่งเป็นเพราะพระเยซูทรงเรียกมันว่าเป็นความลึกลับ:

¹¹และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “สำหรับพวกท่านนั้น ได้รับอนุญาตให้รู้ความลึกลับแห่งอาณาจักรของพระเจ้า แต่สำหรับคนภายนอกนั้น ทุกสิ่งล้วนเป็นคำอุปมา” (มารก 4:11)

แม้ในปัจจุบันนี้ อาณาจักรที่แท้จริงของพระเจ้ายังคงเป็นปริศนาสำหรับคนส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับแผนการส่วนใหญ่ของพระเจ้า (ดูเพิ่มเติมได้ในหนังสือฟรีของเราทางออนไลน์ที่ www.ccog.org ชื่อเรื่อง: [ปริศนาแห่งแผนการของพระเจ้า ทำไมพระเจ้าจึงสร้างสิ่งต่างๆ? ทำไมพระเจ้าจึงสร้างคุณ?](#) -

จงพิจารณาด้วยว่าพระเยซูคริสต์ว่าจดจบ (ของยุค) จะมาถึง (ในไม่ช้า) หลังจากที่ชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรได้ถูกประกาศไปทั่วโลกในฐานะพยาน:

¹⁴และชาวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรนี้จะถูกประกาศไปทั่วโลก เพื่อเป็นพยานแก่ประชาชาติทั้งหลาย แล้ววาระสุดท้ายก็จะมาถึง (มัทธิว 24:14)

การประกาศชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญและต้องทำให้สำเร็จในยุคลสุดท้ายนี้คือ “ข้อความที่ดี” เพราะมันมอบความหวังที่แท้จริงให้แก่มนุษยชาติในยามทุกข์ยาก แม้ว่าผู้นำทางการเมืองจะสอนอะไรก็ตาม

ถ้าพิจารณาคำพูดของพระเยซูแล้ว จะเห็นได้ชัดว่าคริสตจักรที่แท้จริงควรประกาศชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรในเวลานี้ นี่ควรเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับคริสตจักรและเพื่อให้การดำเนินการนี้เป็นไปอย่างถูกต้อง ควรใช้หลายภาษา นี่คือสิ่งที่...ต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้ามุ่งมั่นที่จะทำสิ่งนี้ และนั่นคือเหตุผลที่หนังสือเล่มนี้ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ มากมาย

พระเยซูทรงสอนว่าคนส่วนใหญ่จะไม่ยอมรับหนทางของพระองค์:

¹³“จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะประตูนั้นกว้างและทางนั้นก็กว้างขวางซึ่งนำไปสู่ความพินาศ และมีคนมากมายเข้าไปทางนั้น”¹⁴ เพราะทางเข้าสู่ชีวิตนั้นแคบและทางนั้นก็ยากลำบาก มีเพียงไม่กี่คนที่เท่านั้นที่จะพบทางนั้น (มัทธิว 7:13-14)

ชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า นำไปสู่ชีวิต!

เป็นที่น่าสนใจที่จะสังเกตว่า แม้ว่าคริสเตียนส่วนใหญ่ดูเหมือนจะไม่ว่าพระเจ้า คริสต์ทรงเน้นการประกาศชาวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า แต่บรรดานักโหราศาสตร์และนักประวัติศาสตร์ฆราวาสมักเข้าใจว่านี่คือสิ่งที่พระคัมภีร์สอนอย่างแท้จริง

ถึงกระนั้น พระเยซูเองก็ทรงคาดหวังให้สาวกของพระองค์สอนชาวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า (ลูกา 9:2,60) เพราะอาณาจักรในอนาคตจะตั้งอยู่บนกฎของพระเจ้า จึงจะนำมาซึ่งสันติสุขและความเจริญรุ่งเรือง และการปฏิบัติตามกฎเหล่านั้นในยุคนี้จะนำไปสู่สันติสุขที่แท้จริง (สดุดี 119:165,172; เอเฟซัส 2:15)

และข่าวดีเรื่องราวอาณาจักรนี้เป็นที่ทราบกันดีในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม

3. อาณาจักรนั้นเป็นที่รู้จักในพันธสัญญาเดิมหรือไม่?

คำเทศนาครั้งแรกและครั้งสุดท้ายของพระเยซูที่บันทึกไว้เกี่ยวข้องกับการประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า (มารค 1:14-15; กิจการ 1:3)

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ชาวยิวในสมัยของพระเยซูควรจะรู้จัก เพราะมีการกล่าวถึงไว้ในพระคัมภีร์ของพวกเขา ซึ่งเราเรียกกันว่าพันธสัญญาเดิม

ดาเนียลสอนเกี่ยวกับอาณาจักร

ท่านศาสดาแดเนียลได้เขียนไว้ว่า:

⁴⁰และอาณาจักรที่สี่นั้นจะแข็งแกร่งดจเหลือ เพราะเหล็กนั้นสามารถทำลายและบดขยี้ทุกสิ่งได้ และเช่นเดียวกับเหล็กที่บดขยี้ อาณาจักรนั้นจะทำลายและบดขยี้อาณาจักรอื่นๆ ทั้งหมด⁴¹เพราะท่านทั้งหลายได้เห็นเท้าและนิ้วเท้าซึ่งส่วนหนึ่งเป็นดินเหนียวและอีกส่วนหนึ่งเป็นเหล็กนั้น อาณาจักรจะถูกแบ่งแยก แต่กำลังของเหล็กจะยังคงอยู่ในนั้น ดังเช่นที่ท่านทั้งหลายได้เห็นเหล็กผสมกับดินเหนียว⁴²และเช่นเดียวกับนิ้วเท้าที่ทำจากเหล็กและดินเหนียวผสมกัน อาณาจักรก็จะมีทั้งส่วนที่แข็งแกร่งและส่วนที่เปราะบางเช่นกัน⁴³ดังที่ท่านได้เห็นเหล็กผสมกับดินเหนียวแล้ว พวกมันจะผสมกับเชื้ออสุจิของมนุษย์ แต่พวกมันจะไม่เกาะติดกัน เหมือนเหล็กที่ไม่ผสมกับดินเหนียว⁴⁴และในสมัยของกษัตริย์เหล่านี้ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้น ซึ่งจะไม่มีวันถูกทำลาย และราชอาณาจักรนั้นจะไม่ตกเป็นของชนชาติอื่น มันจะทำลายและกลืนกินราชอาณาจักรเหล่านี้ทั้งหมด และมันจะคงอยู่เป็นนิจ (ดาเนียล 2:40-44)

¹⁸แต่บรรดาผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้สูงสุดจะได้รับอาณาจักร และครอบครองอาณาจักรนั้นตลอดไป เป็นนิจนิรันดร์ (ดาเนียล 7:18)

²¹“ข้าพเจ้าเฝ้าดูอยู่ และได้ยินเสียงแตรนั่นทำสงครามกับเหล่าผู้บริสุทธิ์ และมีชัยเหนือพวกเขา”²²จนกระทั่งพระผู้ทรงอยู่ชั่วนิรันดร์เสด็จมา และมีการพิพากษาเพื่อประโยชน์ของบรรดาผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้สูงสุด และเวลานั้นก็มาถึงที่บรรดาผู้บริสุทธิ์จะได้ครอบครองราชอาณาจักร (ดาเนียล 7:21-22)

จากหนังสือดาเนียล เราเรียนรู้ว่าเวลาหนึ่งจะมาถึง เมื่ออาณาจักรของพระเจ้าจะทำลายอาณาจักรต่างๆ ในโลกนี้ และจะคงอยู่เป็นนิรันดร์ เรายังเรียนรู้ด้วยว่าบรรดาผู้บริสุทธิ์จะมีส่วนในการได้รับอาณาจักรนี้

คำพยากรณ์หลายส่วนของดาเนียลนั้นเกี่ยวข้องกับยุคสมัยของเราในศตวรรษที่ 21^{๑๒} ศตวรรษ.

โปรดสังเกตข้อความบางส่วนจากพระคัมภีร์ใหม่:

12“เราทั้งสิบที่เห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้รับราชบัลลังก์ แต่ได้รับอำนาจปกครองร่วมกับสัตว์ร้ายเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง”¹³ พวกเขา
มีใจเดียวกัน และจะมอบอำนาจและอิทธิอำนาจของตนให้แก่สัตว์
ร้าย¹⁴ คนเหล่านี้จะทำสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะ
ทรงเอาชนะพวกเขา เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งพระเจ้า
ทั้งหลายและเป็นกษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย และผู้ที่อยู่กับ
พระองค์นั้นเป็นผู้ที่ถูกทรงเรียก ถูกเลือก และเป็นผู้ซื้อสัตย์” (วิวรณ์
17:12-14)

ดังนั้น เราจึงเห็นในทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ถึงแนวคิดที่ว่าจะมีอาณาจักรบนโลกในยุคสุดท้ายซึ่งแบ่งออกเป็นสิบส่วน และพระเจ้าจะทรงทำลายอาณาจักรนั้นและสถาปนาอาณาจักรของพระองค์

อิสยาห์สอนเกี่ยวกับอาณาจักร

พระเจ้าทรงดลใจอิสยาห์ให้เขียนเกี่ยวกับช่วงแรกของอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งก็คือการปกครองหนึ่งพันปีที่เรียกว่ายุคพันปี ในลักษณะนี้:

1จะมีไม้เท้าอันหนึ่งงอกออกมาจากลำต้นของเจสซี และกิ่งก้านจะ
งอกออกมาจากรากของเขา² พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงสถิตอยู่
กับพระองค์ พระวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ พระวิญญาณ
แห่งคำแนะนำและฤทธิ์เดช พระวิญญาณแห่งความรู้และความเกรง
กลัวพระเจ้า

3ความยินดีของเขายู่ที่ความเกรงกลัวพระเจ้า และเขาจะไม่ตัดสิน
ตามสิ่งที่ตาเห็น หรือตัดสินตามสิ่งที่หูได้ยิน⁴ แต่พระองค์จะทรง
พิพากษาคณยากจนด้วยความชอบธรรม และทรงตัดสินด้วยความ
ยุติธรรม

เพื่อคนอ่อนโยนแห่งแผ่นดินโลก พระองค์จะทรงลงโทษแผ่นดินโลก ด้วยไม้เท้าแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ และด้วยลมหายใจจากพระโอษฐ์ของพระองค์ พระองค์จะทรงสังหารคนชั่วร้าย⁵ ความชอบธรรมจะเป็นเข็มขัดคาดเอวของพระองค์ และความซื่อสัตย์จะเป็นเข็มขัดคาดเอวของพระองค์

⁶“หมาป่าจะอยู่ร่วมกับลูกแกะ เสือดาวจะนอนลงกับลูกแพะ ลูกวัวกับสิงโตหนุ่มและสัตว์อ้วนพีจะอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็กจะนำพวกมันไป”⁷ วัวและหมีจะกินหญ้าด้วยกัน ลูกของพวกมันจะนอนลงด้วยกัน และสิงโตจะกินฟางเหมือนวัว⁸ เด็กทารกที่ยังกินนมแม่จะเล่นอยู่ใกล้รูงูเห่า และเด็กที่หย่านมแล้วจะเอามือเข้าไปในรังูพิษ⁹ พวกเขาจะไม่ทำร้ายหรือทำลายสิ่งใดในภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของข้าพเจ้า เพราะแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องพระเจ้า ดุจดั่งน้ำที่ปกคลุมทะเล

¹⁰“และในวันนั้นจะมีรากเหง้าของเยสซี ผู้ซึ่งจะยืนเป็นธงนำแก่ชนชาติทั้งหลาย เพราะคนต่างชาติจะแสวงหาพระองค์ และที่ประทับของพระองค์จะเป็นที่รุ่งเรือง” (อิสยาห์ 11:1-10)

เหตุผลที่ผมกล่าวถึงสิ่งนี้ว่าเป็นส่วนแรกหรือระยะแรกของอาณาจักรของพระเจ้า ก็เพราะว่านี่เป็นช่วงเวลาที่ยาห์เวห์จะเป็นรูปธรรม (ก่อนที่เมืองศักดิ์สิทธิ์ เยรูซาเล็มใหม่ จะลงมาจากสวรรค์ วิวรณ์ 21) และจะคงอยู่เป็นเวลาหนึ่งพันปี อิสยาห์ได้ยืนยันถึงลักษณะที่เป็นรูปธรรมของช่วงเวลานี้เมื่อท่านกล่าวต่อไปว่า:

¹¹ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงยืนพระหัตถ์ออกไปอีกครั้งเป็นครั้งที่สอง เพื่อกู้คืนชนชาติของพระองค์ที่เหลืออยู่ จากอัสซีเรียและอียิปต์ จากบิทรอสและคูช จากเอลามและชินาร์ จากฮามาทและหุมะเกาะในทะเล

¹²พระองค์จะทรงตั้งธงสำหรับประชาชาติทั้งหลาย และจะทรงรวบรวมผู้ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอล และจะทรงรวบรวมผู้ที่กระจัดกระจายไปจากยูดาห์จากทั่วทุกมุมโลก¹³ ความอิจฉาริษยาของเอฟราอิมจะหมดไป และศัตรูของยูดาห์จะถูกกำจัด เอฟราอิมจะไม่อิจฉายูดาห์ และยูดาห์จะไม่รังแกเอฟราอิม¹⁴ แต่พวกเขาจะบินลงมานบนไหล่ของชาวฟีลิสเตียทางทิศตะวันตก พวกเขาจะร่วมกันปล้นสะดมผู้คนทางทิศตะวันออก พวกเขาจะเข้ายึดครองเอโดมและโมอับ และชาวอัมโมนจะเชื่อฟังพวกเขา¹⁵ พระเจ้าจะทรงทำลายลี้नของทะเลอียิปต์อย่างสิ้นเชิง ด้วยลมอันทรงพลังของพระองค์

พระองค์จะทรงสับตัดพระหัตถ์เหนือแม่น้ำ และทรงฟาดลงไปใน
ลำธารทั้งเจ็ดสาย และทำให้มนุษย์ข้ามไปได้โดยไม่เปียกฝน¹⁶จะมี
ทางหลวงสำหรับชนชาติที่เหลื่ออยู่ของพระองค์ ผู้ซึ่งจะเหลื่อรอด
จากอัสซีเรีย เหมือนกับที่เคยมีสำหรับอิสราเอลในวันที่พวกเขาขึ้นมา
จากแผ่นดินอียิปต์ (อิสยาห์ 11:11-16)

อิสยาห์ได้รับแรงบันดาลใจให้เขียนสิ่งต่อไปนี้ด้วย:

²และในวันสุดท้ายนั้น เหตุการณ์จะเกิดขึ้นดังนี้ ภูเขาแห่งพระนิเวศ
ของพระเจ้าจะตั้งมั่นอยู่บนยอดเขา และจะสูงกว่าเนินเขา และ
ประชาชาติทั้งหลายจะหลั่งไหลมาอยู่ที่นั่น³ผู้คนมากมายจะมาและ
กล่าวว่า “มาเถิด ให้เราขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า ไปยังพระนิเวศ
ของพระเจ้าแห่งยาโคบ พระองค์จะทรงสอนทางของพระองค์แก่เรา
และเราจะดำเนินในทางของพระองค์”**เพราะพระบัญญัติจะออกมา
จากศิโยนและพระวจนะของพระเจ้าจากเยรูซาเล็ม**“พระองค์จะทรง
พิพากษาระหว่างประชาชาติทั้งหลาย และทรงตำหนิผู้คนมากมาย
พวกเขาจะตีดาบของตนให้เป็นค้อนไถ และหอกของตนให้เป็นเคียว
เกี่ยวกึ่งไม้ชาติหนึ่งจะไม่ชักดาบต่อสู้กับชาติหนึ่ง และพวกเขา
จะไม่เรียนรู้เรื่องสงครามอีกต่อไป”¹¹ความเยอหยิ่งของมนุษย์จะ
ถูกทำให้ต่ำต้อยลง ความโอหังของมนุษย์จะถูกทำให้หมองลง และ
ในวันนั้นพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวจะได้รับการยกย่อง (อิสยาห์
2:2-4,11)

ดังนั้น มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งสันติสุขในอุดมคติบนโลก ในที่สุดแล้ว สันติสุข
นี้จะคงอยู่ตลอดไป โดยมีพระเยซูเป็นผู้ปกครอง อ้างอิงจากพระคัมภีร์หลาย
ตอน (สดุดี 90:4; 92:1; อิสยาห์ 2:11; โสเซอา 6:2) คัมภีร์ที่ลมุดของชาว
ยิวสอนว่าช่วงเวลานี้จะคงอยู่ 1,000 ปี (คัมภีร์ที่ลมุดของบาบีโลน: บทชานเฮ
ดริน หน้า 97a)

อิสยาห์ได้รับแรงบันดาลใจให้เขียนสิ่งต่อไปนี้ด้วย:

⁶เพราะว่ามีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมา
เพื่อเรา และการปกครองจะอยู่บนบ่าของพระองค์ และพระนามของ
พระองค์จะถูกเรียกว่า อัสจรรย ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ พระบิดา
ผู้ทรงนิรันดร์ เจ้าชายแห่งสันติสุข⁷การปกครองและสันติสุขของ
พระองค์จะทวีคูณไม่มีที่สิ้นสุด บนบัลลังก์ของดาวิดและเหนือ
อาณาจักรของพระองค์ เพื่อจัดระเบียบและสถาปนาด้วยการ
พิพากษาและความยุติธรรม ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นไป ตลอดไปเป็น

นิจ ความกระตือรือร้นของพระเจ้าแห่งกองทัพจะทำให้สิ่งนี้สำเร็จ
(อิสยาห์ 9:6-7)

โปรดสังเกตว่าอิสยาห์กล่าวว่าพระเยซูจะเสด็จมาและสถาปนาราชอาณาจักรที่มีการปกครอง แม้ว่าหลายคนที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนจะอ้างถึงข้อความนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเดือนธันวาคมของทุกปี แต่พวกเขามักจะมองข้ามไปว่าข้อความนี้เป็นการพยากรณ์มากกว่าแค่การประสูติของพระเยซู พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าราชอาณาจักรของพระเจ้ามีการปกครองที่มีกฎหมายเหนือประชาชน และพระเยซูจะเป็นกษัตริย์ปกครองราชอาณาจักรนั้น อิสยาห์ดาเนียล และคนอื่นๆ ได้พยากรณ์เรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจน

พระบัญญัติของพระเจ้าคือหนทางแห่งความรัก (มัทธิว 22:37-40; ยอห์น 15:10) และอาณาจักรของพระเจ้าจะถูกปกครองโดยยึดหลักพระบัญญัติเหล่านั้น ดังนั้น อาณาจักรของพระเจ้า แม้ว่าคนจำนวนมากในโลกจะมองอย่างไรก็ตาม จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรัก

บทเพลงสดุดีและอื่นๆ

ไม่ใช่แค่ดาเนียลและอิสยาห์เท่านั้นที่พระเจ้าทรงลงใจให้เขียนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมาถึง

เอเซเคียลได้รับแรงบันดาลใจให้เขียนว่าคนเหล่านั้นทั้งหมดที่เผ่าชาวอิสราเอล (ไม่เฉพาะชาวยิว) ที่กระจัดกระจายไปในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากครั้งใหญ่ จะถูกรวบรวมเข้าด้วยกันในอาณาจักรพันปี:

¹⁷ฉะนั้นจงกล่าวว่า ‘พระเจ้าตรัสว่า “เราจะรวบรวมเจ้าจากชนชาติทั้งหลาย และจะรวบรวมเจ้าจากแผ่นดินที่เจ้ากระจัดกระจายไป และเราจะมอบแผ่นดินอิสราเอลให้แก่เจ้า”’¹⁸ และพวกเขาจะไปที่นั่น และพวกเขาจะกำจัดสิ่งน่ารังเกียจและสิ่งน่าขยะแขยงทั้งปวงออกไปจากที่นั่น¹⁹แล้วเราจะให้หัวใจดวงเดียวแก่เขา และเราจะใส่จิตวิญญาณใหม่ไว้ในเขา และเอาหัวใจที่แข็งกระด้างออกจากเนื้อหนังของเขา และให้หัวใจที่อ่อนโยนแก่เขา²⁰เพื่อพวกเขาจะได้ดำเนินตามพระบัญญัติของข้า และรักษากฎเกณฑ์ของข้า และปฏิบัติตามนั้น และพวกเขาจะเป็นประชากรของข้า และข้าจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา²¹แต่สำหรับผู้ที่มีใจตามความปรารถนาในสิ่งชั่วร้ายและสิ่งน่ารังเกียจนั้น เราจะตอบแทนการกระทำของเขาตามที่เขาสมควรได้รับ” พระเจ้าตรัส (เอเซเคียล 11:17-21)

ลูกหลานของเผ่าอิสราเอลจะไม่กระจัดกระจายอีกต่อไป แต่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าและเลิกกินสิ่งที่น่ารังเกียจ (เลวีนิติ 11; เฉลยธรรมบัญญัติ 14)

โปรดสังเกตข้อความต่อไปนี้ในบทเพลงสดุดีเกี่ยวกับชาวดีเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า:

²⁷ทั่วทุกมุมโลกจะระลึกถึงและหันมาหาพระเจ้า และบรรดาครอบครัวของประชาชาติทั้งหลายจะนมัสการต่อหน้าพระองค์²⁸ เพราะว่าอาณาจักรเป็นของพระเจ้า และพระองค์ทรงปกครองเหนือประชาชาติทั้งหลาย (สดุดี 22:27-28)

⁶โอพระเจ้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ คำแห่งความชอบธรรมเป็นคำแห่งอาณาจักรของพระองค์ (สดุดี 45:6)

¹โอ จงร้องเพลงใหม่ถวายแด่พระเจ้าเถิด! จงร้องเพลงถวายแด่พระเจ้าทั่วทั้งโลก!²จงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า จงถวายพรพระนามของพระองค์ จงประกาศข่าวดีแห่งความรอดของพระองค์ทุกวัน³ขอทรงประกาศพระสิริของพระองค์ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และอัศจรรย์ของพระองค์ท่ามกลางชนทุกชาติ (สดุดี 96:1-3; ดู 1 พงศาวดาร 16:23-24 ด้วย)

¹⁰สรรพสิ่งทั้งปวงจะสรรเสริญพระองค์ โอพระเจ้า และบรรดาผู้บริสุทธิ์ของพระองค์จะถวายพรพระองค์¹¹พวกเขาจะกล่าวถึงความรุ่งโรจน์แห่งอาณาจักรของพระองค์ และกล่าวถึงฤทธานุภาพของพระองค์¹²เพื่อทรงสำแดงพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และพระบารมีอันรุ่งโรจน์แห่งอาณาจักรของพระองค์แก่บุตรแห่งมนุษย์¹³ อาณาจักรของพระองค์เป็นอาณาจักรนิรันดร์ และการปกครองของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วอายุคน (สดุดี 145:10-13)

ผู้เขียนหลายท่านในพันธสัญญาเดิมได้เขียนถึงแง่มุมต่างๆ ของอาณาจักร (เช่น เอเสเคียล 20:33; โยนาห์ 2:1; มีคาห์ 4:7)

ดังนั้น เมื่อพระเยซูเริ่มสอนข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า ผู้ฟังในสมัยนั้นจึงมีความคุ้นเคยกับแนวคิดพื้นฐานอยู่บ้างแล้ว

4. อัครสาวกได้สอนพระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักรหรือไม่?

แม้หลายคนจะเข้าใจว่าพระกิตติคุณเป็นเพียงข่าวดีเกี่ยวกับตัวพระเยซู แต่ความจริงแล้วผู้ติดตามของพระเยซูได้สอนพระกิตติคุณเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า นั่นคือสารที่พระเยซูทรงนำมา

อัครทูตเปาโลเขียนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าและพระเยซู:

⁸แล้วท่านก็เข้าไปในธรรมศาลาและกล่าวอย่างกล้าหาญเป็นเวลาสามเดือน โดยให้เหตุผลและชักชวนเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในอาณาจักรของพระเจ้า (กิจการ 19:8)

²⁵และแท้จริงแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้ารู้แล้วว่า ข้าพเจ้าได้ไปประกาศเรื่องราชอาณาจักรของพระเจ้าในหมู่พวกท่าน (กิจการ 20:25)

²³เมื่อพวกเขาได้กำหนดวันให้พระองค์แล้ว ผู้คนมากมายก็มาหาพระองค์ที่ที่พักของพระองค์ พระองค์ทรงอธิบายและเป็นพยานอย่างจริงจั่งถึงอาณาจักรของพระเจ้า ทรงชักชวนพวกเขาเกี่ยวกับพระเยซูจากทั้งพระบัญญัติของโมเสสและคำพยากรณ์ ตั้งแต่เข้าจรวดเย็น...³¹ ประกาศอาณาจักรของพระเจ้าและสอนสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ด้วยความมั่นใจโดยไม่มีใครห้ามเขา (กิจการ 28:23,31)

โปรดสังเกตว่าอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของพระเยซูเท่านั้น (แม้ว่าพระองค์จะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งก็ตาม) เพราะเปาโลได้สอนเกี่ยวกับพระเยซูแยกต่างหากจากสิ่งที่เขาได้สอนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

เปาโลเรียกชาวประเสริฐนั้นว่าชาวประเสริฐของพระเจ้า แต่แท้จริงแล้วมันก็ยังคงเป็นชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ดี:

⁹...เราได้ประกาศชาวประเสริฐของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย...¹²เพื่อท่านจะได้ดำเนินชีวิตอย่างสมควรแก่พระเจ้าผู้ทรงเรียกท่านเข้าสู่ราชอาณาจักรและพระสิริของพระองค์ (1 เธสะโลนิกา 2:9,12)

เปาโลเรียกชาวประเสริฐนั้นว่าชาวประเสริฐของพระคริสต์ (โรม 1:16) ซึ่งหมายถึง “ข่าวดี” ของพระเยซู ข่าวสารที่พระองค์ทรงสั่งสอน

โปรดพิจารณาว่านี่ไม่ใช่เพียงชาวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์หรือเรื่องความรอดส่วนบุคคลเท่านั้น เปาโลกล่าวว่าชาวประเสริฐของพระคริสต์รวมถึง

การเชื่อฟังพระเยซู การเสด็จกลับมาของพระองค์ และการพิพากษาของพระเจ้าด้วย

⁶...พระเจ้าจะทรงตอบแทนผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่ท่านด้วยความทุกข์ยาก⁷และเพื่อให้ท่านทั้งหลายที่กำลังทุกข์ใจได้พักผ่อนกับเรา เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ ผู้ทรงฤทธิ์ของพระองค์⁸ด้วยเปลวไฟอันลุกโชน จะลงโทษผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้า และผู้ที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา⁹คนเหล่านี้จะถูกลงโทษด้วยความพิณาศขั้วนิรันดร์จากพระพิภพของพระเจ้าและจากพระสิริแห่งอำนาจของพระองค์¹⁰เมื่อพระองค์เสด็จมาในวันนั้น เพื่อจะทรงได้รับการยกย่องท่ามกลางผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ และเป็นที่ชื่นชมยินดีท่ามกลางบรรดาผู้เชื่อทั้งหลาย เพราะคำพยานของเราในหมู่พวกท่านนั้นเป็นที่เชื่อถือ (2 เธสะโลนิกา 1:6-10)

พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่แสดงให้เห็นว่าอาณาจักรเป็นสิ่งที่เราจะได้รับ ไม่ใช่สิ่งที่เราครอบครองอย่างสมบูรณ์แล้วในตอนนี้:

²⁸เรากำลังได้รับอาณาจักรที่ไม่สิ้นคลอน (ฮีบรู 12:28)

เราสามารถเข้าใจและตั้งตารอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระเจ้าได้ในตอนนี้ แต่เรายังไม่ได้เข้าไปในอาณาจักรนั้นอย่างสมบูรณ์

เปาโลได้ยืนยันอย่างชัดเจนว่า มนุษย์จะไม่สามารถเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ เพราะความเป็นจริงแล้วหลังจากการฟื้นคืนชีพ:

⁵⁰บัดนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า เนื้อหนังและเลือดไม่อาจรับมรดกในอาณาจักรของพระเจ้าได้ และความเสื่อมโทรมก็ไม่อาจรับมรดกในความไม่เสื่อมโทรมได้⁵¹พึงเถิด เราจะบอกความลับแก่ท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่หลบกันทุกคน แต่เราทุกคนจะได้รับการเปลี่ยนแปลง—⁵²ในชั่วพริบตาเดียว เมื่อแดรดยาสูบตั้งขึ้น เพราะแดรจะตั้งขึ้น และคนตายจะถูกปลุกให้ฟื้นขึ้นมาโดยไม่เน่าเปื่อย และเราทั้งหลายก็จะได้รับการเปลี่ยนแปลง (1 โครินธ์ 15:50-52)

¹ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสั่งท่านต่อหน้าพระเจ้าและพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ซึ่งจะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตายเมื่อพระองค์ทรงปรากฏและเมื่ออาณาจักรของพระองค์มาถึง

(2 ทิโมธี 4:1)

เปาโลไม่เพียงสอนเรื่องนั้นเท่านั้น แต่เขายังสอนด้วยว่าพระเยซูจะทรงมอบอาณาจักรให้แก่พระเจ้าพระบิดา:

²⁰แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงฟื้นขึ้นจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกของบรรดาผู้ที่ล่วงหลับไป²¹ เพราะว่าความตายมาโดยมนุษย์คนหนึ่ง การฟื้นขึ้นจากความตายก็มาโดยมนุษย์อีกคนหนึ่งเช่นกัน²² เพราะในอาดัมนั้น ทุกคนก็ตายไปฉันใด ในพระคริสต์ทุกคนก็จะได้รับชีวิตใหม่ฉันนั้น²³ แต่ทุกคนจะได้รับตามลำดับของตน คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก ต่อมาก็คือบรรดาผู้ที่เป็นของพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จมา²⁴ แล้วในที่สุดก็จะถึงวาระสุดท้าย เมื่อพระองค์ทรงมอบอาณาจักรให้แก่พระเจ้าพระบิดา เมื่อพระองค์ทรงยุติการปกครอง อำนาจ และพลังทั้งปวง²⁵ เพราะพระองค์ต้องทรงครองราชย์จนกว่าจะปราบศัตรูทั้งปวงให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์ (1 โครินธ์ 15:20-25)

เปาโลยังสอนอีกว่า คนอธรรม (ผู้ฝ่าฝืนพระบัญญัติ) จะไม่ได้รับมรดกในอาณาจักรของพระเจ้า:

⁹ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่ได้รับมรดกในราชอาณาจักรของพระเจ้า? อย่าหลงผิดไปเลย ทั้งคนล่วงประเวณี คนบุรูปเคารพ คนเล่นขู่ คนรักร่วมเพศ และคนกระทำอนาจารทางเพศ¹⁰ ทั้งโจร คนโลภ คนเมาสุรา คนที่พูดจาหยาบค้าย และคนริดไถ จะไม่ได้รับมรดกในอาณาจักรของพระเจ้า (1 โครินธ์ 6:9-10)

¹⁹บัดนี้ การกระทำของเนื้อหนังนั้นปรากฏชัด ซึ่งได้แก่ การล่วงประเวณี การผิดศีลธรรมทางเพศ ความไม่บริสุทธิ์ และความลามก²⁰ การบุรูปเคารพ, เวทมนตร์, ความเกลียดชัง, การทะเลาะวิวาท, ความอิจฉาริษยา, การระเบิดอารมณ์โกรธ, ความทะเลาะถ่มถยานเห็นแก่ตัว, ความขัดแย้ง, ลัทธิอนิกฤต,²¹ ความอิจฉาริษยา การฆาตกรรม การเมาสุรา การสนุกสนานเฮฮา และสิ่งอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ซึ่งข้าพเจ้าบอกท่านล่วงหน้าไว้แล้ว เหมือนที่ข้าพเจ้าเคยบอกท่านในอดีตว่า ผู้ที่กระทำสิ่งเหล่านี้จะไม่ได้รับมรดกในราชอาณาจักรของพระเจ้า (กาลาเทีย 5:19-21)

⁵เพราะท่านทั้งหลายรู้แล้วว่า คนที่ล่วงประเวณี คนชั่วช้า และคนโลภที่บุรูปเคารพนั้น จะไม่มีส่วนในราชอาณาจักรของพระคริสต์และพระเจ้า (เอเฟซัส 5:5)

พระเจ้าทรงมีมาตรฐานและทรงเรียกร้องให้กลับใจจากบาปเพื่อที่จะสามารถเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์ได้ อัครทูตเปาโลได้เตือนว่าบางคนจะไม่สอนว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคือคำตอบ แต่จะมีอีกคนหนึ่งการสอนว่าใช้:

³ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับท่านทั้งหลาย“ผู้ทรงสละพระองค์เองเพื่อบาปของเรา เพื่อจะทรงช่วยเราให้พ้นจากยุคชั่วร้ายนี้ ตามพระประสงค์ของพระเจ้าและพระบิดาของเรา”ขอถวายพระเกียรติแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ อาเมน⁶ฉันรู้สึกประหลาดใจที่ท่านหันเหออกไปจากพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านด้วยพระคุณของพระคริสต์ ไปสู่ชาวประเสริฐอื่นอย่างรวดเร็วเช่นนี้⁷ซึ่งไม่ใช่สิ่งอื่น แต่มีบางคนที่ยกความเดือดร้อนให้ท่านและต้องการบิดเบือนชาวประเสริฐของพระคริสต์⁸แต่ถึงแม้ว่าเราหรือทูตสวรรค์จากสวรรค์จะไปประกาศชาวประเสริฐอื่นใดแก่ท่านทั้งหลาย นอกเหนือจากที่เราได้ประกาศแก่ท่านแล้ว ก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง⁹ดังที่เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้แล้ว บัดนี้เราขอกล่าวอีกว่า ถ้าผู้ใดประกาศชาวประเสริฐอื่นใดแก่ท่านทั้งหลาย นอกเหนือจากที่ท่านได้รับแล้ว จงให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง (กาลาเทีย 1:3-9)

³แต่ข้าพเจ้าเกรงว่า จิตใจของพวกท่านอาจถูกทำให้เสื่อมเสียไปจากความเรียบง่ายที่มีอยู่ในพระคริสต์ เหมือนอย่างทิ้งลูกกลวงเอาไว้ด้วยความเจ้าเล่ห์ของมัน⁴เพราะถ้าหากผู้ที่มีมานั้นประกาศเรื่องพระเยซูอีกองค์หนึ่งซึ่งเราไม่ได้ประกาศ หรือถ้าท่านรับวิญญาณที่แตกต่างไปจากที่ท่านไม่เคยรับ หรือรับชาวประเสริฐที่แตกต่างไปจากที่ท่านไม่เคยยอมรับ — ท่านก็จงทนรับมันเถิด! (2 โครินธ์ 11:3-4)

พระกิตติคุณ "อื่น" และ "แตกต่าง" ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นพระกิตติคุณเท็จนั้นคืออะไร?

ชาวประเสริฐเท็จมีหลายส่วน

โดยทั่วไปแล้ว พระกิตติคุณเท็จคือการเชื่อว่าคุณไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้าและไม่พยายามดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์อย่างแท้จริง ในขณะที่อ้างว่ารู้จักพระองค์ (ดู มัทธิว 7:21-23) ซึ่งมักมีแนวคิดที่เห็นแก่ตัวเป็นหลัก

งูได้ล่อลวงเอวาให้หลงเชื่อชาวประเสริฐเท็จเมื่อเกือบ 6,000 ปีก่อน (ปฐมกาล 3) และมนุษย์ก็เชื่อมาตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาว่าตนเองรู้ดีกว่าพระเจ้าและ

ควรตัดสินใจดีและความชั่วด้วยตนเอง ไขแล้ว หลังจากที่พระเยซูเสด็จมา พระนามของพระองค์มักถูกนำไปเชื่อมโยงกับชาวประเสริฐเท็จต่างๆ และสิ่งนี้ก็ยังคงดำเนินต่อไปจนถึงยุคของปฏิปักษ์พระคริสต์คนสุดท้าย

ในสมัยของอัครทูตเปาโลนั้น พระกิตติคุณเท็จโดยพื้นฐานแล้วเป็นการผสมผสานระหว่างความจริงและความผิดพลาดของลัทธิไถยนิยม/ลัทธิลึกลับ พวกไถยนิยมเชื่อว่าความรู้พิเศษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบรรลุถึงความเข้าใจทางจิตวิญญาณ รวมถึงความรอด พวกไถยนิยมมักเชื่อว่าสิ่งที่เหนือหนังกานั้นไม่มีความสำคัญอะไรเป็นพิเศษ และพวกเขาต่อต้านการเชื่อฟังพระเจ้าในเรื่องต่างๆ เช่น วันสะบาโต ผู้นำเท็จคนหนึ่งคือซีโมนผู้พิเศษ ซึ่งถูกอัครทูตเปโตรตักเตือน (กิจการ 8:18-21)

แต่มันไม่ใช่เรื่องง่าย

พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่แสดงให้เห็นว่าฟิลิปสอนเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า:

⁵จากนั้นฟิลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรียและประกาศพระคริสต์แก่พวกเขา...¹²พวกเขาเชื่อฟิลิปขณะที่เขาเทศนาเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า... (กิจการ 8:5,12)

ถึงกระนั้น พระเยซู เปาโล และเหล่าสาวกก็สอนว่า การเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้านั้นไม่ใช่เรื่องง่าย:

²⁴และเมื่อพระเยซูทรงเห็นว่าเขาทุกข์โศกมาก พระองค์จึงตรัสว่า “คนร่ำรวยจะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าได้ยากยิ่งใด!”²⁵ เพราะการที่อุรุจะลอดผ่านรูเข็มได้นั้นง่ายกว่าการที่คนร่ำรวยจะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าเสียอีก”

²⁶และบรรดาผู้ที่ได้ยินก็กล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นใครเล่าจะรอดได้?”

²⁷แต่พระองค์ตรัสว่า “สิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์นั้น สำหรับพระเจ้าแล้วเป็นไปได้” (ลูกา 18:24-27)

²²“เราต้องผ่านความยากลำบากมากมายจึงจะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าได้” (กิจการ 14:22)

³พวกเราควรขอบคุณพระเจ้าเสมอสำหรับท่านทั้งหลาย พี่น้องทั้งหลาย เพราะเป็นเช่นนั้น

เหมาะสมแล้ว เพราะความเชื่อของพวกท่านเจริญขึ้นอย่างมาก และความรักของพวกท่านแต่ละคนก็เพิ่มพูนขึ้นต่อกันและกัน⁴ เพื่อที่เราจะได้ภาคภูมิใจในตัวท่านท่ามกลางคริสตจักรของพระเจ้า เพราะความอดทนและความเชื่อของท่านในความอดกลั้นและการทุกข์ยากที่ท่านต้องเผชิญ⁵ ซึ่งเป็นหลักฐานอันประจักษ์ถึงการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า เพื่อท่านจะได้ถูกนับว่าคู่ควรกับอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งท่านก็ต้องทนทุกข์เพื่อสิ่งนั้นด้วย⁶ เพราะการตอบแทนผู้ที่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ท่านด้วยความทุกข์ยากนั้น เป็นสิ่งที่ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า⁷ และเพื่อให้ท่านทั้งหลายที่กำลังทุกข์ใจได้พักผ่อนกับเราเมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ของพระองค์ (2 เธสะโลนิกา 1:3-7)

เนื่องจากความยากลำบากในยุคนี้ มีเพียงบางคนเท่านั้นที่ถูกเรียกและเลือกสรรในยุคนี้ให้เป็นส่วนหนึ่งของยุคนี้ (มัทธิว 22:1-14; ยอห์น 6:44; ฮีบรู 6:4-6) ส่วนคนอื่นๆ จะถูกเรียกในภายหลัง ดังที่พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่า “ผู้ที่หลงผิดในจิตวิญญาณจะกลับใจมาเข้าใจ และผู้ที่บั่นจะเรียนรู้คำสอน” (อิสยาห์ 29:24)

อัครทูตเปโตรสอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นนิรันดร์ และพระกิตติคุณของพระเจ้าจะต้องได้รับการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นจะมีการพิพากษา:

¹⁰ฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะทำให้การทรงเรียกและการเลือกสรรของท่านมั่นคง เพราะถ้าท่านทำสิ่งเหล่านี้ ท่านจะไม่สะดุดเลย¹¹ เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจะได้เข้าสู่ราชอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้ออดของเรา พระเยซูคริสต์อย่างมากมาย (2 เปโตร 1:10-11)

¹⁷เพราะถึงเวลาแล้วที่การพิพากษาจะเริ่มต้นที่บ้านของพระเจ้า และถ้าหากการพิพากษาเริ่มต้นที่พวกเราก่อนแล้ว ผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไรสำหรับคนที่ไม่เชื่อฟังชาวประเสริฐของพระเจ้า? (1 เปโตร 4:17)

หนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์และอาณาจักร

พระคัมภีร์สอนว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8,16) และพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า (ยอห์น 1:1,14) อาณาจักรของพระเจ้าจะมีกษัตริย์ผู้ทรง

เป็นความรัก และกฎหมายของพระองค์สนับสนุนความรัก ไม่ใช่ความเกลียดชัง (ดู วิวรณ 22:14-15)

พระคัมภีร์ยังแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าจะทรงส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์แห่งอาณาจักรของพระเจ้า (วิวรณ 14:6-7) และจากนั้นจะส่งทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งมาชี้ให้เห็นว่าถึงแม้บาบิโลนจะดูยิ่งใหญ่ แต่ก็จะล่มสลาย (วิวรณ 14:8-9) ข้อความเหล่านี้จะเป็นการยืนยันข่าวประเสริฐอย่างเหนือธรรมชาติที่โลกได้รับมาก่อนหน้านั้นในฐานะพยาน และดูเหมือนจะเป็นปัจจัยสำหรับ “มวลชนจำนวนมาก” ที่จะมาหาพระเจ้าในช่วงสุดท้าย (วิวรณ 7:9-14) แตกต่างจากอำนาจบาบิโลนสุดท้ายที่จะเกิดขึ้นและล่มสลาย (ดู วิวรณ 18:1-18) อาณาจักรของพระเจ้าในระยะสุดท้ายนั้นดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

¹⁵แล้วทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตร และมีเสียงดังในสวรรค์กล่าวว่า “อาณาจักรทั้งหลายในโลกนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าของเราและของพระคริสต์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงปกครองเป็นนิรันดร์!” (วิวรณ 11:15)

พระเยซูจะทรงครองราชย์ในอาณาจักร! และพระคัมภีร์ได้เปิดเผยพระนามสองประการของพระองค์:

¹⁶และบนฉลองพระองค์และที่ต้นขาของพระองค์มีพระนามจารึกไว้ว่า: กษัตริย์แห่งกษัตริย์และพระเจ้าแห่งพระเจ้าทั้งหลาย (วิวรณ 19:16)

แต่พระเยซูเป็นเพียงผู้เดียวที่จะทรงปกครองหรือ? โปรดสังเกตข้อความนี้:

⁴และข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และพวกเขานั่งอยู่บนบัลลังก์เหล่านั้น และการพิพากษาได้มอบให้แก่พวกเขา แล้วข้าพเจ้าเห็นวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพราะเป็นพยานถึงพระเยซูและเพราะพระวจนะของพระเจ้า ผู้ที่ไม่มัสการสัตว์ร้ายหรือรูปเคารพของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้บนหน้าผากหรือบนมือของพวกเขา และพวกเขามีชีวิตอยู่และปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี...⁶ผู้ใดมีส่วนในการฟื้นขึ้นจากตายครั้งแรก ผู้นั้นก็เป็นผู้ได้รับพรและบริสุทธิ ความตายครั้งที่สองไม่มีอำนาจเหนือเขา แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะปกครองร่วมกับพระองค์เป็นเวลาหนึ่งพันปี (วิวรณ 20:4,6)

คริสเตียนแท้จะได้รับการฟื้นคืนชีพเพื่อปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี! อาณาจักรนั้นจะคงอยู่ชั่วนิรันดร์ (วิวรณ 11:15) แต่การปกครองร่วม

กับผู้บริสุทธิ์ที่ฟื้นคืนชีพกลุ่มแรกที่กล่าวถึงในวิวรณ์ 20:6 นั้นมีระยะเวลาเพียงหนึ่งพันปีเท่านั้น นี่คือเหตุผลที่ผมกล่าวถึงก่อนหน้านี้ว่าเป็นระยะแรกของอาณาจักร—ระยะทางกายภาพ ระยะพันปี ซึ่งแตกต่างจากระยะสุดท้ายที่เป็นระยะทางจิตวิญญาณ

ในพระคัมภีร์วิวรณ์ได้ระบุเหตุการณ์หลายอย่างที่เกิดขึ้นระหว่างช่วงพันปีและช่วงสุดท้ายของอาณาจักรของพระเจ้า:

⁷เมื่อเวลาผ่านไปหนึ่งพันปี ชาตานจะถูกปล่อยตัวออกจากคุกของมัน⁸และจะออกไปหลอกลวงประชาชาติทั้งหลายที่อยู่ตามสี่มุมโลก คือ โลกและมาโลก เพื่อรวบรวมพวกเขามาทำสงคราม ซึ่งจำนวนของพวกเขามีมากมายจนนับไม่ถ้วนในทะเล...¹¹แล้วข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์ขาวใหญ่และพระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์นั้น ผู้ซึ่งเมื่อพระพักตร์ของพระองค์ แผ่นดินและฟ้าสวรรค์ก็หนีไป และไม่มีที่อยู่สำหรับพวกมันอีกเลย¹²และข้าพเจ้าเห็นคนตายทั้งเล็กและใหญ่ยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า และหนังสือต่างๆ ก็ถูกเปิดออก และมีหนังสืออีกเล่มหนึ่งถูกเปิดออก ซึ่งเป็นหนังสือแห่งชีวิต และคนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของพวกเขา ตามสิ่งต่างๆ ที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น¹³ทะเลได้คืนคนตายที่อยู่在那นั้น และความตายและแดนแห่งความตายได้ส่งมอบคนตายที่อยู่ในนั้นออกมา และพวกเขาจะถูกพิพากษาแต่ละคนตามการกระทำของตน¹⁴จากนั้นยมทูตและฮาเดสก็ถูกโยนลงไปทะเลเพลิง นี่คือการตายครั้งที่สอง¹⁵และผู้ใดที่ไม่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ก็จะถูกโยนลงไปทะเลไฟ (วิวรณ์ 20:7-8, 11-15)

หนังสือวิวรณ์แสดงให้เห็นว่าจะมีอาณาจักรในระยะต่อมา ซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากการปกครองหนึ่งพันปี และหลังจากความตายครั้งที่สองของผู้ที่ปฏิเสธการกลับใจและวิถีทางของพระเจ้าอย่างถาวร:

¹แล้วข้าพเจ้าก็เห็นฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะฟ้าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมได้ลบล้างไปแล้ว และไม่มีทะเลอีกต่อไป²แล้วข้าพเจ้า ยอห์น ก็ได้เห็นนครศักดิ์สิทธิ์ เยรูซาเล็มใหม่ ลงมาจากฟ้าสวรรค์จากพระเจ้า เตรียมไว้เหมือนเจ้าสาวที่ประดับประดาเพื่อเจ้าบ่าวของเธอ³และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากสวรรค์กล่าวว่า “ดูเถิด พลัสพลางของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์ และพระองค์จะทรงสถิตอยู่กับพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของพระองค์ พระเจ้าเองจะทรงอยู่กับพวกเขาและเป็นพระเจ้าของพวกเขา”⁴และพระเจ้าจะทรงเข้านาตาจากดวงตาของพวกเขาเสียสิ้น จะไม่มีความตาย ความ

โศกเศร้า หรือการร้องไห้อีกต่อไป จะไม่มีความเจ็บปวดอีกต่อไป เพราะสิ่งเก่าๆ ได้ผ่านพ้นไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:1-4)

¹และท่านได้แสดงให้เห็นแม่น้ำแห่งน้ำบริสุทธิ์แห่งชีวิต ไหลสะอาดราวกับผลึกแก้ว ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและพระเมษโปดก²กลางถนนและสองฝั่งแม่น้ำมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองผล แต่ละผลออกทุกเดือน ใบของต้นไม้ นั้นใช้สำหรับรักษาโรคภัยไข้เจ็บของชนชาติต่างๆ³และจะไม่มีคำสาปแช่งอีกต่อไป แต่บัลลังก์ของพระเจ้าและพระเมษโปดกจะอยู่ในนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์⁴พวกเขาจะได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะปรากฏอยู่บนหน้าผากของพวกเขา⁵ที่นั่นจะไม่มีกลางคืน พวกเขาไม่จำเป็นต้องใช้ตะเกียงหรือแสงอาทิตย์ เพราะพระเจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่พวกเขา และพวกเขาจะปกครองเป็นนิรันดร์ (วิวรณ์ 22:1-5)

โปรดสังเกตว่ารัชสมัยนี้ ซึ่งคือหลังจากพันปีนั้นรวมถึงผู้รับใช้ของพระเจ้าและคงอยู่ชั่วนิรันดร์ เมืองศักดิ์สิทธิ์ซึ่งถูกเตรียมไว้ในสวรรค์จะออกจากสวรรค์และลงมายังโลก นี่คือจุดเริ่มต้นของช่วงสุดท้ายแห่งอาณาจักรของพระเจ้า ช่วงเวลาที่ไม่มีความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอีกต่อไป!

ผู้ที่อ่อนโยนจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก (มัทธิว 5:5) และสรรพสิ่งทั้งปวง (วิวรณ์ 21:7) แผ่นดินโลก รวมทั้งนครศักดิ์สิทธิ์ที่จะตั้งอยู่บนนั้น จะดีขึ้นเพราะพระประสงค์ของพระเจ้าจะทรงดำเนินไป จงตระหนักว่า:

⁷การปกครองและสันติสุขของพระองค์จะทวีคูณขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด (อิสยาห์ 9:7)

เห็นได้ชัดว่าจะมีการเติบโตหลังจากช่วงสุดท้ายของอาณาจักรของพระเจ้า เริ่มต้นขึ้น เพราะทุกคนจะเชื่อฟังการปกครองของพระเจ้า

นี่จะเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด:

⁹แต่ดังที่ได้อธิบายไว้ว่า “ตาไม่เคยเห็น หูไม่เคยได้ยิน และใจของมนุษย์ก็ไม่เคยคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ที่รักพระองค์”¹⁰แต่พระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งเหล่านั้นแก่เราโดยทางพระวิญญาณของพระองค์ (1 โครินธ์ 2:9-10)

นี่คือช่วงเวลาแห่งความรัก ความสุข และความอบอุ่นช่วงวันรื่นเริง มันจะเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุด! อาณาจักรของพระเจ้าจะนำมาซึ่งชีวิตนิรันดร์ที่ดียิ่งขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ คุณไม่อยากจะมีส่วนร่วมในนั้นหรือ?

5. แหล่งข้อมูลนอกพระคัมภีร์ใหม่สอนเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

บรรดาอาจารย์ผู้สอนศาสนาคริสต์ในยุคแรกคิดว่าตนเองควรเทศนาเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าตามตัวอักษรหรือไม่?

ใช่.

หลายปีก่อน ในการบรรยายของศาสตราจารย์บาร์ด เอห์ร์มัน แห่งมหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนา ท่านได้เน้นย้ำซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างถูกต้องว่าต่างจากคริสเตียนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน พระเยซูและสาวกยุคแรกของพระองค์ได้ประกาศอาณาจักรของพระเจ้า แม้ว่าการเข้าใจโดยรวมของดร. เอห์ร์มันเกี่ยวกับศาสนาคริสต์จะแตกต่างอย่างมากจากความเข้าใจของคริสเตียนส่วนใหญ่ในปัจจุบันก็ตามต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้า เราเห็นพ้องกันว่าพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรคือสิ่งที่พระเยซูทรงประกาศและเหล่าสาวกของพระองค์เชื่อ เราเห็นพ้องกันด้วยว่าหลายคนที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนในปัจจุบันไม่เข้าใจเรื่องนี้

งานเขียนและคำเทศนาที่เก่าแก่ที่สุดที่ยังคงหลงเหลืออยู่หลังยุคพันธสัญญาใหม่

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นส่วนสำคัญของสิ่งที่อ้างว่าเป็น “คำเทศนาคริสเตียนที่สมบูรณ์ที่สุดที่เก่าแก่ที่สุดที่ยังคงหลงเหลืออยู่” (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102) คำเทศนาของคริสเตียนโบราณประกอบด้วยข้อความต่อไปนี้เกี่ยวกับราชอาณาจักร:

^{5:5} ยิ่งกว่านั้น พี่น้องทั้งหลาย ท่านก็รู้ว่า การที่เราอยู่ในโลกเนื้อหนังนั้นเป็นเพียงชั่วคราวและไม่ยั่งยืน แต่พระสัญญาของพระคริสตนั้นยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ คือการพักผ่อนในราชอาณาจักรที่จะมาถึงและชีวิตนิรันดร์

คำกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าอาณาจักรนั้นไม่ได้มีอยู่ ณ ปัจจุบัน แต่จะมาถึงและคงอยู่ช่วงวันรื่นเริง ยิ่งไปกว่านั้น คำเทศนาโบราณนี้ยังกล่าวไว้ว่า:

^{6:9}ถ้าแม้แต่คนชอบธรรมเช่นนี้ยังไม่สามารถช่วยลูกหลานของตนให้รอดได้ด้วยการกระทำอันชอบธรรมของตนเอง แล้วเราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าจะได้เข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า หากเราไม่รักษาบัญญัติของเราให้บริสุทธิ์และปราศจากมลทิน? หรือใครจะเป็นทนายความของเรา หากเราไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเรามีการกระทำที่บริสุทธิ์และชอบธรรม?^{9:6}ฉะนั้นจงรักซึ่งกันและกัน เพื่อเราทุกคนจะได้เข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า^{11:7} ดังนั้น ถ้าเรารู้ว่าสิ่งใดถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า เราก็จะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์ และได้รับพระสัญญาซึ่ง “หูไม่เคยได้ยิน ตาไม่เคยเห็น และใจมนุษย์ไม่เคยนึกคิด”

^{12:1}ฉะนั้นจงรอคอยอาณาจักรของพระเจ้าชั่วโมงต่อชั่วโมงด้วยความรักและความชอบธรรม เพราะเราไม่รู้ว่วันใดที่พระเจ้าจะเสด็จมา^{12:6} เขากล่าวว่า อาณาจักรของพระบิดาของข้าพเจ้าจะมาถึง

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความรักที่แสดงออกผ่านการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เรายังไม่ได้เข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า และราชอาณาจักรนั้นจะเกิดขึ้นหลังจากวันที่พระเจ้าทรงปรากฏ—นั่นคือหลังจากที่พระเยซูเสด็จกลับมาอีกครั้ง ราชอาณาจักรนั้นเป็นของพระบิดา และราชอาณาจักรนั้นไม่ได้หมายถึงพระเยซูเพียงผู้เดียว

เป็นเรื่องน่าสนใจที่เทศน์ที่เก่าแก่ที่สุดที่ดูเหมือนจะเป็นเทศน์ของคริสเตียน ซึ่งพระเจ้าทรงอนุญาตให้หลงเหลืออยู่นั้น สอนเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่พระคัมภีร์ใหม่สอน และต่อเนื่องปัจจุบันคริสตจักรแห่งพระเจ้าสอนว่า (เป็นไปได้อาจมาจากคริสตจักรแห่งพระเจ้าจริงๆ แต่ความรู้ภาษากรีกของฉันมีจำกัด จึงไม่สามารถยืนยันได้อย่างชัดเจน)

ผู้นำคริสตจักรในศตวรรษที่สองและพระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักร

ควรสังเกตในช่วงต้น 2^{และ}ในศตวรรษนั้น ปาเปียส ผู้ฟังคำสอนของยอห์นและเพื่อนของโพลีคาร์ป ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นนักบุญโดยชาวโรมันคาทอลิก ได้สอนเรื่องอาณาจักรพันปี ยูเซบิอุสบันทึกไว้ว่า ปาเปียสสอนว่า:

...จะมีช่วงเวลาหนึ่งพันปีหลังจากที่พระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์จากความตาย เมื่อการปกครองส่วนตัวของพระคริสต์จะถูกสถาปนาขึ้นบนโลกนี้ (ส่วนหนึ่งจากปาเปียส บทที่ 6 ดูเพิ่มเติมที่ยูเซบิอุส ประวัติศาสตร์คริสตจักร เล่ม 3 บทที่ 39 ข้อ 12)

ปาเปียสสอนว่านี่จะเป็นช่วงเวลาแห่งความอุดมสมบูรณ์อย่างยิ่ง:

ในทำนองเดียวกัน [พระองค์ตรัสว่า] เมล็ดข้าวสาลีหนึ่งเมล็ดจะให้
ผลผลิตสิบเท่า

“จะมีรวงข้าวพันรวง และแต่ละรวงจะมีเมล็ดหมื่นเมล็ด และแต่ละ
เมล็ดจะให้แบ่งที่สิบบริสุทธิละเอียดยิ่งสิบปอนด์ และแอปเปิล เมล็ด
พืช และหญ้าจะให้ผลผลิตในสัดส่วนที่คล้ายคลึงกัน และสัตว์
ทั้งหลายที่กินแต่ผลผลิตจากแผ่นดินก็จะสงบสุขและปรองดองกัน
และเชื้อฟุ้งมนุษย์อย่างสมบูรณ์” [หลักฐานเหล่านี้มีบันทึกไว้เป็น
ลายลักษณ์อักษรโดยปาเปียส ชายชาวผู้เป็นผู้ฟังคำเทศนาของยอ
ห์นและเป็นเพื่อนของโพลีคาร์ป ในหนังสือเล่มที่สี่ของเขา เพราะเขา
เขียนหนังสือไว้ห้าเล่ม...] (เศษเสี้ยวของปาเปียส เล่มที่ 4)

โพสโตพันธสัญญาใหม่จดหมายถึงชาวโครินธ์ระบุว่า:

42:1-3 อัครสาวกได้รับพระกิตติคุณจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า
เพื่อพวกเรา พระเยซูคริสต์ทรงถูกส่งมาจากพระเจ้า ดังนั้นพระคริสต์
จึงมาจากพระเจ้า และอัครสาวกก็มาจากพระคริสต์ ทั้งสองจึงมาตาม
พระประสงค์ของพระเจ้าตามลำดับที่กำหนดไว้ เมื่อได้รับมอบหมาย
ภารกิจแล้ว และได้รับการยืนยันอย่างเต็มที่โดยการฟื้นคืนพระชนม์
ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และได้รับการยืนยันในพระวาทะ
ของพระเจ้าด้วยความมั่นใจอย่างเต็มที่จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวก
เขาจึงออกไปประกาศข่าวดีว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึง

โพลีคาร์ปแห่งสเมอร์นาเป็นผู้นำคริสเตียนยุคแรก และเป็นศิษย์ของยอห์น
อัครสาวกคนสุดท้ายในกลุ่มอัครสาวกดั้งเดิมที่เสียชีวิต โพลีคาร์ปมีชีวิตอยู่
ราว ค.ศ. 120-135 สอนว่า:

ผู้ยากไร้และผู้ที่ถูกข่มเหงเพราะความชอบธรรม ย่อมได้รับพร เพราะ
แผ่นดินของพระเจ้าเป็นของเขา (โพลีคาร์ป จดหมายถึงชาวฟิลิปปี
บทที่ 2)บรรดาบิดาแห่งยุคก่อนนี้เคย เล่ม 1(เรียบเรียงโดย อเล็กซาน
เดอร์ โรเบิร์ตส์ และ เจมส์ โดนัลด์สัน ฉบับอเมริกัน ปี 1885)

เมื่อรู้แล้วว่า “พระเจ้าไม่ทรงถูกล้อเลียน” เราจึงควรดำเนินชีวิตให้สม
กับพระบัญญัติและพระสิริของพระองค์... เพราะเป็นการดีแล้วที่พวก
เขาจะตัดขาดจากต้นเหตุต่างๆ ในโลกนี้ เพราะ “ต้นเหตุทุกอย่างต่อสู้
กับพระวิญญาณ” และ “ทั้งคนลวงประเวณี คนที่ประพฤติตัวเหมือน
ผู้หญิง และคนที่ลวงละเมิดทางเพศกับมนุษย์ด้วยกัน จะไม่ได้รับ
มรดกในราชอาณาจักรของพระเจ้า” และคนเหล่านั้นที่ทำอะไรที่ไม่

สอดคล้องและไม่เหมาะสมก็จะไม่ได้รับมรดกเช่นกัน (อ้างอิงจากบทที่ 5)

ฉะนั้นจงรับใช้พระองค์ด้วยความเกรงกลัวและด้วยความเคารพอย่างที่สุด ดังที่พระองค์ได้ทรงบัญชาเราไว้ และดังเช่นบรรดาอัครสาวกผู้ประกาศพระกิตติคุณแก่เรา และบรรดาผู้เผยพระวจนะผู้ประกาศล่วงหน้าถึงการเสด็จมาของพระเจ้า (อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน บทที่ 6)

เช่นเดียวกับบุคคลอื่นๆ ในพันธสัญญาใหม่ โพลีคาร์ปสอนว่าคนชอบธรรม ไม่ใช่ผู้ที่ฝ่าฝืนพระบัญญัติ จะได้รับมรดกในอาณาจักรของพระเจ้า

มีการกล่าวอ้างว่าโพลีคาร์ปได้สอนสิ่งต่อไปนี้ด้วย:

และในวันสะบาโตถัดมา เขากล่าวว่า “จงฟังคำตักเตือนของข้าพเจ้าเถิด บุตรที่รักของพระเจ้า ข้าพเจ้าได้ตักเตือนพวกท่านแล้วเมื่อเหล่านี้ออกไปอยู่ด้วย และบัดนี้ข้าพเจ้าขอตักเตือนพวกท่านอีกครั้งหนึ่งให้ดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมและสมควรในทางของพระเจ้า...” “ระวังตัวไว้ให้ดีและอีกครั้งจงเตรียมพร้อมไว้ อย่าให้ใจของท่านหนักอึ้งพระบัญญัติใหม่ว่าด้วยความรักต่อกันและกัน การเสด็จมาของพระองค์ปรากฏอย่างฉับพลันดุจสายฟ้าแลบ การพิพากษาค้างใหญ่ด้วยไฟชีวิตนิรันดร์ อาณาจักรอมตะของพระองค์ และสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงสอนท่านทั้งหลายรู้ เมื่อท่านทั้งหลายค้นหาพระคัมภีร์ที่ได้รับการดลใจ จงจารึกด้วยปากกาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้ในใจของท่าน เพื่อพระบัญญัติเหล่านั้นจะดำรงอยู่ในท่านอย่างถาวร” (ชีวิตของโพลีคาร์ป บทที่ 24 เจ. บี. ไลท์ฟุต บรรดาอัครสาวก เล่ม 3.2 ปี 1889 หน้า 488-506)

เมลีโอแห่งชาร์ดิส ซึ่งเป็นผู้นำคริสตจักรแห่งพระเจ้าราวปี ค.ศ. 170 ได้สอนว่า:

เพราะแท้จริงแล้วพระบัญญัติได้มาในพระกิตติคุณ—พระบัญญัติเดิมมาในพระบัญญัติใหม่ ทั้งสองอย่างออกมาพร้อมกันจากศิโยนและเยรูซาเล็ม และพระบัญญัติได้มาในพระคุณ และแบบอย่างได้มาในผลที่สำเร็จแล้ว และลูกแกะได้มาในพระบุตร และแกะได้มาในมนุษย์และมนุษย์ได้มาในพระเจ้า...

แต่พระกิตติคุณกลายเป็นคำอธิบายของพระบัญญัติและกฎของมัน

ความสมหวัง ในขณะที่คริสตจักรกลายเป็นคลังแห่งความจริง...

นี่คือพระองค์ผู้ทรงปลดปล่อยเราจากความเป็นทาสสู่อิสรภาพ จากความมืดสู่ความสว่าง จากความตายสู่ชีวิต จากการกดขี่สู่ราชอาณาจักรนิรันดร์ (เมลีโอ เทศน์เรื่องเทศกาลบัสกา ข้อ 7, 40, 68 แปลจาก Kerux: The Journal of Online Theology <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

ดังนั้น อาณาจักรของพระเจ้าจึงเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นสิ่งที่เป็นิรันดร์ ไม่ใช่เพียงแค่ศาสนาคริสต์หรือนิกายโรมันคาทอลิกในปัจจุบัน และยังรวมถึงพระบัญญัติของพระเจ้าด้วย

งานเขียนอีกชิ้นหนึ่งในช่วงกลางถึงปลายศตวรรษที่สองกระตุ้นให้ผู้คนมองไปยังอาณาจักรของพระเจ้า:

จะนั้น อย่าให้ผู้ใดในพวกท่านเสแสร้งหรือหันหลังกลับอีกต่อไป แต่จงเข้ามาสู่พระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้าด้วยความเต็มใจ (โรมัน เคลเมนต์, การรับรู้, เล่มที่ 10, บทที่ 45. คัดลอกจากบรรพบุรุษก่อนสมัยนิกาย, เล่มที่ 8. เรียบเรียงโดย อเล็กซานเดอร์ โรเบิร์ตส์ และ เจมส์ โดนัลด์สัน. ฉบับอเมริกัน, 1886)

นอกจากนี้ แม้ว่าดูเหมือนจะไม่ได้เขียนโดยผู้ที่อยู่ในคริสตจักรที่แท้จริง แต่บทความที่เขียนขึ้นในช่วงกลางศตวรรษที่สองซึ่งมีชื่อว่า...คนเลี้ยงแกะของเฮอรัมาสในการแปลของโรเบิร์ตส์และโดนัลด์สัน มีการใช้คำว่า “อาณาจักรของพระเจ้า” ถึงสิบสี่ครั้ง

คริสเตียนแท้ และแม้แต่หลายคนที่ไม่ได้ประกาศตนว่าเป็นคริสเตียน ก็รู้เรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าในศตวรรษที่สองอยู่บ้างแล้ว

แม้แต่นักบุญอิเรเนอัสแห่งนิกายโรมันคาทอลิกและออร์ทอดอกซ์ตะวันออกก็เข้าใจว่าหลังจากการฟื้นคืนชีพ คริสเตียนจะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าโปรดสังเกตสิ่งที่เขาเขียนไว้ราวปี ค.ศ. 180:

เพราะสภาพของผู้ที่เชื่อเป็นเช่นนั้น คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในพวกเขาตลอดเวลา ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้ในพิธีบัพติศมา และจะทรงสถิตอยู่กับผู้รับ หากเขาดำเนินชีวิตในความจริง ความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม และความอดทนอดกลั้น เพราะจิตวิญญาณนี้จะฟื้นคืนชีพในผู้ที่เชื่อ ร่างกายจะรับจิตวิญญาณกลับคืนมา และพร้อมกันนั้น โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะได้รับการยกขึ้นและเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า (นักบุญอิเรเนอัส บิชอปแห่งลียง แปลจากภาษาอาร์เมเนียโดย อาร์มิเทจ โรบินสัน การสาธิตการ

เทศนาของอัครสาวก บทที่ 42 เวลส์ ชัมเมอร์เซต ตุลาคม 1879 ตีพิมพ์ใน SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE นวยอกร: THE MACMILLAN CO, 1920)

ธีโอฟิลัสแห่งอันติโอคสอนว่า:

ข้าพเจ้าเพียงแต่กล่าวถึงความดีของพระองค์ หากข้าพเจ้าเรียกพระองค์ว่าอาณาจักร ข้าพเจ้าเพียงแต่กล่าวถึงพระสิริของพระองค์... เพราะหากพระองค์ทรงสร้างเขาให้เป็นอมตะตั้งแต่แรกเริ่ม พระองค์ก็คงจะสร้างเขาให้เป็นพระเจ้า... ดังนั้น พระองค์จึงไม่ได้ทรงสร้างเขาให้เป็นอมตะหรือเป็นมรณะ แต่ดังที่เราได้กล่าวไว้ข้างต้น พระองค์ทรงมีความสามารถทั้งสองอย่าง ดังนั้น หากเขาโน้มเอียงไปสู่สิ่งที่เป็นอมตะ โดยรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า เขาก็จะได้รับรางวัลจากพระองค์คือความเป็นอมตะ และจะกลายเป็นพระเจ้า (ธีโอฟิลัส ถึงอโธลิคัส 1:3, 2:27)

นักบุญอีปิปอลิตัสแห่งนิกายโรมันคาทอลิก ได้เขียนไว้ในช่วงต้นศตวรรษที่ 3 ว่า:

และท่านทั้งหลายจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ ท่านผู้ซึ่งขณะที่ท่านอาศัยอยู่ในโลกนี้ ได้รู้จักพระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ และท่านจะเป็นสหายของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ จะไม่ตกเป็นทาสของตัณหาหรือกิเลสตัณหาอีกต่อไป และจะไม่เจ็บป่วยอีกต่อไป เพราะท่านได้กลายเป็นพระเจ้าแล้ว เพราะความทุกข์ทรมานใดๆ ที่ท่านได้ประสบขณะที่เป็นมนุษย์ พระองค์ทรงประทานให้แก่ท่าน เพราะท่านเป็นมนุษย์ที่ต้องตาย แต่สิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงประสงค์จะประทาน พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานให้แก่ท่าน เพราะท่านได้รับการยกฐานะเป็นพระเจ้า และได้รับกำเนิดเป็นอมตะ (อีปิปอลิตัส การหักล้างลัทธิเท็จทั้งปวง เล่มที่ 10 บทที่ 30)

เป้าหมายของมนุษย์คือการได้รับการยกย่องให้เป็นพระเจ้า (ในฐานะบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง ดังที่กล่าวไว้ในสดุดี 82:6) ในอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมาถึง

อาณาจักรของพระเจ้าที่จะมาถึงเป็นคำสอนของคริสตจักรคาทอลิกดั้งเดิม (ดูเพิ่มเติมได้ในอัครสาวกของเราที่ ccog.org ชื่อเรื่อง...) [ความเชื่อของคริสตจักรคาทอลิกดั้งเดิม: กลุ่มที่เหลือน้อยจะสามารถสืบทอดตำแหน่งอัครสาวกต่อไปได้หรือไม่?](#)

ปัญหาในศตวรรษที่สองและสาม

แม้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง แต่ในศตวรรษที่สอง ผู้นำนอกกรีตที่ต่อต้านกฎหมายซีโมนาร์ซีของกษัตริย์มาร์ซีออนสอนต่อต้านกฎหมายของพระเจ้า วันสะบาโต และอาณาจักรของพระเจ้าตามตัวอักษร แม้ว่าเขาจะถูกประณามโดยโพลีคาร์ปและคนอื่นๆ แต่เขาก็ยังติดต่อกับคริสตจักรโรมันอยู่ระยะหนึ่งและดูเหมือนจะมีอิทธิพลมากในคริสตจักรโรมัน

ในศตวรรษที่สองและสาม นักตีความเชิงสัญลักษณ์เริ่มมีบทบาทมากขึ้นในเมืองอเล็กซานเดรีย (อียิปต์) นักตีความเชิงสัญลักษณ์หลายคนคัดค้านหลักคำสอนเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าตามตัวอักษร โปรตสังเกตรายงานเกี่ยวกับนักตีความเชิงสัญลักษณ์เหล่านั้นบางส่วน:

ไดโอนิซิอุสเกิดในครอบครัวขุนนางและร่ำรวยที่นับถือศาสนาเพแกนในเมืองอเล็กซานเดรีย และได้รับการศึกษาในด้านปรัชญาของพวกเขา เขาออกจากโรงเรียนเพแกนเพื่อไปเป็นศิษย์ของโอริเจน ซึ่งเขาได้สืบทอดตำแหน่งต่อจากโอริเจนในการดูแลโรงเรียนสอนศาสนาแห่งอเล็กซานเดรีย...

เคลเมนต์ โอริเจน และสำนักคิดกโนสติก กำลังบิดเบือนหลักคำสอนของคำพยากรณ์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยการตีความที่เพ้อฝันและเป็นเชิงเปรียบเทียบ... พวกเขาจึงได้รับฉายาว่า “นักตีความเชิงเปรียบเทียบ” เนปอสได้ต่อสู้กับนักตีความเชิงเปรียบเทียบเหล่านี้อย่างเปิดเผยและยืนยันว่าจะมีรัชสมัยของพระคริสต์บนโลก...

ไดโอนิเซียสโต้แย้งกับผู้ติดตามของเนโปส และตามคำกล่าวของเขา... “สภาพการณ์เช่นที่เป็นอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าในปัจจุบัน” นี่เป็นการกล่าวถึงอาณาจักรของพระเจ้าที่ดำรงอยู่ในสภาพปัจจุบันของคริสตจักรเป็นครั้งแรก...

เนโปสได้ตั้งเตือนความเข้าใจผิดของพวกเขา โดยแสดงให้เห็นว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์ไม่ใช่เพียงคำอุปมา แต่เป็นอาณาจักรแห่งการมาถึงของพระเจ้าของเราอย่างแท้จริงในวันสิ้นชีพเพื่อชีวิตนิรันดร์...

ดังนั้น แนวคิดเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมาถึงในสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเกิดขึ้นและถูกนำเสนอในสำนักคิดลัทธิไญยนิยมในอียิปต์ระหว่างปี ค.ศ. 200 ถึง 250 ซึ่งเป็นเวลากว่าหนึ่งศตวรรษก่อนที่จะ

บรรดาบิชอปของจักรวรรดิจะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ครอง
บัลลังก์...

เคลเมนต์มองว่าอาณาจักรของพระเจ้าคือสภาวะแห่งความรู้ทาง
จิตใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า ในขณะที่อริเจนนำเสนอว่าเป็นความ
หมายทางจิตวิญญาณที่ซ่อนอยู่ในตัวอักษรที่ชัดเจนของพระคัมภีร์
(วอร์ด, เฮนรี ดานา. พระกิตติคุณแห่งอาณาจักร: อาณาจักรที่ไม่ใช่
ของโลกนี้ ไม่ใช่ในโลกนี้ แต่จะมาถึงในแดนสวรรค์ แห่งการฟื้น
คืนชีพจากความตาย และแห่งการฟื้นฟูสรรพสิ่ง จัดพิมพ์โดยแค
ลิกซ์ตัน เรมเซน แอนด์ แฮฟเฟิลฟิงเกอร์, 1870, หน้า 124-125)

ดังนั้น ในขณะที่บิชอปเนโปสสอนพระกิตติคุณเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า นัก
ตีความเชิงเปรียบเทียบกลับพยายามสร้างความเข้าใจที่ผิดเพี้ยนและไม่ตรง
ตัวขึ้นมา บิชอปอพอลลิณาริสแห่งเฮียราโปลิสก็พยายามต่อสู้กับความผิด
พลาดของนักตีความเชิงเปรียบเทียบในช่วงเวลาเดียวกันนั้นด้วย ผู้ที่อยู่ในคริส
ตจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริงยืนหยัดเพื่อความจริงเรื่องอาณาจักรของ
พระเจ้าตามตัวอักษรตลอดประวัติศาสตร์

เฮอร์เบิร์ต ดับเบิลยู. อาร์มสตรอง สอนพระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักร และอื่นๆ

ในปี 20^{ไทย} ในศตวรรษที่ผ่านมา เฮอร์เบิร์ต ดับเบิลยู. อาร์มสตรอง ผู้ล่งลับ
ซึ่งเป็นผู้นำคนแรกของคริสตจักรแห่งพระเจ้าในยุคฟิลาเดลเฟียสมัยใหม่
(วิวรณ์ 3:7-13) ได้เขียนไว้ว่า:

เพราะพวกเขาถูกปฏิเสธพระกิตติคุณของพระคริสต์... โลกต้องหา
อะไรอื่นมาแทนที่ พวกเขาต้องประดิษฐ์สิ่งใหม่ขึ้นมาปลอม! เราจึง
ได้ยินการกล่าวถึงอาณาจักรของพระเจ้าว่าเป็นเพียงคำพูดสวยหรู—
ความรู้ลึกลับๆ ในใจมนุษย์—ลดทอนให้เหลือเพียงสิ่งที่ไม่เป็นจริง ไร
ความหมาย! บางคนก็บิดเบือนว่า “คริสตจักร” คืออาณาจักร... ดา
เนียลผู้เผยพระวจนะ ซึ่งมีชีวิตอยู่ 600 ปีก่อนคริสต์ศักราช รู้ว่า
อาณาจักรของพระเจ้าเป็นอาณาจักรที่แท้จริง—รัฐบาลที่ปกครอง
เหนือ...

จำนวนประชากรบนโลกตามตัวอักษร...

นี่คือคำอธิบายของพระเจ้าเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า: “และใน
สมัยของกษัตริย์เหล่านี้...” —ที่นี้หมายถึงนิวเท้าทั้งสิบ ซึ่งส่วนหนึ่ง
เป็นเหล็กและอีกส่วนหนึ่งเป็นดินเหนียวที่เปราะบาง การเชื่อมโยงคำ

พยากรณ์นี้กับดาเนียล 7 และวิวรณ์ 13 และ 17 กำลังหมายถึง สหรัญยุโรปใหม่ที่กำลังก่อตัวขึ้น...ต่อหน้าต่อตาคุณ! วิวรณ์ 17:12 อธิบายรายละเอียดอย่างชัดเจนว่าจะเป็นสหภาพของกษัตริย์หรือ อาณาจักรสิบอาณาจักรที่จะ (วิวรณ์ 17:8) พื้นคืนชีพจักรวรรดิโรมัน เก่า...

เมื่อพระคริสต์เสด็จมา พระองค์จะเสด็จมาในฐานะพระราชาแห่งราชาทั้งหลาย ทรงปกครองแผ่นดินโลกทั้งสิ้น (วิวรณ์ 19:11-16) และ อาณาจักรของพระองค์--อาณาจักรของพระเจ้าดาเนียลกล่าวว่า คือ การทำลายล้างอาณาจักรทางโลกทั้งหมด พระธรรมวิวรณ์ 11:15 กล่าวไว้ดังนี้ว่า “อาณาจักรของโลกนี้” กลายเป็น “อาณาจักรของ พระเจ้าของเรา และของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรง ครองราชย์เป็นนิจนิรันดร์!” นี่คือนิยามของพระเจ้า มันคือจุดจบ ของรัฐบาลปัจจุบัน—ใช่แล้ว แม้แต่สหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ ด้วย พวกเขาจะกลายเป็นอาณาจักร—รัฐบาล—ของพระเยซูคริสต์ แล้วจะเป็นกษัตริย์แห่งกษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งหมด นี่ทำให้เห็น ได้อย่างชัดเจนว่าอาณาจักรของพระเจ้าคือรัฐบาลอย่างแท้จริง เช่น เดียวกับที่จักรวรรดิคาเลเดียเป็นอาณาจักร—เช่นเดียวกับที่จักรวรรดิ โรมันเป็นอาณาจักร—ดังนั้นอาณาจักรของพระเจ้าก็คือรัฐบาล มันจะ เข้ามายึดครองรัฐบาลของชาติต่างๆ ทั่วโลก พระเยซูคริสต์ทรง ประสูติมาเพื่อเป็นกษัตริย์—ผู้ปกครอง! ...

พระเยซูคริสต์องค์เดียวกันกับที่ทรงดำเนินไปตามเนินเขาและหุบเขา แห่งแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์และถนนหนทางในกรุงเยรูซาเล็มเมื่อกว่า 1,900 ปีที่แล้ว กำลังจะเสด็จกลับมาอีกครั้ง พระองค์ตรัสว่าจะเสด็จ กลับมาอีกครั้ง หลังจากที่พระองค์ถูกตรึงกางเขน พระเจ้าทรงให้ พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตายหลังจากสามวันสามคืน (มัทธิว 12:40; กิจการ 2:32; 1 โครินธ์ 15:3-4) พระองค์เสด็จขึ้นสู่บัลลังก์ของพระเจ้า ศูนย์กลางการปกครองจักรวาล (กิจการ 1:9-11; ฮีบรู 1:3; 8:1; 10:12; วิวรณ์ 3:21)

เขาชื่อ “ขุนนาง” ในนิทานเปรียบเทียบ ผู้ที่ไปถึงบัลลังก์ของพระเจ้า

พระเจ้า—ผู้ทรงสถิตอยู่ใน “แดนไกล”—จะได้รับการสวมมงกุฎเป็น กษัตริย์แห่งกษัตริย์เหนือประชาชาติทั้งปวง แล้วจึงเสด็จกลับมายัง โลก (ลูกา 19:12-27)

อีกทั้งพระองค์ยังทรงอยู่ในสวรรค์จนถึง “เวลาแห่งการฟื้นฟูสรรพสิ่ง” (กิจการ 3:19-21) การชดเชยหมายถึงการฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพหรือสถานะเดิม ในกรณีนี้คือการฟื้นฟูการปกครองของพระเจ้าบนโลก และด้วยเหตุนี้จึงเป็นการฟื้นฟูสันติภาพโลกและสภาวะในอุดมคติ

ความวุ่นวายในโลกปัจจุบัน สงครามและความขัดแย้งที่ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จะถึงจุดสูงสุดในความหายนะระดับโลกครั้งใหญ่ จนกระทั่งหากพระเจ้าไม่ทรงเข้ามาแทรกแซง จะไม่มีมนุษย์คนใดรอดชีวิต (มัทธิว 24:22) ในจุดสูงสุดนั้น เมื่อความล่าช้าจะส่งผลให้สิ่งมีชีวิตทั้งหมดถูกทำลายล้างไปจากโลก พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา ในครั้งนี้พระองค์จะเสด็จมาในฐานะพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์อำนาจ พระองค์จะเสด็จมาด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศีของพระผู้สร้างผู้ทรงปกครองจักรวาล (มัทธิว 24:30; 25:31) พระองค์จะเสด็จมาในฐานะ “กษัตริย์แห่งกษัตริย์ และพระเจ้าแห่งพระเจ้า” (วิวรณ์ 19:16) เพื่อสถาปนารัฐบาลโลกและปกครองทุกชาติ “ด้วยไม้เท้าเหล็ก” (วิวรณ์ 19:15; 12:5) ...

พระคริสต์ไม่เป็นที่ต้อนรับหรือ?

แต่แล้วมนุษยชาติจะโห่ร้องด้วยความยินดีและต้อนรับพระองค์ด้วยความปีติยินดีและความกระตือรือร้นอย่างสุดขีดหรือไม่ แม้แต่คริสตจักรแบบดั้งเดิมก็จะทำเช่นนั้นด้วยหรือไม่?

พวกเขาจะไม่เชื่อ! พวกเขาจะเชื่อ เพราะบรรดาผู้รับใช้เท็จของซาตาน (2 โครินธ์ 11:13-15) ได้หลอกลวงพวกเขาว่าเขาคือปฏิปักษ์ของพระคริสต์ คริสตจักรและประชาชาติทั้งหลายจะโกรธแค้นต่อการมาของเขา (วิวรณ์ 11:15 และ 11:18) และกองกำลังทหารจะพยายามต่อสู้กับเขาเพื่อทำลายเขา (วิวรณ์ 17:14)!

บรรดาประชาชาติจะเข้าสู่สงครามครั้งสำคัญในสงครามโลกครั้งที่สามที่กำลังจะมาถึง โดยมีแนวรบอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม (เศคาริยาห์ 14:1-2) แล้วพระคริสต์จะเสด็จกลับมา ด้วยฤทธิ์อำนาจเหนือธรรมชาติ พระองค์จะ “ต่อสู้กับบรรดาประชาชาติเหล่านั้น” ที่ต่อสู้กับพระองค์ (ข้อ 3) พระองค์จะเอาชนะพวกเขาทั้งหมด (วิวรณ์ 17:14) “ในวันนั้น พระบาทของพระองค์จะประทับอยู่บนภูเขาเมกกอกเทศ” ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของกรุงเยรูซาเล็มไม่ไกลนัก (เศคาริยาห์ 14:4) (อาร์มสตรอง เอชดับเบิลยู. ความลึกซึ้งแห่งยุคสมัย, 1984)

พระคัมภีร์ประกาศว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา และพระองค์จะทรงได้รับชัยชนะ แต่หลายคนจะต่อสู้กับพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา (วิวรณ์ 19:19) หลายคนจะอ้าง (โดยอาศัยความเข้าใจผิดเกี่ยวกับคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ แต่ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้เผยพระวจนะเท็จและพวกหมอดู) ว่าพระเยซูที่เสด็จกลับมา นั่นคือปฏิบัติกับพระคริสต์คนสุดท้าย!

ข้อความต่อไปนี้ก็มาจากเฮอร์เบิร์ต อาร์มสตรองเช่นกัน:

ศาสนาที่แท้จริง—สัจธรรมของพระเจ้าที่เสริมด้วยความรักของพระเจ้าซึ่งประทานโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์...ความปิติที่ไม่อาจบรรยายได้จากการรู้จักพระเจ้าและพระเยซูคริสต์—จากการรู้จักสัจธรรม—และความอบอุ่นแห่งความรักอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า!...

คำสอนของคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้านี้คือการ “ดำเนินชีวิตตามทุกถ้อยคำ” ในพระคัมภีร์ไบเบิล...

มนุษย์ควรหันเหจากวิถีแห่งการ “รับ” ไปสู่วิถีแห่งการ “ให้” ซึ่งเป็นวิถีแห่งความรักของพระเจ้า

อารยธรรมใหม่กำลังจะเข้าครอบครองโลก! (อ้างอิงจากแหล่งเดิม)

อารยธรรมใหม่คืออาณาจักรของพระเจ้า การประกาศว่าอารยธรรมใหม่กำลังจะมาถึงและตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรักนั้นเป็นส่วนสำคัญของพระกิตติคุณที่แท้จริงเกี่ยวกับอาณาจักรที่พระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์สอนไว้ นั่นคือสิ่งที่เราใน...ต่อเนื่องคริสตจักรของพระเจ้าประกาศข่าว

เฮอร์เบิร์ต อาร์มสตรอง ตระหนักว่าพระเยซูทรงสอนว่า สังคมมนุษย์ แม้จะคิดว่าต้องการเชื่อฟัง ก็ได้ปฏิเสธ “การยอมอ่อนข้อ” แห่งชีวิต หรือหนทางแห่งความรักไปแล้ว แทนไม่มีใครเข้าใจความสำคัญของสิ่งที่พระเยซูทรงสอนอย่างแท้จริงเลย

ความรอดโดยทางพระเยซูเป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณ

ตอนนี้บางคนได้อ่านมาถึงตรงนี้คงสงสัยเกี่ยวกับบทบาทของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูในการช่วยให้รอด ใช่แล้ว การสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นส่วนหนึ่งของข่าวประเสริฐที่ทั้งพระคัมภีร์ใหม่และเฮอร์เบิร์ต ดับเบิลยู. อาร์มสตรองได้เขียนถึง

พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่แสดงให้เห็นว่าพระกิตติคุณรวมถึงความรอดผ่านทางพระเยซู:

¹⁶เพราะข้าพเจ้าไม่ละอายใจในข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะข่าวประเสริฐนั้นเป็นถรณ์อานาจของพระเจ้าที่จะช่วยให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด ทั้งชาวยิวและชาวกรีก (โรม 1:16)

⁴ดังนั้นบรรดาผู้ที่กระจัดกระจายไปจึงออกไปทุกหนทุกแห่งเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ

คำนั้น⁵จากนั้นฟิลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรียและประกาศพระคริสต์แก่พวกเขา...¹²แต่เมื่อพวกเขาเชื่อฟิลิปขณะที่เขาเทศนาเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าและพระนามของพระเยซูคริสต์ ทั้งชายและหญิงก็รับบัพติศมา...²⁵เมื่อพวกเขาได้เป็นพยานและประกาศพระวจนะของพระเจ้าแล้ว พวกเขาก็กลับไปยังเยรูซาเล็ม และประกาศข่าวประเสริฐในหมู่บ้านต่างๆ ของชาวสะมาเรีย²⁶แล้วทูตสวรรค์ของพระเจ้าก็มาพูดกับฟิลิป...⁴⁰ฟิลิปถูกพบที่เมืองอาโซทัส และเมื่อเดินทางผ่านไป เขาก็ประกาศข่าวประเสริฐในทุกเมืองจนกระทั่งมาถึงเมืองซีซารียา (กิจการ 8:4,5,12,25,26,40)

¹⁸เขาเทศนาเรื่องพระเยซูและการฟื้นคืนพระชนม์ให้พวกเขาฟัง (กิจการ 17:18)

³⁰จากนั้นเปาโลอาศัยอยู่ในบ้านเช่าของตนเป็นเวลาสองปีเต็ม และต้อนรับทุกคนที่มาหาเขา³¹**ประกาศอาณาจักรของพระเจ้าและสอนสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระเยซูคริสต์ด้วยความมั่นใจเต็มเปี่ยม ไม่มีใครห้ามเขา** (กิจการ 28:30-31)

โปรดสังเกตว่าการเทศน์นั้นรวมถึงพระเยซูและอาณาจักรของพระเจ้าด้วย นำเสียดยี่ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้ามักจะขาดหายไปจากการสอนของคริสตจักรกรีก-โรมัน

อันที่จริง เพื่อช่วยให้เราได้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรนั้น พระเจ้าทรงรักมนุษย์มากถึงขนาดที่ทรงส่งพระเยซูมาสิ้นพระชนม์เพื่อเรา (ยอห์น 3:16-17) และยังทรงช่วยเราให้รอดโดยพระคุณของพระองค์ด้วย (เอเฟซัส 2:8) และนั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของข่าวดี (กิจการ 20:24)

ข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรคือสิ่งที่โลกต้องการ แต่...

การทำงานเพื่อสันติภาพ (มัทธิว 5:9) และการทำความดีเป็นเป้าหมายที่คุ้มค่า (ดูเพิ่มเติมที่...)

(กาลาเทีย 6:10) กระนั้น ผู้นำโลกหลายคน รวมถึงผู้นำทางศาสนา เชื่อว่าความร่วมมือระหว่างประเทศของมนุษย์จะนำมาซึ่งสันติสุขและความเจริญรุ่งเรือง ไม่ใช่ราชอาณาจักรของพระเจ้า และถึงแม้พวกเขาจะประสบความสำเร็จในทางโลกบ้าง แต่พวกเขาจะไม่เพียงแต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่านั้น ความพยายามของมนุษย์บางส่วนจะนำโลกไปสู่จุดที่ชีวิตไม่อาจดำรงอยู่ได้ หากพระเยซูไม่เสด็จกลับมาเพื่อสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์ (มัทธิว 24:21-22) การที่มนุษย์ซ่อมแซมโลกโดยปราศจากพระเจ้าเป็นข่าวประเสริฐที่ไร้ประโยชน์และเป็นเท็จ (สดุดี 127:1)

หลายประเทศทั่วโลกกำลังพยายามรวบรวมแผนการระดับนานาชาติแบบบาบิโลนถึงศาสนา เพื่อสร้างระเบียบโลกใหม่ในศตวรรษที่ 21^{สด}ศตวรรษนี้ นี่เป็นสิ่งที่...ต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้าได้ประณามมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งและวางแผนที่จะประณามต่อไป นับตั้งแต่ชาตานล่อลวงเอวอให้หลงเชื่อคำสอนของมันเมื่อเกือบ 6000 ปีก่อน (ปฐมกาล บทที่ 3) มนุษย์จำนวนมากเชื่อว่าตนเองรู้ดีกว่าพระเจ้าว่าอะไรจะทำให้ตนเองและโลกดีขึ้น

ตามคัมภีร์ไบเบิล การจะนำมาซึ่งระเบียบโลกแบบ 'บาบิโลน' (วิวรณ์ 13:1-10) นั้น จะต้องอาศัยผู้นำทางทหารในยุโรป (เรียกว่ากษัตริย์แห่งทิศเหนือ หรือที่เรียกว่าสัตว์ร้ายในวิวรณ์ 13:1-10) ร่วมกับผู้นำทางศาสนา (เรียกว่าผู้เผยพระวจนะเท็จ หรือที่เรียกว่าปฏิปักษ์พระคริสต์องค์สุดท้ายและสัตว์ร้ายสองเขาในวิวรณ์ 13:11-17) จากเมืองเจ็ดเนินเขา (วิวรณ์ 17:9,18) แม้ว่ามนุษย์ชาติต้องการการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ แต่หลายคนในโลกจะไม่สนใจข่าวสารนี้ในศตวรรษที่ 21^{สด}ศตวรรษนี้—พวกเขาจะยังคงเชื่อในข่าวประเสริฐเท็จต่างๆ ของชาตานต่อไป แต่โลกจะได้รับพยานหลักฐาน

โปรดจำไว้ว่าพระเยซูทรงสอนว่า:

¹⁴และข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรนี้จะถูกประกาศไปทั่วโลก เพื่อเป็นพยานแก่ประชาชาติทั้งหลาย แล้ววาระสุดท้ายก็จะมาถึง (มัทธิว 24:14)

โปรดสังเกตว่าข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรจะไปถึงโลกเพื่อเป็นพยาน จากนั้นจุดจบก็จะมาถึง ซึ่ง "จุดจบ" นั่นก็คือจุดเริ่มต้นของ "ความทุกข์ยากครั้งใหญ่"

มีหลายสาเหตุที่ทำให้เป็นเช่นนั้น

ประการแรก พระเจ้าทรงประสงค์ให้โลกได้ยินข่าวประเสริฐที่แท้จริงก่อนที่จะมหาภัยพิบัติจะเริ่มต้นขึ้น (ซึ่งปรากฏให้เห็นในมัทธิว 24:21) ดังนั้น ข่าวประเสริฐจึงเป็นทั้งพยานและคำเตือน (ดู เอเสเคียล 3; อามอส 3:7) ซึ่งจะส่งผลให้ชาวต่างชาติกลับใจมาเชื่อพระเจ้ามากขึ้น (โรม 11:25) และชาวต่างชาติที่ไม่ใช่ชาวต่างชาติกลับใจมาเชื่อพระเจ้ามากขึ้น (โรม 9:27) ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา

อีกเหตุผลหนึ่งก็คือ สารสำคัญของสารนั้นจะขัดแย้งกับทัศนคติของกษัตริย์แห่งสัตว์ร้ายทิศเหนือที่กำลังจะผงาดขึ้น พร้อมกับผู้เผยพระวจนะเท็จ ซึ่งเป็นปฏิปักษ์พระคริสต์คนสุดท้าย ทั้งสองจะสัญญาถึงสันติสุขผ่านความพยายามของมนุษย์และการประนีประนอมทางศาสนา แต่สิ่งนั้นจะนำไปสู่จุดจบ (มัทธิว 24:14-22) และความพินาศ (ดู 1 เธสะโลนิกา 5:3)

แม้ว่าพระคัมภีร์จะบอกให้ต่อสู้เพื่อความเชื่อที่แท้จริงดั้งเดิม (ยูดาส 3) ว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริง (ยอห์น 17:17) และว่าคริสเตียนแท้ต้องแยกตัวออกจากผู้ที่ประนีประนอมกับลัทธิบูชาเทพเจ้า (2 โครินธ์ 6:14-17) แต่หลายคนจะอ้างว่า “ข่าวประเสริฐ” ของพวกเขานั้นเกี่ยวข้องกับการประนีประนอมเพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคี น่าเศร้าที่ข่าวประเสริฐที่แท้จริงของอาณาจักรของพระเจ้าจะถูกมองว่าเป็นข่าวประเสริฐเท็จโดยหลายคนที่ส่งเสริมวาระการรวมนิกายและความเชื่อต่าง ๆ ของสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จ (ปฏิปักษ์พระคริสต์คนสุดท้าย)

เนื่องจากมีเครื่องหมายและอัศจรรย์เท็จที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านั้น (2 เธสะโลนิกา 2:9) คนส่วนใหญ่ในโลกจึงเลือกที่จะเชื่อคำโกหก (2 เธสะโลนิกา 2:9-12) แทนที่จะเชื่อข่าวประเสริฐ เนื่องจากการประณามอาณาจักรพันปีของพระเจ้าอย่างไม่ถูกต้องโดยนิกายโรมันคาทอลิก นิกายออร์ทอดอกซ์ตะวันออก นิกายลูเธอรัน และอื่นๆ หลายคนจึงเข้าใจผิดคิดว่าข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรพันปีของพระเจ้าเป็นข่าวประเสริฐเท็จที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ร้ายและปฏิปักษ์พระคริสต์

ก่อนที่มหาภัยพิบัติจะเริ่มต้นขึ้น คริสเตียนผู้ซื่อสัตย์ในฟีลาเดลเฟีย (วิวรณ์ 3:7-13) จะออกไปประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรพันปีไปทั่วโลก (มัทธิว 24:14) และบอกโลกถึงสิ่งที่ผู้นำทางโลกบางคน (รวมถึงสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จ) จะทำ

พวกเขาจะสนับสนุนการบอกกล่าวแก่โลกถึงข่าวสารที่ว่า สัตว์ร้าย กษัตริย์แห่งทิศเหนือ พร้อมด้วยผู้เผยพระวจนะเท็จ และปฏิปักษ์พระคริสต์คนสุดท้าย จะทำลาย (พร้อมกับพันธมิตรบางส่วน) สหรัฐอเมริกาและประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ สหราชอาณาจักร แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ (ดาเนียล 11:24,39) และหลังจากนั้นไม่นาน พวกเขาจะทำลายกลุ่มพันธมิตรอาหรับ/อิสลาม (ดาเนียล 11:40-43) ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือของปีศาจ (วิวรณ์ 16:13-14) และในที่สุดจะต่อสู้กับพระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา (วิวรณ์ 16:14; 19:19-20) ชาวฟีลาเดลเฟียผู้ศรัทธา (วิวรณ์ 3:7-13) จะประกาศว่าอาณาจักรพันปีของพระเจ้าจะมาถึงในไม่ช้า

สิ่งนี้จะได้รับความสนใจจากสื่อเป็นอย่างมากและมีส่วนช่วยให้คำพยากรณ์ในมัทธิว 24:14 เป็นจริง พวกเราใน...ต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจากำลังจัดเตรียมเอกสาร (ในหลายภาษา) เพิ่มเนื้อหาในเว็บไซต์ และดำเนินการอื่นๆ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับ ‘งานระยะสั้น’ (ดู โรม 9:28) ซึ่งจะช่วยนำไปสู่การที่พระเจ้าทรงกำหนดว่า มัทธิว 24:14 ได้รับการจัดเตรียมไว้อย่างเพียงพอแล้ว เพื่อเป็นพยานถึงวาระสุดท้ายที่จะมาถึง

ผู้นำโลกที่ประกาศ ‘พระกิตติคุณเท็จ’ (น่าจะเป็นผู้นำระดับสูงประเภท ‘ใหม่’ ของยุโรป พร้อมกับพระสันตะปาปาที่ถูกแทรกแซง) เรียกร้อง(ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของศาสนาคาทอลิก) จะไม่ชอบการประกาศนั้น พวกเขาไม่ต้องการให้โลกรู้ว่าพวกเขาจะทำอะไรจริงๆ (และอาจจะไม่เชื่อด้วยซ้ำในตอนแรก ดู อีสยาห์ 10:5-7) พวกเขาและ/หรือผู้สนับสนุนของพวกเขามีแนวโน้มที่จะสอนผิดๆ ว่าคริสเตียนฟีลาเดลเฟียผู้ศรัทธาจะยึดถือหลักคำสอนสุดโต่ง (ลัทธิพันปี) เกี่ยวกับการมาของปฏิปักษ์พระคริสต์ ไม่ว่าพวกเขาและ/หรือผู้ติดตามของพวกเขาจะประณามคริสเตียนฟีลาเดลเฟียผู้ศรัทธาอย่างไรก็ตามต่อเนื่องคริสตจักรของพระเจ้าจะก่อให้เกิดการข่มเหง (ดาเนียล 11:29-35; วิวรณ์ 12:13-15) ซึ่งจะนำไปสู่จุดจบ—จุดเริ่มต้นของมหาภัยพิบัติ (มัทธิว 24:21; ดาเนียล 11:39; ดู มัทธิว 24:14-15; ดาเนียล 11:31) รวมถึงช่วงเวลาแห่งการปกป้องคุ้มครอง 3 ปีครึ่งสำหรับคริสเตียนผู้ซื่อสัตย์ในฟีลาเดลเฟีย (วิวรณ์ 3:10; 12:14-16)

สัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จจะพยายามใช้กำลัง การข่มขู่ทางเศรษฐกิจ เครื่องหมายอัศจรรย์ การอัศจรรย์ที่หลอกลวง การฆาตกรรม และการกดดันอื่นๆ (วิวรณ์ 13:10-17; 16:14; ดาเนียล 7:25; 2 เธสะโลนิกา 2:9-10) เพื่อควบคุมคริสเตียน คริสเตียนจะถามว่า:

¹⁰“ข้าแต่พระเจ้าผู้บริสุทธิ์และเที่ยงแท้ พระองค์จะทรงพิพากษาและ
แก้แค้นแทนเราต่อบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนโลกนี้อีกนานเท่าไร?”
(วิวรณ์ 6:10)

ตลอดทุกยุคทุกสมัย ผู้คนของพระเจ้าต่างสงสัยและถามว่า “พระเยซูจะเสด็จ
กลับมาอีกเมื่อไร?”

แม้ว่าเราจะไม่ทราบวันหรือเวลาที่แน่นอน แต่เราคาดหวังว่าพระเยซูจะเสด็จ
กลับมา (และอาณาจักรพันปีของพระเจ้าจะได้รับการสถาปนาขึ้น) ในปีที่ 21^{สค}
คำพยากรณ์ในศตวรรษนี้อ้างอิงจากพระคัมภีร์หลายตอน (เช่น มัทธิว
24:4-34; สดุดี 90:4; โยเซอา 6:2; ลูคา 21:7-36; ฮีบรู 1:1-2; 4:4,11; 2 เปโตร
3:3-8; 1 เธสะโลนิกา 5:4) ซึ่งบางส่วนเรากำลังเห็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์
ในปัจจุบัน

หากพระเยซูไม่ทรงเข้ามาแทรกแซง มนุษยชาติจะทำลายล้างสิ่งมีชีวิต
ทั้งหมด:

²¹เพราะฉะนั้นจะเกิดความทุกข์ยากใหญ่หลวงอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน
ตั้งแต่เริ่มต้นโลกจนถึงเวลานี้ และจะไม่มีอีกเลยในอนาคต²²และถ้า
หากวันเหล่านั้นไม่ถูกย่นให้สั้นลง มนุษย์ทุกคนก็จะไม่รอด แต่เพื่อ
เห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรร วันเหล่านั้นจึงจะถูกย่นให้สั้นลง (มัทธิว
24:21-22)

²⁹หลังจากความทุกข์ยากในวันเหล่านั้นสิ้นสุดลง ดวงอาทิตย์จะมีด
ลง และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง ดวงดาวจะร่วงหล่นจากฟ้า และ
อำนาจแห่งสวรรค์จะสั่นสะเทือน³⁰แล้วเครื่องหมายของพระบุตรของ
มนุษย์จะปรากฏในสวรรค์ และแล้วชนชาติทั้งหลายบนโลกจะ
คร่ำครวญ และพวกเขาจะเห็นพระบุตรของมนุษย์เสด็จมาบนเมฆ
แห่งสวรรค์ด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่³¹และพระองค์จะ
ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาพร้อมกับเสียงแตรดังกึกก้อง และ
พวกเขาจะรวบรวมผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้จากทั้งสี่ทิศ จาก
ปลายฟ้าด้านหนึ่งถึงอีกด้านหนึ่ง (มัทธิว 24:29-31)

สิ่งที่โลกต้องการคืออาณาจักรของพระเจ้า

เอกอัครราชทูตแห่งราชอาณาจักร

บทบาทของคุณในราชอาณาจักรคืออะไร?

ในตอนนี้ หากคุณเป็นคริสเตียนแท้ คุณต้องเป็นทูตของพระเยซูและอาณาจักรของพระเจ้า โปรดสังเกตสิ่งที่อัครทูตเปาโลเขียนไว้:

²⁰ฉะนั้น พวกเราจึงเป็นทูตของพระคริสต์ เหมือนกับว่าพระเจ้าทรงวิงวอนผ่านทางเรา เราขอวิงวอนท่านทั้งหลายในนามของพระคริสต์ จงกลับใจมาคืนดีกับพระเจ้าเถิด (2 โครินธ์ 5:20)

¹⁴จงยืนหยัดอยู่เช่นนั้น โดยคาดเข็มขัดแห่งความจริงไว้ที่เอว และสวมเกราะแห่งความชอบธรรมไว้¹⁵ และได้สวมรองเท้าที่เตรียมไว้สำหรับการประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขแล้ว¹⁶เหนือสิ่งอื่นใด จงรับเอาโล่แห่งศรัทธาไว้ ซึ่งจะสามารถดับลูกศรเพลิงทั้งหมดของมารร้ายได้¹⁷และจงสวมหมวกแห่งความรอด และถือดาบแห่งพระวิญญาณ ซึ่งก็คือพระวจนะของพระเจ้า¹⁸จงอธิษฐานอยู่เสมอด้วยการอธิษฐานและการวิงวอนทุกอย่างในพระวิญญาณ จงเฝ้าระวังเพื่อการนี้ด้วยความเพียรพยายามและการวิงวอนทุกอย่างเพื่อบรรดาผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย—¹⁹และสำหรับข้าพเจ้า ขอให้พระเจ้าประทานถ้อยคำแก่ข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้เปิดปากประกาศความลึกซึ้งแห่งพระกิตติคุณอย่างกล้าหาญ²⁰ข้าพเจ้าเป็นทูตที่ถูกจงจำเพื่อจะได้กล่าวอย่างกล้าหาญตามที่ควรจะกล่าว (เอเฟซัส 6:14-20)

ทูตคืออะไร? เมอร์เรียม-เว็บสเตอร์มีคำจำกัดความดังต่อไปนี้:

1-ทูตอย่างเป็นทางการ; โดยเฉพาะ-เจ้าหน้าที่ทางการทูตระดับสูงสุด ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ประจำการในรัฐบาลหรือผู้ปกครองต่างประเทศ ในฐานะผู้แทนถาวรของรัฐบาลหรือผู้ปกครองของตน หรือได้รับการแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติภารกิจทางการทูตพิเศษ ซึ่งมักเป็นภารกิจชั่วคราว

2-ตัวแทนที่ได้รับอนุญาตหรือผู้ส่งสาร

ถ้าคุณเป็นคริสเตียนแท้ คุณคือทูตอย่างเป็นทางการของพระคริสต์! โปรดสังเกตสิ่งที่อัครทูตเปโตรเขียนไว้:

⁹แต่ท่านทั้งหลายเป็นชนชาติที่ทรงเลือกสรร เป็นประชากรบริสุทธิ์ เป็นชนชาติพิเศษของพระองค์ เพื่อท่านจะได้ประกาศพระเกียรติพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลายออกจากความมืดมาสู่แสงสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์¹⁰ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งไม่ใช่ชนชาติของพระเจ้า แต่บัดนี้เป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งไม่เคยได้รับพระเมตตา แต่บัดนี้ได้รับพระเมตตาแล้ว (1 เปโตร 2:9-10)

ในฐานะคริสเตียน เรามีหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของประชาชาติอันศักดิ์สิทธิ์

ประเทศใดในตอนนี้ที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์?

แน่นอนว่าไม่มีอาณาจักรใดในโลกนี้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระคริสต์ แต่ในที่สุดแล้วอาณาจักรเหล่านั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระคริสต์ (วิวรณ์ 11:15) นั่นคือประชาชาติของพระเจ้า อาณาจักรของพระองค์ซึ่งบริสุทธิ์

ในฐานะทูต เราโดยปกติจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองโดยตรงของประเทศต่างๆ ในโลกนี้ แต่เราต้องดำเนินชีวิตตามวิถีของพระเจ้าในตอนนี้ (ดูเพิ่มเติมได้ในอัปภพที่นี้) www.ccog.org ชื่อเรื่อง: คริสเตียน: ทูตแห่งอาณาจักรของพระเจ้า คำแนะนำจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในฐานะคริสเตียน โดยการดำเนินชีวิตตามวิถีของพระเจ้าในตอนนี้ เราจะได้เรียนรู้ว่าทำไมวิถีทางของพระเจ้าจึงดีที่สุด เพื่อที่ในอาณาจักรของพระองค์ เราจะได้เป็นกษัตริย์และปุโรหิต และปกครองร่วมกับพระคริสต์บนโลกนี้

⁵ แต่พระองค์ผู้ทรงรักเราและทรงชำระล้างบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง⁶ และพระองค์ทรงแต่งตั้งเราให้เป็นกษัตริย์และปุโรหิตของพระเจ้าและพระบิดาของพระองค์ ขอถวายพระเกียรติและอำนาจแด่พระองค์เป็นนิรันดร์ อาเมน (วิวรณ์ 1:5-6)

¹⁰ และพระองค์ทรงแต่งตั้งเราให้เป็นกษัตริย์และปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเราจะปกครองบนโลก (วิวรณ์ 5:10)

หนึ่งในแง่มุมในอนาคตของการเป็นกษัตริย์และนักบวชคือการสอนผู้ที่ยังเป็นมนุษย์ให้ดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้า:

¹⁹ เพราะประชาชนจะอาศัยอยู่ในศิโยน ณ เยรูซาเล็ม เจ้าจะไม่ต้องร้องไห้อีกต่อไป พระองค์จะทรงเมตตาเจ้าอย่างยิ่งเมื่อได้ยินเสียงร้องขอของเจ้า เมื่อพระองค์ทรงได้ยิน พระองค์จะทรงตอบเจ้า²⁰ ถึงแม้พระเจ้าจะประทานอาหารแห่งความทุกข์ยากและน้ำแห่งความเจ็บปวดแก่ท่าน แต่ครูปาจารย์ของท่านจะไม่ยอมหลบไปอยู่มุมห้องอีกต่อไป และท่านจะได้เห็นครูปาจารย์ของท่านด้วยตาของท่านเอง²¹ หูของคุณจะได้ยินเสียงจากข้างหลังคุณว่า “นี่คือทาง จงเดินไปในทางนั้น” เมื่อใดก็ตามที่คุณหันไปทางขวา หรือเมื่อใดก็ตามที่คุณหันไปทางซ้าย (อิสยาห์ 30:19-21)

แม้ว่านั่นจะเป็นคำพยากรณ์สำหรับอาณาจักรพันปี แต่ในยุคนี้คริสเตียน จำเป็นต้องเตรียมพร้อมที่จะสอน:

¹²...ถึงเวลานี้พวกท่านควรจะเป็นครูแล้ว (ฮีบรู 5:12)

¹⁵แต่จงถวายเกียรติแด่พระเจ้าในใจของท่าน และจงเตรียมพร้อมอยู่เสมอที่จะตอบทุกคนที่ถามท่านถึงเหตุผลแห่งความหวังที่อยู่ในท่าน ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเกรงกลัว (1 เปโตร 3:15, KJV)

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าคริสเตียนผู้ศรัทธาจำนวนมากจะสั่งสอนคนจำนวนมากก่อนที่มหาภัยพิบัติจะเริ่มต้นขึ้น:

³³และบรรดาผู้ที่เข้าใจก็จะสั่งสอนคนจำนวนมาก (ดาเนียล 11:33)

ดังนั้น การเรียนรู้และเติบโตในพระคุณและความรู้ (2 เปโตร 3:18) จึงเป็นสิ่งที่เราควรทำในตอนนี้ บทบาทส่วนหนึ่งของคุณในอาณาจักรของพระเจ้าคือการสามารถสอนได้

และสำหรับคริสเตียนฟิลาเดลเฟียผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง (วิวรณ์ 3:7-13) นี้จะรวมถึงการสนับสนุนการประกาศข่าวประเสริฐที่สำคัญก่อนการเริ่มต้นของอาณาจักรพันปีของพระเจ้าด้วย (ดู มัทธิว 24:14)

หลังจากที่อาณาจักรของพระเจ้าได้รับการสถาปนาขึ้นแล้ว ประชากรของพระเจ้าจะถูกใช้เพื่อช่วยฟื้นฟูโลกที่เสียหาย:

¹²บรรดาผู้ที่มาจากหมู่พวกท่าน จะสร้างสถานที่รกร้างว่างเปล่าขึ้นใหม่

เจ้าจะวางรากฐานให้แก่หลายชั่วอายุคน และเจ้าจะถูกเรียกว่าผู้ซ่อมแซมรอยแตก ผู้บูรณะถนนหนทางให้เป็นที่อยู่อาศัย (อิสยาห์ 58:12)

ดังนั้น ผู้คนของพระเจ้าที่ดำเนินชีวิตตามวิถีทางของพระเจ้าในยุคนี้ จะทำให้ผู้คนสามารถอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆ (และที่อื่นๆ) ได้อย่างขึ้นในช่วงเวลาแห่งการฟื้นฟูในยุคพันปี

โลกจะดีขึ้นอย่างแท้จริง เราควรเป็นทูตของพระคริสต์ในตอนนี้ เพื่อที่เราจะได้มีโอกาสรับใช้ในอาณาจักรของพระองค์ด้วย

ข่าวประเสริฐที่แท้จริงนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตได้

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายยึดมั่นในคำของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเรา อย่างแท้จริง 32 และท่านจะรู้จักความจริง และความจริงจะทำให้ท่านเป็นอิสระ” (ยอห์น 8:31-32) การรู้จักความจริงเกี่ยวกับพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้าจะปลดปล่อยเราจากการติดกับดักความหวังที่ผิดพลาดของโลกนี้ เราสามารถสนับสนุนแผนการที่ได้ผลอย่างกล้าหาญ—แผนการของพระเจ้า! ชาดานได้หลอกลวงคนทั้งโลก (วิวรณ์ 12:9) และอาณาจักรของพระเจ้าคือทางออกที่แท้จริง เราจำเป็นต้องยืนหยัดและสนับสนุนความจริง (ดู ยอห์น 18:37)

ข่าวประเสริฐนั้นมีความหมายมากกว่าแค่เรื่องความรอดส่วนบุคคล ข่าวดีเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าควรเปลี่ยนแปลงชีวิตผู้คนในยุคนี้:

2อย่าประพาดติดตามอย่างโลกนี้ แต่จงเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการต่ออายุจิตใจ เพื่อจะได้พิสูจน์ว่าอะไรคือพระประสงค์ที่ดีและเป็นที่ยอมรับและสมบูรณ์ของพระเจ้า (โรม 12:2)

คริสเตียนแท้ได้รับการเปลี่ยนแปลงเพื่อรับใช้พระเจ้าและผู้อื่น:

22บรรดาทาสเอ๋ย จงเชื่อฟังเจ้านายของพวกท่านในทุกสิ่งตามที่ใจปรารถนา ไม่ใช่ด้วยการทำเพียงเพื่อเอาใจเจ้านาย แต่ด้วยความจริงใจและยำเกรงพระเจ้า²³และไม่ว่าท่านจะทำอะไร จงทำด้วยใจจริง เหมือนทำถวายแด่พระเจ้า ไม่ใช่ทำถวายต่อมนุษย์²⁴เพราะท่านทั้งหลายรู้อาจจากพระเจ้าท่านจะได้รับรางวัลแห่งมรดก เพราะท่านรับใช้พระเจ้าพระคริสต์ (โคโลสี 3:22-24)

28ฉะนั้น ในเมื่อเรากำลังจะได้รับอาณาจักรที่ไม่สิ้นคลอนได้ ขอให้เรามีพระคุณ เพื่อเราจะรับใช้พระเจ้าได้อย่างเป็นที่ยอมรับด้วยความเคารพยำเกรงและยำเกรงพระองค์ (ฮีบรู 12:28)

คริสเตียนแท้ดำเนินชีวิตแตกต่างจากโลก เรายอมรับมาตรฐานของพระเจ้าเหนือกว่ามาตรฐานของโลกในเรื่องความถูกต้องและความผิด คริสเตียนผู้ชอบธรรมดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ (ฮีบรู 10:38) เพราะการดำเนินชีวิตตามวิถีของพระเจ้าในยุคนี้ต้องอาศัยความเชื่อ คริสเตียนแตกต่างจากโลกที่พวกเขาอาศัยอยู่มาก จนกระทั่งวิถีชีวิตของพวกเขาถูกเรียกว่า “ทาง” ในพระคัมภีร์ใหม่ (กิจการ 9:2; 19:9; 24:14,22) โลกดำเนินชีวิตอย่างเห็นแก่ตัว ถูกหลอกลวงภายใต้อิทธิพลของชาดาน ในสิ่งที่เรียกว่า “ทางของคาอิน” (ยูดา 11)

พระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นข่าวสารแห่งความชอบธรรม ความปิติยินดี และสันติสุข (โรม 14:17) คำพยากรณ์ที่เข้าใจอย่างถูกต้องนั้น ให้ความสบายใจ (ดู 1 โครินธ์ 14:3; 1 เธสะโลนิกา 4:18) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเราเห็นโลกกำลังพังทลายลง (ดู ลูคา 21:8-36) วิถีชีวิตคริสเตียนที่แท้จริง นำไปสู่ความอุดมสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณและพรทางกาย (มารโก 10:29-30) นี่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามนั้นเข้าใจว่าโลกต้องการอาณาจักรของพระเจ้า คริสเตียนเป็นทูตของอาณาจักรของพระเจ้า

คริสเตียนวางความหวังไว้ในสิ่งฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่สิ่งฝ่ายกาย แม้ว่าเราจะอยู่ในโลกแห่งวัตถุ (โรม 8:5-8) เรามี “ความหวังแห่งชาวประเสริฐ” (โคโลสี 1:23) นี่คือสิ่งที่คริสเตียนยุคแรกเข้าใจ แต่หลายคนที่อ้างว่าเชื่อในพระเยซูในปัจจุบันกลับไม่เข้าใจอย่างแท้จริง

6. โบสถ์กรีก-โรมันสอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าสำคัญ แต่...

คริสตจักรกรีก-โรมันเชื่อว่าพวกเขาสอนแง่มุมต่างๆ ของอาณาจักรของพระเจ้า แต่มีปัญหาในการทำความเข้าใจอย่างแท้จริงว่าอาณาจักรของพระเจ้าคืออะไรตัวอย่างเช่น, สารานุกรมคาทอลิกสอนเกี่ยวกับอาณาจักรดังนี้:

คำสอนของพระคริสต์... ในทุกขั้นตอนของการสอนของพระองค์ การมาถึงของอาณาจักรนี้ แ่งมุมต่างๆ ความหมายที่แท้จริง วิธีที่จะบรรลุถึงอาณาจักรนี้ ล้วนเป็นแก่นสำคัญของคำเทศนาของพระองค์ จนกระทั่งคำเทศนาของพระองค์ถูกเรียกว่า “พระกิตติคุณแห่งอาณาจักร”... พวกเขาเริ่มพูดถึงคริสตจักรว่าเป็น “อาณาจักรของพระเจ้า” ดู โคโลสี 1:13; 1 เธสะโลนิกา 2:12; วิวรณ 1:6,9; 5:10 เป็นต้น... หมายถึงคริสตจักรในฐานะสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์นั้น... (สมเด็จพระสันตะปาปา เอช. อาณาจักรของพระเจ้า สารานุกรมคาทอลิก เล่มที่ 8 ปี 1910)

แม้ว่าข้อความข้างต้นจะอ้างถึง “โคโลสี 1:13; 1 เธสะโลนิกา 2:12; วิวรณ 1:6,9; 5:10” แต่ถ้าคุณลองค้นดู คุณจะพบว่าไม่มีข้อใดกล่าวถึงเรื่องนี้เลย **คริสตจักรคืออาณาจักรของพระเจ้า** พวกเขาสอนว่าผู้เชื่อจะเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระเจ้า หรือว่าเป็นอาณาจักรของพระเยซู พระคัมภีร์เตือนว่าหลายคนจะเปลี่ยนแปลงชาวประเสริฐหรือหันไปหาความเชื่ออื่นที่ไม่เป็นความจริง (กาลาเทีย 1:3-9) นำเศรำที่หลายคนได้ทำเช่นนั้นแล้ว

พระเยซูทรงสอนว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” (ยอห์น 14:6) เปโตรสอนว่า “ไม่มีใครรอดในผู้ใดอื่นอีก เพราะไม่มีนามอื่นใดภายใต้ฟ้าสวรรค์ที่จะประทานให้แก่มนุษย์ซึ่งเราจะต้องได้รับความรอดโดยนามนั้น” (กิจการ 4:12) เปโตรบอกชาวยิวทุกคนว่าทุกคนต้องมีความเชื่อที่จะกลับใจและยอมรับพระเยซูเพื่อจะได้รับความรอด (กิจการ 2:38)

ตรงกันข้ามกับเรื่องนี้ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสผู้ล่วงลับได้สอนว่า ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า แม้ไม่มีพระเยซู ก็สามารถได้รับความรอดได้ด้วยการทำความดี! พระองค์ยังสอนอีกว่า ชาวียสามารถได้รับความรอดได้โดยไม่ต้องยอมรับพระเยซู! นอกจากนี้ พระองค์และชาวกรีก-โรมันบางคนดูเหมือนจะคิดว่า ‘พระแม่มารี’ ในแบบที่ไม่ปรากฏในพระคัมภีร์ เป็นกุญแจสำคัญของพระกิตติคุณ เช่นเดียวกับเป็นกุญแจสู่ความเป็นเอกภาพระหว่างนิกายและศาสนาต่างๆ น่าเศร้าที่พวกเขาและคนอื่นๆ ไม่เข้าใจถึงความสำคัญของพระเยซู หรือพระกิตติคุณที่แท้จริงแห่งอาณาจักรของพระเจ้า หลายคนกำลังเผยแพร่พระกิตติคุณเท็จ

หลายคนปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เห็นและมีความศรัทธาในโลกนี้ แต่พระคัมภีร์ใหม่สอนว่าคริสเตียนควรจะมีมุมมองขึ้นไปเบื้องบน:

²จงตั้งใจคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่อยู่เบื้องบน อย่าคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่อยู่บนโลก (โคโลสี 3:2)

⁷เพราะเราดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ ไม่ใช่ด้วยสิ่งที่มองเห็น (2 โครินธ์ 5:7)

อย่างไรก็ตาม สมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 11 ทรงสอนให้ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักการมองเห็นศาสนจักรของพระองค์เป็นสำคัญ:

...คริสตจักรคาทอลิก...คืออาณาจักรของพระคริสต์บนโลก (สารัตถะของสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 1) อันไหนคืออันแรก?-

เดอะคาทอลิกไบเบิล101เว็บไซต์ดังกล่าวอ้างว่า “อาณาจักรของพระเจ้าได้ถูกสถาปนาขึ้นบนโลกโดยพระเยซูคริสต์ในปี ค.ศ. 33 ในรูปแบบของคริสตจักรของพระองค์ ซึ่งนำโดยเปโตร...คริสตจักรคาทอลิก” แต่กระนั้น อาณาจักรของพระเจ้าในยุคพันปีนั้นยังไม่ได้มาถึง และก็ไม่ใช่คริสตจักรแห่งโรม เมื่อใดที่อาณาจักรของพระเจ้ามาถึง มันจะมายูบนโลกนี้ แม้ว่าคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าจะมี “กุญแจแห่งอาณาจักร” (มัทธิว 16:19) แต่ผู้ที่อ้างว่าคริสตจักรเป็นอาณาจักรของพระเจ้า “ได้เอากุญแจแห่งความรู้ไปแล้ว” (ลูกา 11:52)

คริสตจักรโรมันคาทอลิกสอนต่อต้านอาณาจักรแห่งพระเจ้าที่จะมาถึงบนโลก ในยุคพันปีอย่างรุนแรงเสียจนแทบจะเป็น “หลักคำสอนเรื่องปฏิปักษ์พระคริสต์” เพียงอย่างเดียวที่ระบุไว้ในสารบบอย่างเป็นทางการคำสอนของศาสนจักรคาทอลิก-

676 การหลอกลวงของปฏิปักษ์พระคริสต์เริ่มปรากฏให้เห็นในโลกทุกครั้งที่มีการอ้างว่าความหวังแห่งพระเมสสิยาห์จะเกิดขึ้นได้ภายในประวัติศาสตร์ ซึ่งความหวังนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพ้นจากประวัติศาสตร์ไปแล้ว ผ่านการพิพากษาในวันสิ้นโลกเท่านั้น คริสตจักรได้ปฏิเสธแม้กระทั่งรูปแบบที่ดัดแปลงแล้วของการบิดเบือนเรื่องอาณาจักรที่จะมาถึงภายใต้ชื่อลัทธิพันธปี... (คำสอนของคริสตจักรคาทอลิก ได้รับอนุญาตจากโจเซฟ คาร์ดินัล รัตซิงเกอร์ สำนักพิมพ์ดับเบิลเดย์ นิวยอร์ก 1995 หน้า 194)

น่าเศร้าที่ผู้ที่เห็นด้วยกับจุดยืนนั้นจะมีปัญหาใหญ่หลวงกับการประกาศพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้าในที่สุด บางคนจะกระทำการที่เลวร้ายต่อผู้ที่ประกาศพระกิตติคุณนั้น (ดาเนียล 7:25; 11:30-36) แต่คุณอาจคิดว่า ทุกคนที่ยอมรับว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะอยู่ในอาณาจักรหรือไม่? ไม่ใช่ พวกเขาจะไม่ได้อยู่ในอาณาจักร โปรดสังเกตสิ่งที่พระเยซูตรัส:

21 “ไม่ใช่ทุกคนที่กล่าวแก่เราว่า ‘พระเจ้า พระเจ้า’ จะได้เข้าสู่ราชอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ที่ทำตามพระประสงค์ของพระบิดาของเราในสวรรค์ต่างหาก” 22 ในวันนั้นหลายคนจะกล่าวแก่เราว่า ‘พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า เราไม่ได้พยานในพระนามของพระองค์ ขับไล่ปีศาจในพระนามของพระองค์ และทำการอัศจรรย์มากมายในพระนามของพระองค์หรือไม่?’ 23 แล้วเราจะกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย จงไปเสียจากเราเถิด พวกเจ้าผู้กระทำความชั่ว!’ (มัทธิว 7:21-23)

อัครทูตเปาโลได้กล่าวถึง “ความลึกลับแห่งความอยุติธรรม” ว่า “กำลังเกิดขึ้นแล้ว” (2 เธสะโลนิกา 2:7) ในสมัยของท่าน ความอยุติธรรมนี้ยังเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พระคัมภีร์เตือนไว้เกี่ยวกับยุคสุดท้าย ซึ่งเรียกว่า “ความลึกลับ บาบิโลนมหานคร” (วิวรณ์ 17:3-5)

“ปริศนาแห่งความไร้ระเบียบ” เกี่ยวข้องกับคริสเตียนที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน แต่เชื่อว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้า ฯลฯ และ/หรือมีข้อยกเว้นที่ยอมรับได้มากมาย และ/หรือมีรูปแบบการชดใช้บาปที่ยอมรับได้สำหรับการฝ่าฝืนกฎของพระเจ้า ดังนั้นในขณะที่พวกเขาคิดว่าพวกเขามีรูปแบบหนึ่งของกฎของพระเจ้า พวกเขากลับไม่ได้ปฏิบัติตามรูปแบบของศาสนาคริสต์ที่พระเยซูหรืออัครสาวกของพระองค์จะยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

ชาวกรีก-โรมันก็เหมือนกับพวกฟาริสีที่จะเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า แต่กลับอ้างว่าประเพณีของพวกเขา นั้นยอมรับได้—พระเยซูทรงประณามแนวทางนั้น (มัทธิว 15:3-9)! อิสยาห์ก็เตือนเช่นกันว่าผู้ที่อ้างว่าเป็นของพระเจ้าจะกบฏต่อพระบัญญัติของพระองค์ (อิสยาห์ 30:9) นำเสรีภาพที่การกบฏที่ไร้กฎหมายนี้ยังคงเกิดขึ้นให้เห็นในทุกวันนี้

อีกหนึ่ง “ปริศนา” ดูเหมือนจะเป็นความเชื่อของคริสตจักรโรมันคาทอลิกที่ว่าแผนการรวมnikายและความร่วมมือระหว่างศาสนาแบบใช้กำลังทหารจะนำไปสู่สันติภาพและอาณาจักรของพระเจ้าในรูปแบบที่ไม่ตรงกับพระคัมภีร์บนโลก พระคัมภีร์เตือนถึงการรวมnikายที่จะเกิดขึ้น ซึ่งพระคัมภีร์สอนว่าจะเป็นความสำเร็จในช่วงสองสามปี (หมายเหตุ:พระคัมภีร์เยเรมชาเลมใหม่(แสดงค่าแปลที่ได้รับการรับรองจากคาทอลิก):

⁴พวกเขาหมอบลงต่อหน้าพญามังกร เพราะมันได้มอบอำนาจให้แก่สัตว์ร้ายนั้น และพวกเขาหมอบลงต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้นพลางกล่าวว่า “ใครเล่าจะเทียบกับสัตว์ร้ายนี้ได้ ใครเล่าจะต่อสู้กับมันได้”⁵สัตว์ร้ายนั้นได้รับอนุญาตให้พูดจาโอ้อวดและกล่าวคำดูหมิ่นพระเจ้า และเคลื่อนไหวได้เป็นเวลาสี่สิบสองเดือน⁶และมันได้กล่าวคำดูหมิ่นพระเจ้า ต่อพระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาสวรรค์ของพระองค์ และตอบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น⁷ได้รับอนุญาตให้ทำสงครามกับผู้บริสุทธิ์และพิชิตพวกเขา และได้รับอำนาจเหนือทุกเชื้อชาติ ชนเผ่า ภาษา และประเทศ⁸และคนทั้งโลกจะนมัสการมัน คือทุกคนที่ชื่อของพวกเขา ยังไม่ได้ถูกบันทึกไว้ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้เสียสละ⁹ขอให้ทุกคนที่ได้ยินได้ฟัง:¹⁰ผู้ที่ถูกจับเป็นเชลยก็ถูกจับเป็นเชลยต่อไป ผู้ที่จะตายด้วยคมดาบก็ตายด้วยคมดาบต่อไป นี่คือเหตุผลที่ผู้บริสุทธิ์ต้องมีความอดทนและศรัทธา (วิวรณ์ 13:4-10, NJB)

พระคัมภีร์เตือนถึงความเป็นไปได้ของความเป็นเอกภาพของบาบิโลนในยุคสุดท้าย:

¹ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขามเจ็ดใบมาพูดกับข้าพเจ้าว่า “มานี่สิ แล้วเราจะแสดงให้ท่านเห็นการลงโทษของหญิงแพศยาผู้ยิ่งใหญ่ที่ประทับอยู่บนบัลลังก์ข้างน้ำอันอุดมสมบูรณ์”²นางเป็นผู้หญิงที่บรรดาภักษัตริย์ทั้งหลายในโลกได้ร่วมประเวณีด้วย และทำให้ประชากรทั้งโลกมึนเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการลวงประเวณีของนาง³เขาพาข้าพเจ้าไปในทะเลทรายทางวิญญาน และที่นั่นข้าพเจ้าได้เห็นหญิงคนหนึ่งขี่สัตว์ร้ายสีแดงฉานที่มีเจ็ดหัวและสิบเขา และมีคำ

กล่าวหมิ่นพระเจ้าเขียนไว้ทั่วทั้งตัวมัน⁴หญิงผู้นั้นแต่งกายด้วยชุดสี
ม่วงและสีแดงสด ประดับประดาด้วยทองคำ อัญมณี และไข่มุก
ระยิบระยับ และถือถ้วยไวน์ทองคำที่เต็มไปด้วยสิ่งสกปรกนา
ขยะแขยงจากการค้าประเวณีของเธอ⁵-**บนหน้าผากของนางมีชื่อ**
เขียนไว้ ชื่อที่ลึกลับว่า 'บาบิโลนมหาราช มารดาแห่งหญิง
แพศยาและสิ่งชั่วร้ายทั้งปวงบนโลก'⁶ข้าพเจ้าเห็นว่านางเมามาย
เมามายด้วยโลหิตของบรรดาผู้บริสุทธิ์ และโลหิตของผู้พลีชีพเพื่อ
พระเยซู และเมื่อข้าพเจ้าเห็นนาง ข้าพเจ้าก็ตกตะลึงอย่างยิ่ง (วิวรณ์
17:1-6, NJB)

⁹'**นี่ต้องใช้ความฉลาดหลักแหลม'เจ็ดหัวคือเจ็ดเนินเขาซึ่งหญิงคน**
นั้นนั่งอยู่...¹⁸ผู้หญิงที่คุณเห็นคือ**เมืองใหญ่**ซึ่งมีอำนาจเหนือผู้
ปกครองทั้งปวงบนโลก (วิวรณ์ 17:9,18, NJB)

¹หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ทรง
ได้รับอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินก็ส่องสว่างด้วยรัศมีภาพของ
พระองค์²เขาตะโกนสุดเสียงว่า "บาบิโลนล่มสลายแล้ว"**บาบิโลน**
มหานครได้พังทลายลง และกลายเป็นที่อยู่ของปีศาจและที่พักพิง
ของวิญญาณชั่วร้ายและนรกสกปรกนาขยะแขยงทุกชนิด³ประชาชาติ
ทั้งหลายได้ดื่มด่ำกับเหล้าองุ่นแห่งความเสื่อมทรามของนาง กษัตริย์
ทุกพระองค์บนโลกต่างก็ขายตัวให้กับนาง และพ่อค้าทุกคนที่ร่ำรวย
ขึ้นมาจากการมั่วสุมของนาง⁴'มีเสียงอีกเสียงหนึ่งดังมาจากสวรรค์
ข้าพเจ้าได้ยินมันกล่าวว่า '**จงออกมาเถิด ประชาชนของข้าพเจ้า**
จงออกไปจากนาง เพื่อพวกท่านจะไม่ร่วมกระทำกรรมผิดกับ
นาง และไม่ต้องรับภัยพิบัติเดียวกัน'⁵บาปของนางนั้นสูงเสียดฟ้า
และพระเจ้าทรงระลึกถึงความผิดของนาง: จงปฏิบัติตนนางเช่นเดียวกับ
ที่นางปฏิบัติต่อผู้อื่น⁶เธอต้องได้รับเงินเป็นสองเท่าของจำนวนที่
เธอเรียกร้อง และเธอจะต้องดื่มเครื่องดื่มที่เธอปรุงเองซึ่งมีรสชาติ
เข้มข้นเป็นสองเท่า⁷ทุกความหรรษาฟุ่มเฟือยและงานเลี้ยงสังสรรค์
ของนาง ย่อมต้องตามมาด้วยการทรมานหรือความเจ็บปวด นางคิด
ว่า ข้าได้ขึ้นครองราชย์เป็นราชินีแล้ว ข้าไม่ไข่มเมายและจะไม่มีวัน
ได้รู้จักความโศกเศร้า⁸เพราะฉะนั้นภายในวันเดียว ภัยพิบัติจะเกิดขึ้น
กับเธอ คือ โรคภัยไข้เจ็บ ความโศกเศร้า และความอดอยาก เธอจะ
ถูกเผาทำลายจนราบเป็นหน้าดิน พระเจ้าผู้ทรงพิพากษาลงโทษเธอ
นั้นทรงฤทธิ์านุภาพยิ่งใหญ่⁹"บรรดา กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่
ล่วงประเวณีกับนางและมั่วสุมกับนาง จะโศกเศร้าและร้องไห้

คร่ำครวญถึงนาง พวกเขาเห็นคว้นไฟขณะที่นางกำลังลุกไหม้”
(วิวรณ์ 18:1-9, NJB)

ในหนังสือเศคาริยาห์ พระคัมภีร์เตือนถึงบาบิโลนที่จะมาถึง และแสดงให้เห็นว่าความสามัคคีที่แท้จริงจะไม่เกิดขึ้นจนกว่า...หลังจาก พระเยซูเสด็จกลับมา:

¹⁰ระวัง! ระวัง! จงหนีออกจากดินแดนทางเหนือเถิด - พระยาห์เวห์ตรัส - เพราะเราได้กระจายพวกเจ้าไปในสี่ทิศของฟ้าสวรรค์ - พระยาห์เวห์ตรัส¹¹ระวัง! หนีให้เร็ว!**ไซออนบัดนี้อาศัยอยู่กับธิดาแห่งบาบิโลน!**

¹²เพราะพระยาห์เวห์ผู้ทรงอำนาจตรัสเช่นนั้น เนื่องจากพระสิริทรงมอบหมาย

เกี่ยวกับชนชาติที่ปล้นสะดมเจ้า “ผู้ใดแตะต้องเจ้า ผู้นั้นก็แตะต้องแก้วตาของเรา”¹³ดูเถิด เราจะโบกมือเหนือพวกเขา และพวกเขาจะถูกปล้นโดยผู้ที่พวกเขาเคยจับเป็นทาสไว้ แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าพระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์ได้ทรงส่งเรามา!¹⁴จงร้องเพลงและชื่นชมยินดีเถิด ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย เพราะบัดนี้เรากำลังจะมาอยู่ท่ามกลางเจ้า - พระยาห์เวห์ตรัส!¹⁵และในวันนั้น ชนชาติมากมายจะกลับใจมาหาพระยาห์เวห์ ไซ่แล้ว พวกเขาจะกลายเป็นประชากรของพระองค์ และพวกเขาจะอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกท่าน แล้วพวกท่านจะรู้ว่าพระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน!¹⁶พระยาห์เวห์จะทรงเข้าครอบครองยูดาห์ ซึ่งเป็นส่วนของพระองค์ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ และจะทรงเลือกเยรูซาเล็มอีกครั้ง (เศคาริยาห์ 2:10-16, NJB; หมายเหตุ ในฉบับ KJV/NKJV ข้อความระบุไว้เป็น เศคาริยาห์ 2:6-12)

การเคลื่อนไหวเพื่อความสามัคคีระหว่างนิกายและศาสนาต่างๆ ที่สหประชาชาติ วาติกัน โปรเตสแตนต์หลายนิกาย และผู้นับถือออร์ทอดอกซ์ตะวันออกกำลังส่งเสริมอยู่นั้น เป็นสิ่งที่พระคัมภีร์ประณามไว้อย่างชัดเจน และไม่ควรได้รับการสนับสนุน พระเยซูทรงเตือนถึงผู้ที่...อ้างสิทธิ์เพื่อติดตามพระองค์ผู้ที่ “หลอกลวงคนจำนวนมาก” (มัทธิว 24:4-5) ความเป็นเอกภาพของคริสตจักรส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการเปิดผนึกแรกในวิวรณ์ 6:1-2 หรือที่รู้จักกันในชื่อ “คนขี่ม้าขาว” ในวิวรณ์ (ซึ่งไม่ใช่พระเยซู) และหญิงแพศยาในวิวรณ์ 17

เช่นเดียวกับเศคาริยาห์ อัครทูตเปาโลก็สอนว่าความสามัคคีในศรัทธาที่แท้จริงจะไม่เกิดขึ้นจนกว่า...หลังจากพระเยซูเสด็จกลับมา:

¹³จนกว่าเราทุกคนจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกันในความเชื่อและความรู้เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า และก่อร่างสร้างมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเป็นผู้ใหญ่เต็มเปี่ยมด้วยความสมบูรณ์ของพระคริสต์เอง (เอเฟซัส 4:13, NJB)

ผู้ที่เชื่อว่าความสามัคคีนี้เกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูนั้นเข้าใจผิด อันที่จริง เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะต้องทำลายความสามัคคีของประชาชาติที่รวมตัวกันต่อต้านพระองค์:

^{11:15}แล้วทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตร และได้ยินเสียงร้องตะโกนจากสวรรค์ว่า “อาณาจักรของโลกได้กลายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าของเราและพระคริสต์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงปกครองเป็นนิรันดร์”¹⁶ผู้อาวโสทั้งยี่สิบสี่คนซึ่งประทับอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ได้ก้มลงกราบและเอาหน้าผากแตะพื้นเพื่อถวายการนมัสการพระเจ้า¹⁷ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ 'เราขอขอบคุณพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพ พระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่ พระองค์ผู้ทรงเคยเป็นอยู่ ที่ทรงรับเอาอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์และเริ่มต้นรัชสมัยของพระองค์'¹⁸บรรดาประชาชาติทั้งหลายต่างวุ่นวาย และบัดนี้ถึงเวลาแห่งการลงโทษของพระองค์แล้ว ถึงเวลาที่คนตายจะถูกพิพากษา และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์คือบรรดาผู้เผยพระวจนะ บรรดาผู้บริสุทธิ์ และบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์ ทั้งเล็กและใหญ่ จะได้รับรางวัล ถึงเวลาแล้วที่จะทำลายผู้ที่กำลังทำลายแผ่นดินโลก' (วิวรณ์ 11:15-18, NJB)

^{19:6}และข้าพเจ้าได้ยินเสียงที่ดูเหมือนจะเป็นเสียงของฝูงชนจำนวนมาก เหมือนเสียงคลื่นในมหาสมุทรหรือเสียงฟ้าร้องคำรามดังกึกก้องตอบว่า 'ฮาลูเลลูยา! การปกครองของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพของเราเริ่มต้นขึ้นแล้ว...' ¹⁹แล้วข้าพเจ้าก็เห็นสัตว์ร้ายนั้น พร้อมด้วยบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินและกองทัพของพวกเขา รวมตัวกันเพื่อต่อสู้กับผู้ที่มาและกองทัพของเขา²⁰แต่สัตว์ร้ายนั้นถูกจับเป็นเชลย พร้อมกับผู้เผยพระวจนะเท็จที่ทำการอัครรรยเพื่อสัตว์ร้ายนั้น และใช้การอัครรรยเหล่านั้นหลอกลวงผู้ที่รับการประทับตราของสัตว์ร้ายและผู้ที่กราบไหว้รูปปั้นของมัน ทั้งสองถูกโยนลงไปในทะเลสาบกำมะถันที่ลุกไหม้ทั้งเป็น²¹ที่เหลือทั้งหมดถูกฆ่าด้วยดาบของอัศวินที่ออกมาจากปากของเขา และนกทั้งหลายก็กินเนื้อของพวกเขาจนอิ่มหนำ

สำราญ...^{20:4}แล้วข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ ซึ่งพวกเขาจะประทับนั่ง และอำนาจในการพิพากษาก็ถูกมอบให้แก่บัลลังก์เหล่านั้น ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกตัดสินเพราะเป็นพยานเพื่อพระเยซูและเพราะประกาศพระวจนะของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธที่จะนมัสการสัตว์ร้ายหรือรูปปั้นของมัน และไม่ยอมรับตราประทับบนหน้าผากหรือมือของพวกเขา พวกเขากลับมีชีวิต และจะปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี (วิวรณ์ 19:6,19-21; 20:4, NJB)

โปรดสังเกตว่าพระเยซูจะต้องทำลายกองทัพของโลกที่รวมตัวกันต่อต้านพระองค์ จากนั้นพระองค์และบรรดาผู้บริสุทธิ์กลุ่มแรกที่ฟื้นคืนชีพจะทรงปกครอง นั่นคือเมื่อจะมีความเป็นเอกภาพที่แท้จริงในความเชื่อ นำเศรำที่หลายคนจะฟังคำสอนของบรรดาผู้รับใช้เท็จที่ดูดี แต่ไม่ใช่เช่นนั้น ดังที่อัครทูตเปาโลได้เตือนไว้ (2 โครินธ์ 11:14-15) หากมีคนเข้าใจพระคัมภีร์และข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริงมากขึ้น ก็จะมีคนต่อต้านพระเยซูน้อยลงเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา-

7. ทำไมต้องอาณาจักรของพระเจ้า?

แม้ว่ามนุษย์จะคิดว่าตนเองฉลาดมาก แต่ความเข้าใจของเราก็มีขีดจำกัด ในขณะที่ “ความเข้าใจของพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด” (สดุดี 147:5)

ด้วยเหตุนี้จึงต้องอาศัยการแทรกแซงจากพระเจ้าเพื่อแก้ไขปัญหาของโลกใบนี้

ในขณะที่หลายคนเชื่อในพระเจ้า มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่เต็มใจที่จะทำตามที่พระองค์ตรัสและดำเนินชีวิตตามพระองค์เขาเป็นการขึ้นอย่างแท้จริง โปรดสังเกตสิ่งต่อไปนี้:

⁸โอ มนุษย์เอ๋ย พระองค์ทรงแสดงให้เห็นแล้วว่าสิ่งใดดี และพระเจ้าทรงต้องการอะไรจากท่าน นอกจากให้ท่านกระทำอย่างยุติธรรม รักความเมตตา และดำเนินชีวิตอย่างถ่อมตนกับพระเจ้าของท่าน? (มีคาห์ 6:8)

เดินอย่างนอบน้อมกับมนุษย์ไม่ได้เต็มใจที่จะปฏิบัติตามพระเจ้าอย่างแท้จริง ตั้งแต่สมัยอาดัมและเอวา (ปฐมกาล 3:1-6) มนุษย์เลือกที่จะพึ่งพาตนเองและลำดับความสำคัญของตนเองเหนือกว่าพระเจ้า แม้ว่าพระองค์จะทรงบัญญัติไว้ก็ตาม (อพยพ 20:3-17)

หนังสือสุภาษิตสอนว่า:

⁵จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง⁶จงระลึกถึงพระองค์ในทุกย่างก้าวของท่าน และพระองค์จะทรงนำทางของท่าน⁷อย่าคิดว่าตนเองฉลาด จงยำเกรงพระเจ้า และละเว้นจากความชั่วร้าย (สุภาษิต 3:5-7)

ถึงกระนั้น คนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้วางใจในพระเจ้าอย่างแท้จริงด้วยสุดใจ หรือรอให้พระองค์ทรงนำทาง หลายคนบอกว่าจะทำตามที่พระเจ้าต้องการ แต่ก็ไม่ได้

ได้ทำ มนุษยชาติถูกขาดานหลอกลวง (วิวรณ์ 12:9) และตกอยู่ภายใต้กิเลส
ตัณหาของโลกและความเย่อหยิ่งในชีวิต (1 ยอห์น 2:16)

ดังนั้น หลายคนจึงสร้างประเพณีทางศาสนาและรัฐบาลขรวาสของตนเอง
ขึ้นมา เพราะคิดว่าตนเองรู้ดีที่สุด แต่ที่จริงแล้วพวกเขาไม่รู้ (ดู เยเรมีย์ 10:23)
และส่วนใหญ่ก็จะไม่กลับใจอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้มนุษยชาติจึงต้องการอาณาจักรของพระเจ้า (ดู มัทธิว 24:21-22)

ลองพิจารณาพระพรทั้งแปดประการดูสิ

หนึ่งในชุดคำกล่าวที่รู้จักกันดีที่สุดของพระเยซูคือคำอวยพรแปดประการ ซึ่ง
พระองค์ตรัสไว้ในพระธรรมของพระองค์คำเทศานาบนภูเขาของมะกอก

โปรดสังเกตบางส่วนจากสิ่งที่พระองค์ตรัส:

³⁴“ผู้ที่มีใจอ่อนในจิตวิญญาณก็เป็นสุข เพราะแผ่นดินสวรรค์เป็นของ
เขา”⁴ผู้ที่โศกเศร้าจะได้รับพร เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน⁵ผู้ที่
อ่อนโยนย่อมได้รับพร เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก⁶ผู้ใดหิว
กระหายความชอบธรรม ผู้นั้นจะได้รับความอิ่มเอม⁷ผู้เมตตาจะได้รับ
ความเมตตาตอบแทน⁸ผู้ที่มีใจบริสุทธิ์ย่อมได้รับพร เพราะเขาจะได้
เห็นพระเจ้า⁹ผู้ที่สร้างสันติสุขย่อมได้รับพร เพราะเขาเหล่านั้นจะถูก
เรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้า¹⁰ผู้ที่ถูกข่มเหงเพราะความชอบธรรมก็
เป็นสุข เพราะแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขา (มัทธิว 5:3-10)

ในอาณาจักรของพระเจ้า (ดู มาระโก 4:30-31) ซึ่งมัทธิวมักเรียกว่าอาณาจักร
แห่งสวรรค์ (ดู มัทธิว 13:31) นั่นเองที่พระสัญญาอันประเสริฐเหล่านั้นจะสำเร็จ
ในอาณาจักรของพระเจ้า พระสัญญาที่ว่าคนอ่อนโยนจะได้รับแผ่นดินโลก
เป็นมรดก และคนบริสุทธิ์จะได้เห็นพระเจ้าจะสำเร็จ จงตั้งตาขอवादดีแห่งพระ
พรในอาณาจักรของพระเจ้า!

ทางของพระเจ้าถูกต้องเสมอ

ความจริงก็คือ พระเจ้าทรงเป็นความรัก (1 ยอห์น 4:8,16) และพระเจ้ามิได้ทรง
เห็นแก่ตัว พระบัญญัติของพระเจ้าแสดงให้เห็นถึงความรักต่อพระเจ้าและ
ความรักต่อเพื่อนบ้าน (มารโก 12:29-31; ยากอบ 2:8-11) วิธีทางของโลกนั้น
เห็นแก่ตัวและนำไปสู่ความตาย (โรม 8:6)

โปรดสังเกตว่าพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าคริสเตียนแท้ปฏิบัติตามพระบัญญัติ:

¹ผู้ใดเชื่อว่าพระเยซูคือพระคริสต์ ผู้นั้นก็บังเกิดจากพระเจ้า และทุกคนที่รักพระองค์ผู้ทรงให้กำเนิด ก็รักผู้ที่ถูกบังเกิดจากพระองค์ด้วย² โดยสิ่งนี้เรารู้ว่าเรารักบุตรของพระเจ้า เมื่อเรารักพระเจ้าและปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์³ เพราะนี่คือความรักของพระเจ้า คือการที่เราปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์

ไม่เป็นภาระ (1 ยอห์น 5:1-3)

พระบัญญัติของพระเจ้าทั้งหมด “ล้วนเป็นความชอบธรรม” (สดุดี 119:172) ทางของพระองค์บริสุทธิ์ (1 ทิโมธี 1:15) นำเศราที่หลายคนยอมรับ “ความไร้ระเบียบ” ในรูปแบบต่างๆ และไม่ตระหนักว่าพระเยซูไม่ได้มาเพื่อทำลายพระบัญญัติหรือคำพยากรณ์ แต่มาเพื่อให้สำเร็จ (มัทธิว 5:17) โดยอธิบายความหมายที่แท้จริงและขยายความให้กว้างกว่าที่หลายคนคิด (เช่น มัทธิว 5:21-28) พระเยซูทรงสอนว่า “ผู้ใดปฏิบัติตามและสอนผู้อื่น ผู้นั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรแห่งสวรรค์” (มัทธิว 5:19) (คำว่า ‘อาณาจักรของพระเจ้า’ และ ‘อาณาจักรแห่งสวรรค์’ สามารถใช้แทนกันได้)

พระคัมภีร์สอนว่าศรัทธาที่ปราศจากการกระทำนั้นตายแล้ว (ยากอบ 2:17) หลายคนอ้างว่าติดตามพระเยซู แต่จะไม่เชื่อคำสอนของพระองค์อย่างแท้จริง (มัทธิว 7:21-23) และจะไม่เลียนแบบพระองค์อย่างที่เราควรจะเป็น (ดู 1 โครินธ์ 11:1) “บาปคือการฝ่าฝืนธรรมบัญญัติ” (1 ยอห์น 3:4) และทุกคนล้วนทำบาป (โรม 3:23) อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าความเมตตาจะชนะการพิพากษา (ยากอบ 2:13) เพราะพระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับทุกคนอย่างแท้จริง (ดู ลูกา 3:6)

วิธีแก้ปัญหามนุษย์ นอกเหนือจากหนทางของพระเจ้า จะใช้ไม่ได้ผล ในอาณาจักรพันปี พระเยซูจะทรงปกครองด้วย “ไม้เท้าเหล็ก” (วิวรณ์ 19:15) และความดีจะได้รับชัยชนะเมื่อผู้คนดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้า **ปัญหาทั้งหมดของโลกนี้เกิดขึ้นเพราะสังคมต่างๆ ในโลกนี้ปฏิเสธที่จะเชื่อฟังพระเจ้าและกฎของพระองค์**ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่ามนุษยชาติไม่สามารถแก้ไขปัญหาของสังคมได้:

⁶เพราะการคิดตามโลกยวิสัยนำไปสู่ความตาย แต่การคิดตามจิตวิญญาณนำไปสู่ชีวิตและสันติสุข⁷ เพราะจิตใจฝ่ายโลกเป็นศัตรูต่อพระเจ้า เพราะมันไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า และไม่อาจเชื่อฟังได้เลย⁸ ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในสภาพเนื้อหนังจึงไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ (โรม 8:6-8)

คริสเตียนควรให้ความสำคัญกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ และหลังจากกลับใจและรับบัพติศมาแล้ว ก็จะได้รับพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อทำเช่นนั้นในยุคนี้ (โรม 8:9) แม้ว่าเราจะมีจุดอ่อนส่วนตัวก็ตาม:

²⁶เพราะท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่า การทรงเรียกของท่านนั้น ไม่ใช่คนฉลาดตามโลก คนมีอำนาจมาก และคนมีฐานะสูงส่งมาก ที่ได้รับการทรงเรียก²⁷ แต่พระเจ้าทรงเลือกสิ่งโง่เขลาในโลกนี้เพื่อทำให้คนฉลาดอับอาย และพระเจ้าทรงเลือกสิ่งอ่อนแอในโลกนี้เพื่อทำให้สิ่งที่มีอำนาจต้องอับอาย²⁸ และสิ่งต่ำต้อยในโลกและสิ่งต่างๆ ที่ถูกดูหมิ่น พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ และสิ่งที่ไม่เป็นอยู่ เพื่อทำให้สิ่งที่มีอยู่เป็นโมฆะ²⁹ เพื่อไม่ให้นมนุษย์คนใดโอ้อวดในพระพักตร์ของพระองค์³⁰ แต่ท่านทั้งหลายอยู่ในพระเยซูคริสต์โดยพระองค์ ผู้ทรงเป็นปัญญาจากพระเจ้าเพื่อเรา และเป็นความชอบธรรม การชำระให้บริสุทธิ์ และการไถ่บาปด้วย³¹ ดังที่ได้เขียนไว้ว่า “ผู้ใดจะโอ้อวด ก็จงโอ้อวดในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (1 โครินธ์ 1:26-31)

คริสเตียนควรสรรเสริญแผนการของพระเจ้า! เราดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อในปัจจุบัน (2 โครินธ์ 5:7) มองขึ้นไปเบื้องบน (โคโลสี 3:2) ด้วยความเชื่อ (ฮีบรู 11:6) เราจะได้รับพรเพราะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า (วิวรณ์ 22:14)

เหตุใดจึงต้องเป็นพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้า?

โดยทั่วไปแล้ว โปเรตสแตนต์มักรู้สึกว่เมื่อพวกเขาอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว พวกเขาก็ได้แสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าแล้ว ส่วนโรมันคาทอลิกเชื่อว่าผู้ที่รับบัพติศมา แม้กระทั่งในวัยทารก ก็ได้เข้าสู่คริสตจักรของพวกเขานในฐานะอาณาจักรแล้ว โรมันคาทอลิกและออร์ทอดอกซ์ตะวันออกมักคิดว่าผ่านทางศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ พวกเขากำลังแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า ในขณะที่คริสเตียนควรรับบัพติศมา แต่โปเรตสแตนต์แบบกรีก-โรมันมักมองหาทางโลกเพื่อแก้ปัญหามนุษยชาติ พวกเขามักมุ่งเน้นไปที่เรื่องทางโลก (ดู โรม 8:6-8)

การแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นอันดับแรก (มัทธิว 6:33) คือเป้าหมายตลอดชีวิตของคริสเตียน เป้าหมายที่ไม่ใช่การมองหาทางออกในโลก แต่เป็นการมองหาพระเจ้าและหนทางของพระองค์ ชาวดีเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา

พระคัมภีร์กล่าวว่าคริสเตียนจะปกครองร่วมกับพระเยซู แต่คุณรู้หรือไม่ว่านั้นหมายความว่าคริสเตียนแท้ ๆ จะปกครองเมืองต่าง ๆ จริง ๆ? พระเยซูทรงสอนว่า:

¹²“ขุนนางคนหนึ่งเดินทางไปยังดินแดนไกลโพ้นเพื่อรับตำแหน่งในราชสำนักแล้วจึงเดินทางกลับมา”¹³เขาจึงเรียกคนรับใช้สิบคนมา มอบเงินสิบมินาให้พวกเขา แล้วกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงทำการค้าขายต่อไปจนกว่าฉันจะมา”¹⁴แต่ประชาชนของเขาเกลียดชังเขา และส่งคณะผู้แทนไปตามเขา โดยกล่าวว่า ‘เราจะไม่ยอมให้ชายผู้นี้ปกครองเรา’

¹⁵“และเมื่อเขากลับมา หลังจากได้รับแล้ว

จากนั้นในราชอาณาจักร พระองค์ทรงสั่งให้เรียกบรรดาข้าราชการบริพารที่พระองค์ได้มอบเงินให้มาเข้าเฝ้า เพื่อพระองค์จะได้ทราบว่าจะแต่ละคนได้กำไรจากการค้าขายเท่าใด¹⁶จากนั้นคนแรกก็มาถึงและกล่าวว่า ‘นายท่าน เงินมินาของท่านได้กำไรสิบมินาแล้ว’¹⁷และพระองค์ตรัสกับเขาว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ดี เพราะเจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย เจ้าจึงมีอำนาจปกครองสิบเมือง”¹⁸และคนที่สองก็มากล่าวว่า ‘นายท่าน เงินของท่านได้กำไรห้ามินาแล้ว’¹⁹พระองค์ตรัสกับเขาเช่นเดียวกันว่า “ท่านจงปกครองเมืองห้าหัวด้วย” (ลูกา 19:12-19)

จงซื่อสัตย์ต่อสิ่งเล็กน้อยที่คุณมีอยู่ในตอนนี้ คริสเตียนจะมีโอกาสได้ปกครองเมืองจริง ๆ ในอาณาจักรที่แท้จริง พระเยซูตรัสว่า “รางวัลของเราอยู่กับเรา เพื่อให้แก่ทุกคนตามการงานของเขา” (วิวรณ์ 22:12) พระเจ้าทรงมีแผนการ (โยบ 14:15) และสถานที่ (ยอห์น 14:2) สำหรับผู้ที่ตอบสนองต่อพระองค์อย่างแท้จริง (ยอห์น 6:44; วิวรณ์ 17:14) อาณาจักรของพระเจ้ามีอยู่จริง และคุณสามารถเป็นส่วนหนึ่งของมันได้!

ในช่วงต้นปี 2016 วารสารฉบับนี้ศาสตร์มีบทความหนึ่งชื่อ “พลังแห่งฝูงชน” ที่ระบุว่าปัญญาประดิษฐ์และการระดมความคิดจากฝูงชนสามารถแก้ไข “ปัญหาที่ซับซ้อน” ที่มนุษยชาติกำลังเผชิญอยู่ได้ แต่บทความนั้นกลับไม่เข้าใจว่าความซับซ้อนนั้นคืออะไร และยังไปกว่านั้นยังไม่รู้ว่าจะแก้ไขได้อย่างไร การเกิดขึ้นของโปรแกรมปัญญาประดิษฐ์ในภายหลังนั้นไม่ได้แก้ปัญหาลงโลกได้ทั้งหมดอย่างแน่นอน

ความร่วมมือ หากไม่ปฏิบัติตามวิถีทางที่แท้จริงของพระเจ้า ก็ย่อมล้มเหลวอย่างแน่นอนในศตวรรษที่ 21stศตวรรษที่ผ่านมา เหมือนกับช่วงหลังมหา

อุทกภัย เมื่อมนุษยชาติร่วมมือกันสร้างหอคอยบาเบลที่ลัมเหลว (ปฐมกาล 11:1-9)

ปัญหาต่างๆ ในโลก ในสถานที่ต่างๆ เช่น ตะวันออกกลาง (แม้ว่าจะคาดหวังว่าจะได้รับผลประโยชน์ชั่วคราว เช่น ดาเนียล 9:27a; 1 เธสะโลนิกา 5:3) ก็ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยฝีมือมนุษย์ เราต้องการสันติสุขแห่งอาณาจักรของพระเจ้า (โรม 14:17)

ปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศ แม้จะคาดหวังผลลัพธ์ที่ดีขึ้นบ้าง ก็ไม่สามารถแก้ไขได้ (ดู เอเสเคียล 21:12) โดยผู้ที่ถูกหลอกลวงในองค์การสหประชาชาติ (ดู วิวรณ์ 12:9) — เราต้องการความสุขและความสบายใจจากอาณาจักรของพระเจ้า

ปัญหาสิ่งแวดล้อมจะไม่ได้รับการแก้ไขด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศ เพราะบรรดาประเทศต่างๆ ทั่วโลกจะร่วมกันทำลายโลก (วิวรณ์ 11:18) แต่ปัญหาเหล่านั้นจะได้รับการแก้ไขด้วยอาณาจักรของพระเจ้า

ปัญหาเรื่องการผิดศีลธรรมทางเพศ การทำแท้ง และการค้าชิ้นส่วนร่างกายมนุษย์ จะไม่สามารถแก้ไขได้โดยสหรัฐอเมริกา (ดูวิวรณ์ 18:13) แต่จะแก้ไขได้โดยอาณาจักรของพระเจ้า

หนีสันนิบาตที่สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และอีกหลายประเทศมีอยู่นั้น จะไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการไกลเกลี่ยระหว่างประเทศ แต่ในที่สุดแล้ว (หลังจากความพินาศตามที่กล่าวไว้ในฮีบาคูก 2:6-8) จะได้รับการแก้ไขโดยอาณาจักรของพระเจ้า

ความรู้และการศึกษาที่ผิดพลาดจะไม่ได้รับการแก้ไขโดยองค์การสหประชาชาติ เราต้องการอาณาจักรของพระเจ้า ความขัดแย้งทางศาสนาจะไม่ได้รับการแก้ไขอย่างแท้จริงโดยขบวนการความร่วมมือระหว่างศาสนาใดๆ ที่ยอมรับความรอดโดยปราศจากพระเยซูที่แท้จริงในพระคัมภีร์ บาปคือปัญหาในโลก และเพื่อสิ่งนั้น เราต้องการการเสียสละของพระเยซูและการเสด็จกลับมาของพระองค์ในอาณาจักรของพระเจ้า วิทยาศาสตร์การแพทย์สมัยใหม่ไม่มีคำตอบทั้งหมดสำหรับสุขภาพของมนุษย์ เราต้องการอาณาจักรของพระเจ้า

ปัญหาความหิวโหยจะไม่ได้รับการแก้ไขด้วยสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม ซึ่งกำลังทำให้บางส่วนของโลกเสี่ยงต่อการเกิดภาวะอดอยากเนื่องจากพืชผลเสียหายอย่างหนัก เราต้องการอาณาจักรของพระเจ้า

ความยากจนอย่างมหาศาลในบางส่วนของแอฟริกา เอเชีย และที่อื่นๆ แม้ว่า จะได้รับประโยชน์ชั่วคราวจาก ‘บาบิโลน’ ในยุคสุดท้าย (ดูวิวรณ์ 18:1-19) แต่ ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาความยากจนได้ เราต้องการอาณาจักรของพระเจ้า แนวคิดที่ว่า นอกเหนือจากพระเยซูแล้ว มนุษยชาติจะสามารถสร้างสังคมใน อดมคติได้ใน ‘ยุคแห่งความชั่วร้ายในปัจจุบัน’ นี้ เป็นชาวประเสริฐเท็จ (กา ลาเทีย 1:3-10) เราต้องการอาณาจักรของพระเจ้า

ยุคพันปีของอาณาจักรของพระเจ้าเป็นอาณาจักรที่แท้จริงที่จะถูกสถาปนาขึ้น บนโลก อาณาจักรนี้จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎแห่งความรักของพระเจ้าและ พระเจ้าผู้ทรงรักเป็นผู้นำ บรรดาผู้บริสุทธิ์จะปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็น เวลาหนึ่งพันปี (วิวรณ์ 5:10; 20:4-6) อาณาจักรนี้จะรวมถึงผู้ที่อยู่ในคริสตจักร ของพระเจ้าอย่างแท้จริง แต่ไม่มีพระคัมภีร์ตอนใดระบุว่าอาณาจักรของ พระเจ้าคือคริสตจักร (คาทอลิกหรืออื่นๆ) คริสตจักรโรมันคาทอลิกได้ต่อต้าน คำสอนเรื่องยุคพันปี และในภายหลังจะต่อต้านชาวประเสริฐในพระคัมภีร์ อย่างรุนแรงยิ่งขึ้นเมื่อเราเข้าใกล้จุดจบ เรื่องนี้อาจได้รับการรายงานข่าวอย่าง กว้างขวางในสื่อ ซึ่งอาจช่วยให้คำพยากรณ์ในมัทธิว 24:14 เป็นจริง

ในระยะสุดท้าย อาณาจักรของพระเจ้าจะรวมถึง “เยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งลงมาจาก สวรรค์จากพระเจ้า” (วิวรณ์ 21:2) และการขยายตัวของมันจะไม่มีที่สิ้นสุด จะ ไม่มีความอยู่ดีธรรมอีกต่อไป จะไม่มีความโศกเศร้าอีกต่อไป และจะไม่มีความ ตายอีกต่อไป

การประกาศและการเข้าใจพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นหัวข้อ สำคัญในพระคัมภีร์ ผู้เขียนพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระ เยซู เปาโล และยอห์นก็สอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ คำเทศนาของ ‘คริสเตียน’ ที่เก่า แก่ที่สุดที่หลงเหลืออยู่นอกเหนือจากพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ก็สอนเกี่ยว กับเรื่องนี้ ผู้นำคริสเตียนในช่วงต้นศตวรรษที่สอง เช่น โพลีคาร์ปและเมลิโต ก็สอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเราใน...ต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้าสอนเรื่องนี้ ในปัจจุบัน โปรดจำไว้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นหัวข้อแรกที่พระคัมภีร์ แสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเทศนา (มารโก 1:13) และเป็นสิ่งที่พระองค์ทรง เทศนาหลังจากที่ทรงฟื้นคืนพระชนม์ (กิจการ 1:3) และเป็นสิ่งที่คริสเตียนควร แสวงหาเป็นอันดับแรก (มัทธิว 6:33)

พระกิตติคุณไม่ได้กล่าวถึงเพียงชีวิตและความตายของพระเยซูเท่านั้น จุด เน้นของพระกิตติคุณที่พระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์สอนคือการมาถึง ของอาณาจักรของพระเจ้า พระกิตติคุณแห่งอาณาจักรนั้นรวมถึงความรอด ผ่านทางพระคริสต์ แต่ยังรวมถึงการสอนเกี่ยวกับการสิ้นสุดของรัฐบาลมนุษย์ ด้วย (วิวรณ์ 11:15)

โปรดจำไว้ว่า พระเยซูทรงสอนว่าวันสิ้นโลกจะไม่มาถึงจนกว่าชาวประเสริฐแห่งอาณาจักรจะถูกประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นพยานแก่ประชาชาติทั้งหลาย (มัทธิว 24:14) และการประกาศนั้นกำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ คุณอยากเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนงานสุดท้ายในยุคสุดท้ายนี้หรือไม่?

ชาวดีก็คืออาณาจักรของพระเจ้าคือทางออกของปัญหาต่างๆ ที่มนุษยชาติกำลังเผชิญอยู่แต่คนส่วนใหญ่ไม่ต้องการสนับสนุน ไม่รับฟัง และไม่เชื่อในความจริงของเรื่องนี้ อาณาจักรของพระเจ้าเป็นนิรันดร์ (มัทธิว 6:13) ในขณะที่ “โลกนี้กำลังจะลว่งลับไป” (1 โครินธ์ 7:31)

การประกาศชาวประเสริฐที่แท้จริงแห่งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เราใน... ต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้านี้มีความจริงจิ่งในเรื่องนี้ เรามุ่งมั่นที่จะสอนทุกสิ่งทุกอย่างที่พระคัมภีร์สอน (มัทธิว 28:19-20) รวมถึงอาณาจักรของพระเจ้า (มัทธิว 24:14) ในขณะที่เรากำลังรอคอยอาณาจักรนั้น เราจำเป็นต้องเรียนรู้และปฏิบัติตามวิถีทางของพระเจ้า และให้กำลังใจผู้อื่นที่ต้องการเชื่อในความจริง

คุณไม่ควรสนับสนุนการประกาศชาวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมาถึงหรือไม่? คุณจะเชื่อชาวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าหรือไม่?

ต่อเนื่องคริสตจักรของพระเจ้า

สำนักงานในสหรัฐอเมริกาของต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้าย้ายอยู่ที่:
1036 ดับเบิลยู แกรนด์ อเวนิว, โกรเวอร์บิช, แคลิฟอร์เนีย, 93433
สหรัฐอเมริกา; เว็บไซต์www.ccoq.org--

ต่อเนื่องเว็บไซต์ของคริสตจักรแห่งพระเจ้า (CCOG)

[ซีซีไอจี เอเชีย](#)-เว็บไซต์นี้เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับเอเชีย

[ซีซีไอจีอิน](#)-เว็บไซต์นี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้ที่มีเชื้อสายอินเดีย

[ซีซีไอจี.ยู](#)-เว็บไซต์นี้มุ่งเป้าไปที่กลุ่มลูกค้าในยุโรป

[ซีซีไอจี.เอ็นซี](#)-เว็บไซต์นี้มุ่งเป้าไปที่ชาวนิวซีแลนด์และผู้ที่มีเชื้อสาย
อังกฤษอื่นๆ

[ซีซีไอจี.ออร์ก](#)-นี่คือเว็บไซต์หลักของต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้า ให้
บริการแก่ผู้คนในทุกทวีป ประกอบด้วยบทความ ลิงก์ และวิดีโอ

[ซีซีไอจีแอฟริกา.ซีเอ](#)-เว็บไซต์นี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้ใช้ในประเทศแอฟริกา
CCOGAfrica.ORG เว็บไซต์นี้มุ่งเป้าไปที่ผู้คนในทวีปแอฟริกา

[ซีดีลีดดี.เอส](#)-การสืบสานคริสตจักรของพระเจ้า นี่คือนิตยสารภาษา
สเปนสำหรับคริสตจักรต่อเนื่องคริสตจักรของพระเจ้า

[PNIND.PH](#)-คริสตจักรแห่งพระเจ้าที่สืบต่อมา นี่คือนิตยสารของคริสตจักรแห่ง
พระเจ้าในประเทศฟิลิปปินส์ต่อเนื่องคริสตจักรแห่งพระเจ้า มีข้อมูลเป็นภาษา
อังกฤษและภาษาตากาล็อก

เว็บไซต์ข่าวและประวัติศาสตร์

[COGWRITER.COM](#)-เว็บไซต์นี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเผยแพร่คำสอน
ประกอบด้วยข่าวสาร หลักคำสอน บทความทางประวัติศาสตร์ วิดีโอ และข้อ
มูลอัปเดตเกี่ยวกับคำพยากรณ์

[เว็บไซต์ประวัติศาสตร์คริสตจักร.COM](#)-นี่คือเว็บไซต์ที่ง่าย มีบทความ
และข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของคริสตจักร

BIBLENEWSPROPHECY.NET-นี่คือเว็บไซต์วิทยุออนไลน์ที่น่าเสนอข่าวสาร และหัวข้อเกี่ยวกับพระคัมภีร์

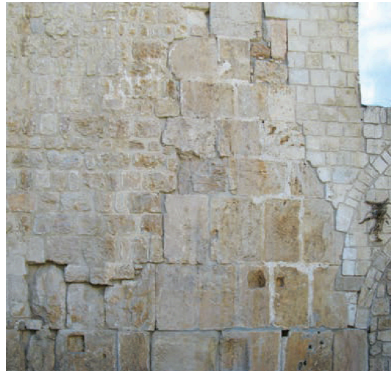
ช่องวิดีโอ YouTube และ BitChute สำหรับเทศน์และบทเทศน์สั้นๆ

ข่าวพระคัมภีร์และคำพยากรณ์ ช่องวิดีโอเทศนาสั้นของ CCOG ซีซีไอจีแอฟริกาช่องทาง. ข้อความ CCOG ในภาษาแอฟริกันต่างๆ แอนิเมชัน CCOGช่องทางในการสอนแง่มุมต่างๆ ของความเชื่อทางศาสนาคริสต์-

คำเทศนาของ CCOGช่องนี้มีข้อความ เป็นภาษาสเปน

COG ต่อเนื่องช่อง CCOG วิดีโอเทศนา

ภาพด้านล่างแสดงให้เห็นอิฐบางส่วนที่ยังคงเหลืออยู่ (รวมถึงอิฐที่เพิ่มเข้ามาภายหลัง) ของอาคารแห่งหนึ่งในเยรูซาเล็ม ซึ่งบางครั้งเรียกว่า เซนาเคิล แต่ที่ถูกต้องกว่าคือ โบสถ์ของพระเจ้าบนเนินเขาทางทิศตะวันตกของเยรูซาเล็ม (ปัจจุบันเรียกว่า ภูเขาไซออน):

เชื่อกันว่าสถานที่แห่งนี้เป็นที่ตั้งของโบสถ์คริสเตียนแห่งแรกๆ อย่างแท้จริง อาคารที่พระเยซูทรงเทศนา "พระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้า" นี่คือนครในเยรูซาเล็มที่สอนพระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้เราจึงขอคุณพระเจ้าอย่างไม่หยุดหย่อน เพราะว่า...ท่านทั้งหลายพี่น้องทั้งหลาย ได้เป็นผู้ติดตามคริสตจักรของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในแคว้นยูเดียและอยู่ในพระเยซูคริสต์ (1 เธสะโลนิกา 2:13-14)

จงต่อสู้เพื่อความเชื่ออย่างจริงจัง ซึ่งได้ทรงมอบให้แก่บรรดาผู้บริสุทธิ์แล้ว ครั้งเดียวเป็นครั้งสุดท้าย (ยูด้า 3)

พระองค์ (พระเยซู) ตรัสกับพวกเขาว่า “เราต้องประกาศอาณาจักรของพระเจ้าในเมืองอื่นๆ ด้วย เพราะเราได้รับการส่งมาเพื่อจุดประสงค์นี้” (ลูกา 4:43)

แต่จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า แล้วสิ่งเหล่านี้^[c]ทั้งปวงจะถูกเพิ่มให้แก่ท่าน อย่ากลัวเลย ผูกเล็กๆ เอ๋ย เพราะเป็นพระประสงค์อันดีของพระบิดาที่จะประทานอาณาจักรให้แก่ท่าน (ลูกา 12:31-32)

และข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรนี้จะถูกประกาศไปทั่วโลก เพื่อเป็นพยานแก่ประชาชาติทั้งหลาย แล้ววาระสุดท้ายก็จะมาถึง (มัทธิว 24:14)